

Bruksela, 31 października 2022 r.
(OR. en)

14265/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0344(COD)

ENV 1092
CLIMA 558
AGRI 600
FORETS 110
ENER 553
TRANS 677
CODEC 1645

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	27 października 2022 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2022) 540 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, dyrektywę 2006/118/WE w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu oraz dyrektywę 2008/105/WE w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 540 final.

Załącznik: COM(2022) 540 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 26.10.2022 r.
COM(2022) 540 final

2022/0344 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, dyrektywę 2006/118/WE w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu oraz dyrektywę 2008/105/WE w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2022) 540 final} - {SWD(2022) 540 final} - {SWD(2022) 543 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Unijnemu prawodawstwu dotyczącemu wody przyświeca nadrzędny cel, jakim jest ochrona zdrowia ludzkiego i środowiska przed połączonymi skutkami toksycznych lub trwałych zanieczyszczeń. Niniejsza inicjatywa dotyczy dyrektywy 2000/60/WE¹ (ramowej dyrektywy wodnej) oraz powiązanych z nią dwóch dyrektyw szczegółowych: dyrektywy 2006/118/WE² (dyrektywa w sprawie wód podziemnych) i dyrektywy 2008/105/WE³ (dyrektywa w sprawie środowiskowych norm jakości), które wspólnie koncentrują się na ochronie wód gruntowych i powierzchniowych⁴. Uzupełniają one inne istotne przepisy prawodawstwa dotyczącego wody, tj. dyrektywę (UE) 2020/2184 (dyrektywa w sprawie wody pitnej)⁵, dyrektywę Rady 91/271/EWG⁶ (dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych), dyrektywę 2008/56/WE⁷ (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej), dyrektywę 2006/7/WE⁸ (dyrektywa dotycząca jakości wody w kąpieliskach), dyrektywę 2007/60/WE⁹ (dyrektywa powodziowa) oraz dyrektywę Rady 91/676/EWG¹⁰ (dyrektywa azotanowa).

Prawodawstwo to obejmuje wykazy zanieczyszczeń i norm jakości oraz zawiera wymogi dotyczące ich regularnego przeglądu¹¹. W art. 16 ust. 4 ramowej dyrektywy wodnej przewiduje się obowiązek dokonywania przez Komisję regularnego przeglądu, w odstępach co najmniej czteroletnich, wykazu substancji priorytetowych, które stanowią zagrożenie dla

¹ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

² Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu (Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 19).

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywę Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 84);

⁴ Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1).

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, Dz.U. L 435 z 23.12.2020, s. 1.

⁶ Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40).

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

⁸ Dyrektywa 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotycząca zarządzania jakością wody w kąpieliskach i uchylająca dyrektywę 76/160/EWG (Dz.U. L 64 z 4.3.2006, s. 37).

⁹ Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, Dz.U. L 288 z 6.11.2007, s. 27.

¹⁰ Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1).

¹¹ Art. 16 ust. 4 i art. 16 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE (ramowa dyrektywa wodna); Art. 7 dyrektywy 2008/105/WE (dyrektywa w sprawie środowiskowych norm jakości) i art. 10 dyrektywy 2006/118/WE (dyrektywa w sprawie wód podziemnych) .

środowiska wodnego, tj. zarówno wód powierzchniowych, jak i podziemnych. W szczególności w przypadku wód powierzchniowych w art. 8 dyrektywy w sprawie środowiskowych norm jakości przewidziano obowiązek dokonywania przez Komisję przeglądu załącznika X do ramowej dyrektywy wodnej (wykaz substancji priorytetowych), natomiast w przypadku wód podziemnych w art. 10 dyrektywy w sprawie wód podziemnych przewidziano obowiązek dokonywania przez Komisję co sześć lat przeglądu załączników I i II do samej dyrektywy. Wspomniany przegląd oraz ocenę skutków przekazuje się również do Parlamentu Europejskiego i Rady zgodnie z art. 8 dyrektywy w sprawie środowiskowych norm jakości.

Potrzeba aktualizacji wykazów została potwierdzona w ramach oceny adekwatności¹² z 2019 r., w której stwierdzono również, że inne ulepszenia przepisów zwiększyłyby ich skuteczność, efektywność i spójność. Biorąc pod uwagę nadrzędny cel polityki wodnej UE, inicjatywa obejmuje następujące cele ogólne:

- 1) zwiększenie ochrony obywateli Unii i ekosystemów naturalnych zgodnie z unijną strategią na rzecz bioróżnorodności 2030¹³ i planem działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń¹⁴, które uwzględniono w Europejskim Zielonym Ładzie¹⁵;
- 2) zwiększenie skuteczności i zmniejszenie obciążeń administracyjnych wynikających z prawodawstwa, umożliwienie UE szybszego reagowania na pojawiające się zagrożenia.

Narażenie na substancje chemiczne poprzez wodę pitną może prowadzić do różnych krótko- i długoterminowych skutków dla zdrowia. Substancje chemiczne stanowią również zagrożenie dla środowiska wodnego, co przyczynia się do zmian w gatunkach dominujących oraz zmniejszenia lub utraty różnorodności biologicznej. Ustanowienie środowiskowych norm jakości w odniesieniu do substancji chemicznych w jednolitych częściach wód i ich kontrola uzupełniają przepisy dotyczące źródeł i sposobów, mając na celu wprowadzanie bardziej rygorystycznych norm produkcji, emisji lub stosowania oraz zmniejszanie kosztów uzdatniania wody pitnej.

Inicjatywa obejmuje następujące cele szczegółowe:

1. aktualizacja wykazów zanieczyszczeń mających wpływ na wody powierzchniowe i podziemne, polegająca na dodawaniu i usuwaniu substancji oraz aktualizacji obowiązujących norm jakości;
2. poprawa monitorowania mieszanin chemicznych, aby lepiej ocenić łączne efekty oraz uwzględnić sezonowe zmiany stężeń substancji zanieczyszczających;

¹² Dokument roboczy służb Komisji – Ocena adekwatności ramowej dyrektywy wodnej, dyrektywy w sprawie wód podziemnych, dyrektywy w sprawie środowiskowych norm jakości i dyrektywy powodziowej SWD(2019) 439 final.

¹³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia, COM(2020) 380 final.

¹⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Droga do zdrowej planety dla wszystkich – Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby, COM(2021) 400 final.

¹⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Europejski Zielony Ład, COM(2019) 640 final.

3. ujednolicenie, w stosownych przypadkach, sposobu eliminowania substancji zanieczyszczających w wodach powierzchniowych i podziemnych w całej UE;
4. zapewnienie możliwości szybszego dostosowania ram prawnych do wyników badań naukowych, aby można było sprawniej reagować na nowo pojawiające się zanieczyszczenia;
5. poprawa dostępu do danych, ich przejrzystości i ponownego wykorzystania, aby zwiększyć zgodność, zmniejszyć obciążenie administracyjne i poprawić spójność z szerszymi ramami prawnymi UE dotyczącymi chemikaliów.

Ostatecznym celem inicjatywy jest ustanowienie nowych norm w odniesieniu do szeregu substancji chemicznych potencjalnie niebezpiecznych, aby przeciwdziałać chemicznemu zanieczyszczeniu wód, ułatwić egzekwowanie przepisów w oparciu o uproszczone i bardziej spójne ramy prawne, zapewnić dynamiczne i aktualne informacje na temat stanu wód – w czym pomaga Europejska Agencja Środowiska („EEA”) – oraz stworzyć bardziej elastyczne ramy dotyczące nowych substancji zanieczyszczających. Polegałoby to na szerokim zaangażowaniu zainteresowanych stron, jak również na rzetelnym wsparciu naukowym ze strony Europejskiej Agencji Chemikaliów („ECHA”), w celu zapewnienia maksymalnych synergii i spójności przepisów Unii dotyczących substancji chemicznych.

• **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Wniosek jest w pełni spójny z pozostałymi przepisami dotyczącymi wody. Jeśli chodzi o dyrektywę dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych, w odniesieniu do której wraz z niniejszym wnioskiem przedstawia się jednocześnie wniosek w sprawie zmiany, mikrozanieczyszczenia stanowią kluczowe wyzwanie. Konieczność ich usuwania w oczyszczalniach ścieków powoduje wzrost kosztów oczyszczania, a ich usunięcie nie zawsze jest możliwe. W związku z tym celem niniejszego wniosku jest stymulowanie większej liczby działań na wcześniejszych etapach poprzez ograniczenie emisji u źródła. Oczyszczanie ścieków będzie miało szczególne znaczenie w przypadku określonych kategorii substancji zanieczyszczających: produktów farmaceutycznych i substancji zawartych w produktach higieny osobistej, ponieważ są one odprowadzane głównie w środowisku miejskim.

Ponadto dzięki unikaniu zanieczyszczania wody wniosek wpłynie korzystnie na możliwość ponownego wykorzystania wody, w tym do celów nawadniania, zgodnie z nowym rozporządzeniem w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody (rozporządzenie (UE) 2020/741)¹⁶.

Niniejszy wniosek jest również spójny z niedawno zmienioną dyrektywą w sprawie wody pitnej, która ma zostać transponowana we wszystkich państwach członkowskich do stycznia 2023 r. Dzięki zajęciu się problemem zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych niniejszy wniosek zapewni ochronę ważnych źródeł wody pitnej i obniżenie kosztów oczyszczania. Dyrektywa w sprawie wody pitnej i niniejszy wniosek dotyczą szeregu substancji zanieczyszczających, w szczególności pestycydów, produktów farmaceutycznych oraz grupy substancji per- i polifluoroalkilowych (PFAS). W odniesieniu do PFAS należy zauważyć, że niniejszy wniosek, w przeciwieństwie do zmienionej dyrektywy w sprawie wody pitnej, opiera się na najnowszej opinii EFSA na temat PFAS przyjętej w dniu 9 lipca 2020 r. Podobnie jak dyrektywa w sprawie wody pitnej, również niniejszy wniosek

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/741 z dnia 25 maja 2020 r. w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody (Dz.U. L 177 z 5.6.2020, s. 32).

uwzględnia mikrodrobiny plastiku, ale nie bezpośrednio, tylko dopiero po opracowaniu metodyki monitorowania. Niniejszy wniosek zostanie uwzględniony w bieżącej ocenie dyrektywy dotyczącej jakości wody w kąpieliskach, a w przypadku zmiany dyrektywy dotyczącej jakości wody w kąpieliskach, będzie on stanowił część scenariusza odniesienia na potrzeby oceny skutków tej dyrektywy.

Wniosek jest również spójny z ostatnimi wnioskami¹⁷ Komisji dotyczącymi przeglądu unijnych środków mających na celu ograniczenia zanieczyszczeń pochodzących z dużych instalacji przemysłowych, które to wnioski, oprócz rozszerzenia zakresu dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych, mają również na celu poprawę zasobooszczędności oraz zapewnienie lepszej kontroli i większej integracji wymogów dotyczących wydawania zezwoleń, w tym dzięki wyjaśnieniu zasad mających zastosowanie do pośrednich uwolnień substancji zanieczyszczających do wody przez oczyszczalnie ścieków komunalnych. Ponadto celem wniosków jest sprzyjanie innowacjom, aby rozwiązać problem trwałych substancji chemicznych i substancji niedawno zidentyfikowanych jako potencjalnie niebezpieczne, w tym PFAS, mikrodrobin plastiku i produktów farmaceutycznych. Proces „wymiany informacji” w ramach zmienionej dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych, mający na celu opracowanie i przegląd dokumentów referencyjnych dotyczących najlepszych dostępnych technik, będzie uwzględniał identyfikację substancji potencjalnie niebezpiecznych na podstawie unijnego prawodawstwa w dziedzinie polityki wodnej, w tym substancji umieszczonych na „listach obserwacyjnych” będących zagrożeniem dla wód powierzchniowych i podziemnych, jak również substancji zidentyfikowanych na poziomie UE jako potencjalnie stwarzające znaczne ryzyko dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejsza inicjatywa stanowi część programu prac Komisji na rok 2022 i kluczowe działanie w ramach planu działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń. Podobnie jak w przypadku wszystkich inicjatyw w ramach Europejskiego Zielonego Ładu niniejsza inicjatywa ma na celu zapewnienie osiągnięcia celów w jak najbardziej skuteczny i jak najmniej uciążliwy sposób oraz zgodnie z zasadą „nie czyn poważnych szkód”. Służy udoskonaleniu, aktualizacji i dostosowaniu obowiązujących przepisów w kontekście Zielonego Ładu. Niniejsza inicjatywa koncentruje się na określeniu strategii „zero zanieczyszczeń” zakładającej eliminację zanieczyszczeń wody, a tym samym na określeniu poziomu ochrony zdrowia ludzi i ekosystemów naturalnych. Wiele środków niezbędnych do osiągnięcia celu uwzględniono w innych, ściśle powiązanych inicjatywach Europejskiego Zielonego Ładu. Należą do nich:

- Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 oraz strategia „Od pola do stołu”¹⁸, których celem jest ograniczenie stosowania pestycydów i nawozów, ograniczenie strat substancji biogennych oraz sprzedaży środków przeciwdrobnoustrojowych do 2030 r. Ograniczenie stosowania pestycydów zostanie osiągnięte w znacznym stopniu dzięki wnioskowi¹⁹ Komisji dotyczącemu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zrównoważonego stosowania środków ochrony roślin i w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2021/2115. Przyszły przegląd rozporządzenia (WE)

¹⁷ COM(2022) 156 final/3 oraz COM(2022) 157 final.

¹⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Strategia „od pola do stołu” na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego, COM(2020) 381 final.

¹⁹ COM(2022) 305 final.

nr 1107/2009²⁰ dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin mógłby również odegrać znaczącą rolę.

- Strategia w dziedzinie tworzyw sztucznych²¹ oraz przyszła unijna inicjatywa w zakresie mikrodrobin plastiku, których celem jest realizacja założeń planu działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń dotyczących ograniczenia ilości odpadów, odpadów plastikowych w morzu oraz ilości mikrodrobin plastiku uwalnianych do środowiska do 2030 r.
- dyrektywa (UE) 2019/904²² (dyrektywa w sprawie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych), której celem jest ograniczenie stosowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, np. przez wprowadzenie obowiązków w zakresie gospodarowania odpadami i ich usuwania dla producentów (w tym systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta);
- Plan działania dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym²³, w którym zapowiedziano w szczególności środki na rzecz redukcji mikrodrobin plastiku oraz ocenę dyrektywy Rady 86/278/EWG²⁴ (dyrektywa w sprawie osadów ściekowych) regulującej jakość osadów wykorzystywanych w rolnictwie.
- Strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności²⁵, w której uznano, że chemikalia są nieodzowne dla dobrobytu współczesnego społeczeństwa, ale także określono cel, jakim jest lepsza ochrona obywateli i środowiska przed ewentualnymi niebezpiecznymi właściwościami chemikaliów. W strategii określono również cel polegający na stosowaniu podejścia opartego na zasadzie „jedna substancja, jedna ocena” poprzez poprawienie skuteczności, efektywności, spójności i przejrzystości ocen bezpieczeństwa chemicznego we wszystkich odpowiednich przepisach. W związku z tym w ramach niniejszego wniosku powierza się ECHA główną rolę w zakresie wsparcia naukowego w celu przyszłej identyfikacji substancji zanieczyszczających wodę, jak również w zakresie proponowania odpowiednich norm jakości. W strategicznym podejściu UE do substancji farmaceutycznych w środowisku z 2019 r.²⁶ (wynikającym bezpośrednio z przeglądu dyrektywy w sprawie środowiskowych norm jakości z 2013 r.) oraz strategii farmaceutycznej dla

²⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1).

²¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym COM(2018) 028 final.

²² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz.U. L 155 z 12.6.2019, s. 1).

²³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy, COM(2020) 98 final.

²⁴ Dyrektywa Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz.U. L 181 z 4.7.1986, s. 6).

²⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności na rzecz nietoksycznego środowiska, COM(2020) 667 final.

²⁶ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego – Strategiczne podejście Unii Europejskiej do substancji farmaceutycznych w środowisku COM(2019) 128 final.

Europy²⁷ podkreślono środowiskowe i potencjalne skutki zdrowotne zanieczyszczenia pozostałościami farmaceutycznych oraz wymieniono szereg działań mających na celu sprostanie tym wyzwaniom. Oczekuje się, że w wyniku zbliżającego się przeglądu prawodawstwa dotyczącego produktów leczniczych do stosowania u ludzi podjęte zostaną odpowiednie działania następcze. Podobnie w wyniku umieszczenia w wykazie szeregu środków przeciwdrobnoustrojowych, a także metalicznego srebra, wniosek ten jest spójny ze strategią UE w zakresie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

- Europejska strategia w zakresie danych²⁸, w której podkreślono, że dane generowane przez sektor publiczny powinny być udostępniane dla wspólnego dobra, tak aby mogły być odpowiednio wykorzystane, na przykład przez naukowców, inne instytucje publiczne oraz małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP).
- Niniejszy wniosek jest również zgodny z końcowym sprawozdaniem z Konferencji w sprawie przyszłości Europy i zawartymi w nim wyraźnymi zaleceniami obywateli na temat zerowego poziomu zanieczyszczeń, a w szczególności z propozycjami dotyczącymi rozwiązania problemu zanieczyszczeń. W tym kontekście szczególnie znaczenie mają następujące ostateczne propozycje:
 - Propozycja 1.4: „Znaczne ograniczenie stosowania chemicznych pestycydów i nawozów, zgodnie z istniejącymi celami, przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa żywnościowego i wsparcia dla badań w celu opracowania bardziej zrównoważonych i neutralnych alternatyw”;
 - Propozycja 2.7: „Ochrona źródeł wody oraz walka z zanieczyszczeniami rzek i oceanów, w tym poprzez badanie zanieczyszczeń mikrodrobinami plastiku”.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawę prawną wniosku stanowi art. 192 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Zgodnie z art. 191 i art. 192 ust. 1 TFUE Unia jest zobowiązana przyczyniać się do zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska; promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów środowiska naturalnego; oraz zwalczania zmian klimatu.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych w UE są skażone przez szereg substancji zanieczyszczających. Zanieczyszczenia spływają z wodą i dostają się pod ziemię, przy czym 60 % europejskich obszarów dorzecza stanowią obszary międzynarodowe (dzielone między państwa członkowskie albo między państwo członkowskie i państwo trzecie). Z tego powodu współpraca między państwami członkowskimi ma zasadnicze znaczenie, przy czym podjęcie działań na szczeblu UE jest konieczne, aby zaradzić problemowi zanieczyszczeń i innym transgranicznym skutkom poprzez ustanowienie zharmonizowanych norm i stworzenie zharmonizowanych systemów dotyczących zbierania i wymiany danych. Bez działań na poziomie UE rozwiązanie problemu zanieczyszczeń

²⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Strategia farmaceutyczna dla Europy, COM(2020) 761 final.

²⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Europejska strategia w zakresie danych, COM(2020) 66 final.

byłoby nadmiernie kosztowne, zwłaszcza dla państw członkowskich położonych w dolnym biegu rzek.

W ocenie adekwatności unijnego prawodawstwa dotyczącego wody z 2019 r. potwierdzono, że ramowa dyrektywa wodna i jej dwie dyrektywy szczegółowe przyczyniły się do uruchomienia lub wzmocnienia działań mających na celu rozwiązanie problemu transgranicznych presji na zasoby wodne na poziomie dorzecza, zarówno w skali krajowej, jak i międzynarodowej.

W szczególności w odniesieniu do substancji zanieczyszczających w prawodawstwie rozróżnia się substancje uznane za stanowiące zagrożenie na poziomie UE oraz substancje stanowiące zagrożenie na poziomie regionalnym lub krajowym oraz traktuje je w różny sposób. Celem niniejszej inicjatywy jest ulepszenie sposobu, w jaki państwa członkowskie zwalczają substancje stanowiące zagrożenie na poziomie regionalnym lub krajowym.

W przypadku ustanowienia środowiskowych norm jakości UE wprowadza wspólne cele, aby osiągnąć zerowy poziom emisji zanieczyszczeń na podstawie dowodów naukowych, ale pozostawia państwom członkowskim elastyczność w zakresie decydowania o najbardziej opłacalnym sposobie osiągnięcia tych celów, z uwzględnieniem odpowiednich przepisów UE dotyczących źródeł zanieczyszczeń. W ten sposób (wprowadzając wspólne cele z elastycznością w ich osiągnięciu) tworzy powiązanie z prawodawstwem dotyczącym źródeł zanieczyszczeń na poziomie UE (takim jak zrównoważone stosowanie pestycydów) i pomaga zapewnić skuteczną realizację celów określonych w tym prawodawstwie.

- **Proporcjonalność**

W ramach wniosku zostają zmienione istniejące wykazy zanieczyszczeń mających wpływ na wody powierzchniowe i podziemne oraz określone lub zaktualizowane środowiskowe normy jakości, które państwa członkowskie muszą spełnić, z jednoczesnym wykorzystaniem w znacznym stopniu innych przepisów UE dotyczących źródeł zanieczyszczeń lub regulujących ich emisje w trakcie produkcji i użytkowania (takich jak ograniczenia w zakresie stosowania niektórych substancji w ramach REACH²⁹ lub dopuszczalne wartości emisji określone w zezwoleniach dla instalacji przemysłowych w ramach dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych) i pozostawieniem wyboru konkretnych środków państwom członkowskim. Ponieważ każda jednolita część wód w UE charakteryzuje się szczególnymi cechami (klimat, przepływ, warunki geologiczne itp.) i niekoniecznie podlega takim samym presjom jak inne jednolite części wód, pozostawienie wyboru środków organom państw członkowskich ds. wody jest prawidłowe z punktu widzenia proporcjonalności.

W ocenie adekwatności unijnego prawodawstwa dotyczącego wody z 2019 r. potwierdzono wartość dodaną ramowej dyrektywy wodnej, dyrektywy w sprawie środowiskowych norm jakości i dyrektywy w sprawie wód podziemnych. W ocenie skutków przeprowadzonej na potrzeby niniejszego wniosku potwierdzono, że substancje, których umieszczenie w wykazie substancji zanieczyszczających wraz z ogólnounijnymi normami jakości jest obecnie rozważane, stanowią zagrożenie na poziomie UE. Wskazano niewielką liczbę wymienionych już substancji, które przestano uznawać za problem ogólnounijny, ale które mogą ewentualnie nadal wymagać eliminacji na poziomie krajowym. W niniejszym wniosku ustanawia się procedurę umożliwiającą Komisji Europejskiej rozwiązanie problemu niespójności

²⁹ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

w sposobie podejmowania przez państwa członkowskie decyzji dotyczących substancji, które należy regulować na poziomie krajowym, oraz norm jakości, które należy dla nich ustanowić.

- **Wybór instrumentu**

Inicjatywa przyjmuje formę dyrektywy, ponieważ jest to najbardziej odpowiedni instrument prawny do wprowadzenia zmian do obowiązujących, odpowiednich dyrektyw.

Dyrektywa zobowiązuje państwa członkowskie do transpozycji przepisów do ich krajowych systemów prawa materialnego i procesowego oraz wdrożenia środków, które umożliwią osiągnięcie celów. Jest to podejście, które daje państwom członkowskim większą swobodę niż rozporządzenie, ponieważ pozostawia im wybór najodpowiedniejszych sposobów osiągnięcia uzgodnionych zobowiązań opartych na wynikach.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

W 2019 r. zakończono ocenę adekwatności unijnego prawodawstwa dotyczącego wody obejmującą ramową dyrektywę wodną, dyrektywę w sprawie środowiskowych norm jakości, dyrektywę w sprawie wód podziemnych i dyrektywę powodziową. W wyniku oceny adekwatności stwierdzono, że chociaż prawodawstwo jest w dużej mierze adekwatne do zakładanych celów, istnieje możliwość poprawy w odniesieniu do zwalczania zanieczyszczeń chemicznych. W ocenie adekwatności wykazano, że istnieją trzy powody, dla których osiągnięto jedynie ograniczony postęp w realizacji ogólnych celów prawodawstwa:

niewystarczające uwzględnienie celów w zakresie wody w innych odpowiednich obszarach polityki;

niewystarczające inwestycje w państwach członkowskich rzecz projektów i programów związanych z wodą;

niewystarczające działania w obszarze wdrażania.

Jeżeli chodzi o wdrażanie, podkreślono szereg braków w odniesieniu do zanieczyszczenia chemicznego: duże zróżnicowanie norm jakości w przypadku zanieczyszczeń stanowiących zagrożenie na poziomie krajowym, obciążenie administracyjne związane ze sprawozdawczością, brak szczegółowości i terminowości przekazywanych informacji oraz zasobochłonny i czasochłonny proces aktualizacji wykazów zanieczyszczeń. W niniejszym wniosku uwzględniono te braki. Ponadto uwzględniono w nim istotne ustalenia z przeprowadzonej w 2019 r. ocenie adekwatności najważniejszych przepisów dotyczących chemikaliów³⁰ oraz zobowiązania podjęte w ramach strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności. W szczególności niniejszy wniosek stanowi krok w kierunku bardziej holistycznego monitorowania (mieszanin) dzięki wprowadzeniu stosowania metod opartych na skutkach, a także zawiera przepisy mające na celu poprawę terminowości,

³⁰ Dokument roboczy służb Komisji w sprawie oceny adekwatności najważniejszych przepisów dotyczących chemikaliów (z wyjątkiem rozporządzenia REACH) oraz odpowiednich aspektów przepisów obowiązujących branżę niższego szczebla, SWD(2019) 199 final.

skuteczności i spójności oceny zagrożeń i ryzyka (na przykład dzięki ułatwieniu wymiany danych i zastosowaniu podejścia opartego na zasadzie „jedna substancja, jedna ocena”).

Sprawność regulacyjna i uproszczenie (REFIT)

W ocenie skutków rozważono warianty dotyczące uproszczenia i zmniejszenia obciążeń. Usunięcie substancji z wykazu zanieczyszczeń wód powierzchniowych stanowi ograniczone zmniejszenie obciążenia, podobnie jak zmiana terminu przeglądu listy obserwacyjnej na co trzy lata, a nie co dwa, oraz weryfikacja wykazu zanieczyszczeń wód powierzchniowych i podziemnych w drodze aktów delegowanych, a nie w drodze procedury współdecyzji. Stworzenie mechanizmu automatycznego dostarczania danych na podstawie ramowej dyrektywy wodnej i dyrektywy w sprawie środowiskowych norm jakości zmniejszy obciążenie państw członkowskich związane ze sprawozdawczością, podobnie jak zniesienie obowiązku składania sprawozdania okresowego dotyczącego programu środków na podstawie art. 15 ust. 3 ramowej dyrektywy wodnej. Udoskonalenie istniejących wytycznych dotyczących metod opartych na skutkach oraz opracowanie zharmonizowanej metodyki monitorowania mikrodrobin plastiku uprości pracę państw członkowskich w tych obszarach.

Przy opracowywaniu oceny skutków zastosowano podstawowe cechy testu MŚP, a wyniki odnotowano w szczególności w sekcji 6. Działalność MŚP wiąże się generowaniem i stosowaniem istotnych substancji zanieczyszczających. Należy zauważyć, że dokładna identyfikacja i określenie ilościowe skutków jest zasadniczo niemożliwe ze względu na fakt, że oddziaływanie będzie zależało od środków, które państwa członkowskie wprowadzą, aby osiągnąć cele prawodawstwa.

Opinia Rady ds. Kontroli Regulacyjnej

W dniu 24 czerwca 2022 r. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała pozytywną opinię z zastrzeżeniami. Rada zwróciła się z wnioskiem o wprowadzenie zmian w celu skorygowania w szczególności trzech aspektów: 1) opracowanie wariantów, które uznano za zbyt złożone i nieprzedstawiające w jasny sposób kluczowych wyborów politycznych; 2) skutki dla MŚP i obywateli, które uznano za niedostatecznie przeanalizowane, przy czym w sprawozdaniu nie oceniono sposobu, w jaki może to wpłynąć na poszczególne państwa członkowskie; 3) uznano, że sprawozdanie nie zawiera jasnych informacji na temat skali spodziewanych skutków, krytycznej oceny zasadności ilustracyjnych szacunków korzyści i kosztów ani ich znaczenia dla inicjatywy, a jednocześnie uznano, że porównanie wariantów nie zostało oparte na ich skuteczności, efektywności i spójności.

W odpowiedzi na to warianty strategiczne zostały uproszczone poprzez zmniejszenie ich liczby i agregację. Skutki dla MŚP zostały szerzej omówione w całym tekście, podobnie jak informacje na temat wpływu na konsumentów i państwa członkowskie. Wyjaśniono interpretację danych dotyczących kosztów i korzyści, aby uniknąć wrażenia, że mogą one być interpretowane jako związane wyłącznie z niniejszą inicjatywą. Tekst dotyczący zasady „jedno więcej – jedno mniej” został zakończony. Ponadto do tekstu dołączono ocenę skuteczności, efektywności i spójności wariantów.

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

W celu wsparcia przygotowania niniejszego wniosku przeprowadzono szeroko zakrojone konsultacje z zainteresowanymi stronami. W oparciu o wytyczne Komisji dotyczące lepszego stanowienia prawa w 2021 r. przeprowadzono zarówno otwarte konsultacje publiczne, jak i badanie skierowane do ekspertów, przy czym wyniki uwzględniono w ocenie skutków niniejszego wniosku. Stała się sieć państw członkowskich i zainteresowanych stron

wspierających wdrażanie ramowej dyrektywy wodnej i jej dyrektyw szczegółowych była w pełni informowana, a w szczególności przeprowadzono szerokie konsultacje z grupami roboczymi ds. chemikaliów i wód gruntowych.

W odniesieniu do poszczególnych substancji i grup substancji wskazanych do umieszczenia w wykazie jako substancje zanieczyszczające wody powierzchniowe, Wspólne Centrum Badawcze Komisji (JRC), wspierane przez podgrupy ekspertów z państw członkowskich i zainteresowanych stron, przygotowało obszerną dokumentację techniczną. Ponadto w ramach przeglądu dokonanego przez Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska oraz Pojawiających się Zagrożeń opublikowano wstępne opinie (z zachowaniem czterotygodniowego okresu na zgłaszanie uwag), przy czym wyniki uwzględniono w opinii Komitetu. Przegląd szeregu substancji nie został jeszcze zakończony. W związku z tym proponowane wartości oznaczono jako „podlegające potwierdzeniu w świetle opinii, o którą zwrócono się do Komitetu Naukowego ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska oraz Pojawiających się Zagrożeń”. Wszystkie ostatecznie zaproponowane wartości będą w pełni spójne z opiniami naukowymi.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

JRC zapewniło wewnętrzną wiedzę ekspercką, w szczególności w zakresie wyboru substancji zanieczyszczających wody powierzchniowe i ustalenia środowiskowych norm jakości. Zewnętrzną techniczną wiedzę ekspercką, w tym na temat substancji zanieczyszczających wody podziemne, zapewнили eksperci z grup roboczych ds. chemikaliów i wód podziemnych. Ocenę skutków przeprowadzoną przez Komisję poparto badaniem przygotowanym przez konsultantów zewnętrznych, którzy dokonali przeglądu skutków gospodarczych, społecznych i środowiskowych szeregu potencjalnych wariantów strategicznych, biorąc pod uwagę przewidywane skutki istniejących i planowanych polityk na szczeblu UE oraz wkład zainteresowanych stron. Dokumentacja JRC dotycząca substancji, sprawozdania grupy roboczej ds. wód gruntowych, sprawozdanie z badań przeprowadzonych przez konsultantów oraz sprawozdania z warsztatów dla zainteresowanych stron są dostępne w Centrum zasobów dotyczących komunikacji i informacji dla organów administracji, przedsiębiorstw i obywateli³¹.

- **Ocena skutków**

W ramach oceny skutków przeanalizowano trzy grupy wariantów, tj. warianty dotyczące wód powierzchniowych, warianty dotyczące wód podziemnych oraz warianty przekrojowe. W przypadku wód powierzchniowych oceniono wpływ wprowadzenia szeregu substancji (spośród poddanych przeglądowi produktów farmaceutycznych, pestycydów, chemikaliów przemysłowych i metali) do wykazu substancji priorytetowych, a tym samym ustanowienia dla nich środowiskowych norm jakości w całej UE. W przypadku szeregu istniejących substancji priorytetowych dokonano przeglądu wpływu zmiany ich środowiskowych norm jakości (na podstawie nowych dowodów naukowych). W przypadku niektórych innych istniejących substancji priorytetowych zbadano wpływ usunięcia ich z wykazu. W przypadku wód gruntowych w ocenie skutków dokonano oceny wpływu wprowadzenia do wykazu określonych (grup) substancji, a mianowicie PFAS, innych niż znaczące metabolitów pestycydów (nrM) i produktów farmaceutycznych. Ponadto w ramach oceny skutków

³¹ [RDW – Biblioteka \(europa.eu\)](http://rdw.biblioteka.europa.eu)

dokonano przeglądu szeregu wariantów mających na celu poprawę cyfryzacji, usprawnienie administracji i zarządzanie ryzykiem w zakresie zanieczyszczeń wody.

Do głównych źródeł zanieczyszczeń zidentyfikowanymi substancjami należą procesy produkcji chemicznej (emisje bezpośrednie, które powstają w wyniku produkcji drewna, masy celulozowej, stali, spalania, tekstyliów, tworzyw sztucznych itp.); przepływy zrzutów ścieków obejmujące produkty farmaceutyczne i chemikalia jako popłuczyny po tkaninach, produkty konsumenckie, środki czystości, produkty higieny osobistej; pośrednie zrzuty wynikające ze stosowania w rolnictwie pestycydów, produktów biobójczych i farmaceutycznych; substancje chemiczne stosowane przy budowie dróg; osadzanie się rtęci z instalacji energetycznego spalania paliw kopalnych oraz osadzanie się PFAS z pian gaśniczych. Wszystkie te źródła i drogi przemieszczania się substancji zanieczyszczających podlegają prawodawstwu, w tym przepisom dyrektywy 2010/75/WE w sprawie emisji przemysłowych (w trakcie przeglądu), dyrektywy 91/271/EWG dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (w trakcie przeglądu), dyrektywy 2009/128/WE w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów (w trakcie przeglądu), dyrektywy 2001/83/WE w sprawie produktów leczniczych stosowanych u ludzi, rozporządzenia (UE) 2019/6 w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych, rozporządzenia REACH nr 1907/2006, rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w sprawie środków ochrony roślin, rozporządzenia (UE) nr 528/2012 w sprawie produktów biobójczych; oraz rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych. Dzięki ustanowieniu maksymalnych dopuszczalnych stężeń granicznych dla tych substancji niniejszy wniosek ma na celu wzmocnienie skutków i wdrożenie przepisów UE dotyczących źródeł i scenariuszy oraz, tam gdzie jest to wymagane w celu ochrony zdrowia lub środowiska – przyspieszanie przyjęcia bardziej rygorystycznych środków dotyczących źródeł/sposobów na poziomie państwa członkowskiego.

Warianty przeanalizowano pod kątem ich kosztów i korzyści środowiskowych, społecznych i ekonomicznych, w wyniku czego utworzono następujący pakiet preferowanych wariantów:

Wody powierzchniowe	
Wariant 1: Dodanie do wykazu substancji priorytetowych jako pojedynczej substancji wraz ze środowiskową normą jakości ustalaną indywidualnie	23pojedyncze substancje: 17-β-estradiol (E2); acetamipryd; azytromycyna; bifentryna; bisfenol A; karbamazepina; klarytromycyna; klotianidyna; deltametryna; diklofenak; erytromycyna; esfenwalerat; estron (E1); etynyloestradiol (EE2); glifosat; ibuprofen; imidaklopyrd; nikosulfuron; permetryna; tiaklopyrd; tiametoksam; triklosan, srebro.
Wariant 2: Dodanie do wykazu substancji priorytetowych jako grupy substancji ze środowiskową normą jakości ustaloną dla „sumy”	PFAS (suma 24 wymienionych substancji)
Wariant 3: Zmiana istniejących środowiskowych norm jakości	na bardziej rygorystyczne dla 14 substancji: chloropiryfos; cypermetryna; dikofol; dioksyny; diuron; fluoranten; heksabromocyklododekan (HBCDD); heksachlorobutadien; rtęć; nikiel; nonylofenol; WWA; PBDE; tributyllocyna; na mniej rygorystyczne dla 2 substancji: heptachlor/epoksyd heptachloru; heksachlorobenzen
Wariant 4: Odrzucenie	4 substancje: alachlor; tetrachlorek węgla; chlorfenwinfos; symazynga;
Wody podziemne	
Wariant 1: Dodanie do załącznika I z normą jakości wód gruntowych ustaloną indywidualnie	2 substancje farmaceutyczne: karbamazepina i sulfametoksazol Wszystkie inne niż znaczące metabolity pestycydów, dla których

		indywidualna norma jakości wód gruntowych wynosi 0,1 µg/l
Wariant 2: Dodanie do załącznika I z normą jakości wód gruntowych ustaloną dla „sumy”		PFAS (suma 24 wymienionych substancji)
Wariant 3: Dodanie do załącznika II		1 substancja: prymidon
Transformacja cyfrowa, usprawnienie administracji i lepsze zarządzanie ryzykiem		
Wariant 1: Zapewnienie wytycznych i porad w zakresie monitorowania	b	Udoskonalenie istniejących wytycznych dotyczących metody opartej na skutkach w celu poprawy monitorowania grup/mieszanin zanieczyszczeń poprzez zastosowanie metod opartych na skutkach.
	c	Opracowanie zharmonizowanej normy pomiaru oraz wytycznych dotyczących mikrodrobin plastiku w wodzie jako podstawy dla sprawozdawczości państw członkowskich i przyszłego wykazu w ramach dyrektywy w sprawie środowiskowych norm jakości i dyrektywy w sprawie wód podziemnych.
Wariant 2: Ustanowienie/zmiana obowiązkowych praktyk monitorowania	a	Włączenie do zakresu dyrektywy w sprawie środowiskowych norm jakości obowiązku stosowania metod opartych na skutkach do celów monitorowania estrogenów.
	b	Ustanowienie obowiązkowej listy obserwacyjnej wód podziemnych analogicznej do listy obserwacyjnej wód powierzchniowych i wody pitnej oraz przedstawienie wytycznych dotyczących monitorowania substancji umieszczonych w wykazie.
	c	Usprawnienie cyklu monitorowania i przeglądu listy obserwacyjnej wód powierzchniowych, aby więcej czasu można było przeznaczyć na przetwarzanie danych przed przystąpieniem do przeglądu listy.
Wariant 3: Ujednolicenie sprawozdawczości i klasyfikacji	a	Ustanowienie mechanizmu zautomatyzowanego dostarczania danych na potrzeby dyrektywy w sprawie środowiskowych norm jakości i ramowej dyrektywy wodnej z myślą o zapewnieniu łatwego dostępu w krótkich odstępach czasu do danych dotyczących monitorowania/statusu, aby usprawnić obecną sprawozdawczość i zmniejszyć związany z nią nakład pracy oraz umożliwić dostęp do pierwotnych danych z monitorowania.
	b	Wprowadzenie repozytorium środowiskowych norm jakości dotyczących zanieczyszczeń specyficznych dla dorzecza w postaci załącznika do dyrektywy w sprawie środowiskowych norm jakości oraz objęcie zanieczyszczeń specyficznych dla dorzecza oceną stanu chemicznego wód powierzchniowych.
Wariant 4: Aspekty legislacyjne i administracyjne	a	Zastosowanie dyrektywy w sprawie środowiskowych norm jakości zamiast ramowej dyrektywy wodnej w celu określenia wykazu substancji priorytetowych oraz aktualizacja wykazów zanieczyszczeń w wodach powierzchniowych i podziemnych w drodze procedury komitetowej lub aktów delegowanych.
	b	Zmiana statusu aldryny, dieldryny, endryny, izodryny, DDT, tetrachloroetyleny i trójkloroetyleny z „innych zanieczyszczeń” na status substancji priorytetowych.
	c	Zmiana statusu 1,2-dichloroetanu, fluorantenu, ołowiu, etoksylatów oktylofenolu i pentachloroenu na status priorytetowych substancji niebezpiecznych.

Proponowany pakiet środków na rzecz wody zapewnia utrzymanie proporcjonalności zmian legislacyjnych i większe korzyści gospodarcze, społeczne i środowiskowe w stosunku do odpowiadających im kosztów oraz koncentrowanie się tych środków na problemach, które najlepiej rozwiązać na szczeblu UE.

Ilościowe określenie kosztów – a zwłaszcza korzyści – tej inicjatywy jest trudne, biorąc pod uwagę jej interakcję z innymi inicjatywami strategicznymi (i zależność od nich) w zakresie odniesienia do ogólnounijnych środków. Ponadto państwa członkowskie mogą w dużej mierze wybierać środki, które wdrażają w celu osiągnięcia zgodności: będą się więc one różnić w zależności od warunków krajowych/lokalnych.

Oczekuje się, że w przypadku wód powierzchniowych koszty bezpośrednie będą znaczne, na przykład w związku z umieszczeniem ibuprofenu, glifosatu, PFAS i bisfenolu A w wykazie substancji priorytetowych, a także w związku ze zmianą środowiskowych norm jakości dotyczących wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA), rtęci i niklu. Może to prowadzić do powstania kosztów związanych z rozwojem produktów w przypadku przemysłu i kosztów zastąpienia w przypadku użytkowników tych substancji, w tym w sektorze rolnym.

W odniesieniu do wód podziemnych największe koszty powstaną prawdopodobnie w wyniku dodania norm jakości w odniesieniu do PFAS. Koszty mogą być związane z ograniczeniem stosowania pestycydów lub chemikaliów przemysłowych, na przykład w celu zagospodarowania skażonych ustabilizowanych komunalnych odpadów ściekowych i zintensyfikowania oczyszczania ścieków. Koszty preferowanych wariantów dotyczących transformacji cyfrowej, usprawnienia administracji i lepszego zarządzania ryzykiem mają charakter administracyjny – początkowo koszty te wystąpiłyby na poziomie UE i ogólnie byłyby niskie, z wyjątkiem mechanizmu zautomatyzowanego dostarczania danych. Kosztów nie można przypisać wyłącznie niniejszej inicjatywie ze względu na nieuniknione interakcje i synergie z wieloma innymi politykami UE dotyczącymi tych samych substancji. Koszty powodowane przez zanieczyszczenia są przeważnie internalizowane za pośrednictwem dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych i dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, przyszłego zakazu stosowania wszystkich PFAS z wyjątkiem zastosowań niezbędnych, wdrożenia nadchodzącej inicjatywy w sprawie mikrodrobin plastiku i innych. Przykładowo zmiana dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych przyczyni się do zdynamizowania modernizacji wielu oczyszczalni ścieków oraz wprowadzenia rozszerzonej odpowiedzialności producenta w zakresie pokrywania kosztów, co znacznie ograniczy ładunek mikrozanieczyszczeń wprowadzanych do wód powierzchniowych i gruntowych.

Proponowana inicjatywa przyczyni się do zmniejszenia stężeń substancji o ostrej toksyczności lub trwałych substancji chemicznych w wodzie. Przyczyni się również do zwiększenia wartości ekosystemów wodnych i świadczonych przez nie usług. Korzyści obejmują zatem zmniejszenie wpływu na zdrowie ludzi, przyrodę, owady zapylające i rolnictwo, a także zaoszczędzenie kosztów uzdatniania wody. Łatwy dostęp do danych z monitorowania stanu chemicznego i możliwość ich ponownego wykorzystania wpłyną na znaczną poprawę spójności oceny bezpieczeństwa i będą ważnym krokiem w kierunku stosowania podejścia opartego na zasadzie „jedna substancja, jedna ocena”, do którego zobowiązano się w Europejskim Zielonym Ładzie.

Cele zrównoważonego rozwoju

Wniosek ma pozytywny wpływ na osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju nr 6 (Czysta woda i warunki sanitarne), 12 (Odpowiedzialna konsumpcja i produkcja) i 14 (Życie pod wodą). W odniesieniu do celu zrównoważonego rozwoju nr 6 oczekuje się niższych poziomów zanieczyszczenia źródeł wody pitnej, lepszej jakości chemicznej wód powierzchniowych i podziemnych, a udział jednolitych części wód o dobrej jakości środowiska powinien z czasem wzrosnąć, ponieważ państwa członkowskie przyjmą i wdrożą środki mające na celu

zmniejszenie stężenia zanieczyszczeń. W odniesieniu do celu zrównoważonego rozwoju nr 12 oczekuje się, że środki wprowadzone zarówno na szczeblu UE (na przykład w ramach inicjatywy na rzecz zrównoważonej produkcji lub przyszły zakaz stosowania wszystkich PFAS z wyjątkiem zastosowań niezbędnych), jak i na poziomie państw członkowskich doprowadzą do stosowania w produktach innych, mniej toksycznych składników. Ponadto w odniesieniu do celu zrównoważonego rozwoju nr 14 należy zwrócić uwagę na bezpośredni wpływ na jednolite części wód przejściowych i morskich (1 mila morska od brzegu), które są objęte ramową dyrektywą wodną. Ponadto woda słodka, która dociera rzekami do mórz i oceanów, będzie stopniowo zawierać mniejsze stężenia substancji regulowanych w ramach niniejszej inicjatywy.

Ocena spójności z celem neutralności klimatycznej oraz zasada „efektywność energetyczna przede wszystkim”

Wniosek jest spójny z unijnym celem neutralności klimatycznej zawartym w Europejskim prawie o klimacie oraz celami Unii wyznaczonymi na lata 2030 i 2050. Najbardziej znaczący wpływ wniosku na działania na rzecz łagodzenia zmiany klimatu wynika z usuwania substancji w oczyszczalniach ścieków, które jest procesem energochłonny. W zależności od środków wprowadzonych przez państwa członkowskie w celu ograniczenia lub stopniowego wyeliminowania obecności substancji w wodzie, wpływ powinien być pozytywny (w przypadku gdy substancje zwalczą się u źródła i w związku z tym nie trzeba usuwać ich ze ścieków), neutralny (w przypadku zastąpienia substancji substytutami, które wymagają takiego samego nakładu w zakresie usuwania w oczyszczalniach ścieków) lub negatywny, jeśli państwa członkowskie zdecydują się w przeważającej mierze opierać się na oczyszczaniu ścieków. Ten ostatni scenariusz jest jednak mało prawdopodobny, ponieważ interwencja u źródła jest na ogół tańsza i bardziej skuteczna. Ponadto zmiana dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych wiąże się z wymogiem osiągnięcia neutralności klimatycznej w ramach planów oczyszczania ścieków do 2040 r., co wyklucza negatywne skutki netto niniejszego wniosku poprzez zintensyfikowane oczyszczanie.

W niniejszym wniosku uwzględniono zasadę „efektywność energetyczna przede wszystkim”, przedstawioną w wersji przekształconej dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej. Podobnie jak w przypadku oceny spójności z celem neutralności klimatycznej można oczekiwać, że w połączeniu ze zmianą dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, warianty strategiczne będą co najmniej neutralne pod względem efektywności energetycznej.

W dniu 24 czerwca 2022 r. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała pozytywną opinię z zastrzeżeniami³².

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie ma skutków dla ochrony praw podstawowych.

³² Ares(2022)4634431 z dnia 24 czerwca 2022 r.

4. WPLYW NA BUDŻET

Załączona ocena skutków finansowych dotyczy pakietu „zero zanieczyszczeń”, w tym niniejszego wniosku, wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych oraz dyrektywy w sprawie jakości powietrza. W załączonej ocenie skutków finansowych przedstawiono wpływ na budżet oraz wymagane zasoby ludzkie i administracyjne. Wniosek będzie miał wpływ na budżet Komisji, Europejskiej Agencji Środowiska (EEA) i Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), jeżeli chodzi o wymagane zasoby ludzkie i administracyjne.

Nakład pracy Komisji w zakresie wdrażania i egzekwowania przepisów nieznacznie wzrośnie w związku z umieszczeniem większej liczby substancji w wykazie oraz dążeniem do harmonizacji norm jakości i wartości progowych w odniesieniu do substancji stanowiących zagrożenie na poziomie krajowym.

Komisja będzie korzystać ponadto ze zmian przydziału zadań naukowych ECHA, która będzie konsekwentnie wspierać Komisję w ustalaniu priorytetów dla substancji i mieszanin, określaniu norm jakości i wartości progowych, wskazywaniu właściwych metod analitycznych i ocenie odpowiednich danych z monitorowania. Wsparcie naukowe ze strony ECHA wiązałoby się z zatrudnieniem pracowników odpowiadającym jedenastu ekwiwalentom pełnego czasu pracy.

Obciążenie pracą w EEA wzrośnie w związku ze intensywniejszą i częstszą sprawozdawczością wymaganą od państw członkowskich oraz niewielkim wzrostem liczby wymienionych substancji, co wiąże się z zatrudnieniem łącznie dodatkowych pracowników w wymiarze czterech ekwiwalentów pełnego czasu pracy pomimo już zatrudnionych pracowników w wymiarze trzech i pół ekwiwalentu pełnego czasu pracy.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Plany gospodarowania wodami w dorzeczu, które są przekazywane Komisji co sześć lat, oraz dobrowolne składanie sprawozdań drogą elektroniczną do EEA w ramach wspólnej strategii wdrażania pozostaną kluczowym źródłem informacji służącym weryfikacji skutecznego wdrażania wniosku, w szczególności zgodności z nowymi lub zmienionymi normami jakości dla wód powierzchniowych i podziemnych.

Udoskonalone mechanizmy listy obserwacyjnej, które zobowiązują państwa członkowskie do monitorowania nowo pojawiających się zanieczyszczeń, umożliwią Komisji, we współpracy z ECHA i państwami członkowskimi, ustalenie, czy istnieje konieczność wprowadzenia dodatkowych lub bardziej restrykcyjnych norm jakości. Ponadto bardziej regularne przekazywanie aktualnych danych z monitorowania oraz ich analiza przez EEA umożliwi instytucjom Unii, państwom członkowskim i ogółowi społeczeństwa uzyskanie dokładniejszego i bardziej aktualnego obrazu stanu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych w UE.

Dzięki synergii z ulepszonym Europejskim Rejestrem Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń, który ma zostać zastąpiony przez nową elektroniczną bazę danych online, tj. „Europejski Portal Emisji Przemysłowych”, wykazy emisji, obecnie zgłaszane tylko co sześć lat, zostaną zastąpione przez znacznie bardziej regularny i spójny przegląd całkowitych

uwolnień zanieczyszczeń w poszczególnych sektorach. Umożliwi to państwom członkowskim skoncentrowanie swoich działań w zakresie wdrażania.

W świetle postępu naukowo-technicznego załączniki do dyrektywy w sprawie wód powierzchniowych i dyrektywy w sprawie wód podziemnych będą regularnie poddawane przeglądowi. Bardziej elastyczne procedury przyjmowania norm jakości dla substancji potencjalnie niebezpiecznych w połączeniu z przyznaną EEA centralną rolą w zakresie analizy bardziej regularnych danych z monitorowania oraz rolą ECHA w zakresie stałego wsparcia naukowego umożliwią dokonanie bardziej dogłębnej oceny dokładności obecnych norm oraz potrzeby wprowadzenia nowych, tak aby szybko zwalczyć nowo pojawiające się zanieczyszczenia. Udział obu agencji jest zgodny z celem strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności, jakim jest wdrożenie podejścia opartego na zasadzie „jedna substancja, jedna ocena”, skutkującego bardziej wydajnymi, skutecznymi i spójnymi ocenami bezpieczeństwa chemicznego we wszystkich odpowiednich przepisach UE, co z kolei prowadzi do zastosowania skuteczniejszych i bardziej przekrojowych środków wykonawczych oraz wniosków dotyczących nowych norm.

Analiza bardziej regularnie pozyskiwanych danych dotyczących monitorowania i statusu zostanie skutecznie wykorzystana w szerszej zakrojonych ramach monitorowania realizacji i perspektywy zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń, które będą publikowane co dwa lata począwszy od 2022 r. Pomoże to ocenić skutki ograniczenia zanieczyszczenia jednolitych części wód w związku z wdrożeniem szerszego zestawu zharmonizowanych norm jakości w całej UE.

- **Dokumenty wyjaśniające**

Wniosek wiąże się z koniecznością przedstawienia dokumentów wyjaśniających, ponieważ mają one kluczowe znaczenie dla oceny zgodności i sprawdzenia, czy teksty transponujące odzwierciedlają literę i ducha dyrektywy. Jest to ważne i konieczne, ponieważ wniosek obejmuje zmiany w trzech dyrektywach, które mogą być transponowane w różnych aktach prawa krajowego. Ponadto, ponieważ celem wniosku jest przede wszystkim zmiana istniejących norm jakości lub wprowadzenie nowych, dokładną weryfikację można ułatwić dzięki dokumentom wyjaśniającym.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

(1) Zmiany w dyrektywie 2000/60/WE

W **art. 1, art. 7 ust. 2, art. 11 ust. 3 lit. k), art. 4 ust. 1** oraz **załączniku V (pkt 1.4.3, 2.3.2 i 2.4.5) i VII (pkt 7.7)** wprowadza się zmiany w celu uwzględnienia proponowanego uchylecia art. 16 i 17 (zob. poniżej).

W **art. 2** dotyczącym definicji wprowadza się zmiany w celu aktualizacji definicji „dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych”, „substancji priorytetowych” i „środowiskowych norm jakości” oraz wprowadzenia definicji „priorytetowych substancji niebezpiecznych” i „substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy”. Zmiany te są niezbędne, aby: 1) uwzględnić wniosek dotyczący zastąpienia obecnej procedury współdecyzji przy przyjmowaniu środowiskowych norm jakości aktami delegowanymi; 2) rozszerzyć zakres pojęcia „stan chemiczny”, aby objąć nim również „substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy”, które dotychczas stanowiły część definicji „stanu ekologicznego” w ramach

załącznika V; 3) uwzględnić ewentualne przyszłe wartości progowe oparte na skutkach jako część definicji „środowiskowych norm jakości”.

W **art. 3** dotyczącym koordynacji administracyjnej w obrębie obszarów dorzeczy wprowadza się zmiany do celów wprowadzenia obowiązku, w przypadku wystąpienia wyjątkowych okoliczności pochodzenia naturalnego lub sił wyższych, w szczególności ekstremalnych powodzi, długiej suszy lub znaczących przypadkowych zanieczyszczeń, wzajemnego ostrzegania przez właściwe władze wszystkich potencjalnie dotkniętych części wód, w tym w państwach członkowskich położonych w dolnym biegu rzeki, i ich współpracy w celu zminimalizowania szkód i usunięcia skutków.

Oprócz wyżej wymienionych dostosowań uwzględniających uchylenie art. 16, w **art. 4** dotyczącym celów wprowadza się zmiany w celu zapewnienia, aby lit. a) ppkt (iv) tego artykułu zawierała wyraźne zobowiązanie państw członkowskich do stopniowego redukcji substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy, a nie tylko zanieczyszczeń substancjami priorytetowymi.

W **art. 8 ust. 3** dotyczącym metod analitycznych i monitorowania stanu wód wprowadza się zmiany w celu dostosowania procedury komitetowej do traktatu lizbońskiego przez zastąpienie dawnej „procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą” „procedurą sprawdzającą” określoną w art. 21. Ponadto w tym samym ustępie wprowadzono nowe uprawnienie, aby umożliwić przyjęcie aktów wykonawczych w celu określenia dalszych szczegółów odnoszących się do nowych obowiązków udostępniania EEA danych z monitorowania, a także bardziej regularnego udostępniania danych dotyczących statusu na podstawie **nowych ust. 4 i 5**. Zmiany te są w pełni zgodne z istniejącymi obowiązkami wynikającymi z dyrektywy 2007/2/WE (INSPIRE), na mocy której państwa członkowskie są zobowiązane do publicznego udostępniania zbiorów danych przestrzennych, w tym dotyczących lokalizacji i funkcjonowania urządzeń do monitorowania środowiska, powiązanych pomiarów emisji oraz stanu zasobów środowiska (powietrza, wody, gleby). W celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego należy nadal usprawniać rozpowszechnianie danych zgodnie z europejską strategią cyfrową, dyrektywą (UE) 2019/1024 w sprawie otwartych danych oraz podejściem opartym na zasadzie „jedna substancja jedna ocena” w ramach strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności.

W **art. 10** dotyczącym podejścia łączonego do punktowych i rozproszonych źródeł zanieczyszczeń wprowadza się zmiany w celu zaktualizowania odniesień do różnych dyrektyw dotyczących punktowych i rozproszonych źródeł zanieczyszczeń (po ich uchyleniu i zastąpieniu).

W **art. 12** dotyczącym kwestii, którymi nie może zająć się jedno państwo członkowskie, wprowadza się zmiany w celu wzmocnienia i sformalizowania procedury współpracy między państwami członkowskimi.

Uchyła się **art. 15 ust. 3** dotyczący składania trzyletnich okresowych sprawozdań z postępów w realizacji programów środków, ponieważ wynikające z tego obciążenie administracyjne uważa się za nieproporcjonalne w porównaniu z korzyściami w postaci lepszej kontroli i sterowania procesem wdrażania.

Uchyła się **art. 16 i 17** dotyczące procedury, zgodnie z którą Komisja była zobowiązana do opracowania wniosków ustawodawczych w sprawie umieszczenia w wykazie i wskazania

środowiskowych norm jakości dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych, ponieważ stały się one nieaktualne.

W **art. 18 ust. 2 lit. e)** wprowadza się zmiany w celu uwzględnienia proponowanego uchylecia art. 16, natomiast w **art. 18 ust. 4** wprowadza się zmiany w celu uwzględnienia proponowanego uchylecia art. 15 ust. 3.

W **art. 20** dotyczącym dostosowań technicznych wprowadza się zmiany w celu: 1) zastąpienia dotychczasowej procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą w zakresie zmiany załączników I i III procedurą przyjmowania aktów delegowanych; 2) zastąpienia dotychczasowej procedury regulacyjnej w zakresie przyjmowania wytycznych dotyczących wdrażania załączników II i V oraz ustalania formatów przekazywania i przetwarzania danych procedurą sprawdzającą.

W **nowym art. 20a** wprowadza się przepisy dotyczące procedury przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z traktatem lizbońskim.

Celem wprowadzenia zmiany w **art. 21** dotyczącym procedury komitetowej jest zastąpienie odniesienia do dawnej „decyzji dotyczącej procedury komitetowej” mającym obecnie zastosowanie „rozporządzeniem dotyczącym procedury komitetowej”.

W **art. 22** dotyczącym uchylecia i przepisów przejściowych wprowadza się zmiany w celu aktualizacji odniesień z uwzględnieniem proponowanych zmian w odpowiednich załącznikach do dyrektyw 2000/60/WE i 2008/105/WE.

Oprócz wyżej wymienionych dostosowań uwzględniających uchylecie art. 16 w **załączniku V** wprowadza się zmiany, aby: 1) usunąć zanieczyszczenia specyficzne dla dorzecza z definicji stanu ekologicznego i włączyć je do definicji stanu chemicznego w celu zapewnienia, aby monitorowanie zarówno substancji priorytetowych, jak i substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy było prowadzone nie tylko tam, gdzie zanieczyszczenia te są odprowadzane do wód, ale również tam, gdzie odkładają się z powietrza; 2) przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania wyników interkalibracji w drodze aktów delegowanych; 3) umożliwić państwom członkowskim korzystanie z nowych technik monitorowania, takich jak obserwacja Ziemi i teledetekcja.

W **załączniku VIII** dotyczącym wskaźnikowego wykazu najważniejszych zanieczyszczeń wprowadza się zmiany w celu włączenia mikrodrobin plastiku i genów oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

Uchyla się **załącznik X**, ponieważ zawarty w nim wykaz zastępuje się wykazem określonym w części A załącznika I do dyrektywy 2008/105/WE.

(2) Zmiany w dyrektywie 2006/118/WE w sprawie wód podziemnych

W **tytule** wprowadza się zmiany, aby doprecyzować, że dyrektywa ta dotyczy jedynie zanieczyszczenia, a nie stanu ilościowego wód podziemnych.

W **art. 1** dotyczącym celu dyrektywy wprowadza się zmiany w celu usunięcia odniesienia do art. 17 ramowej dyrektywy wodnej, ponieważ stanowił on podstawę do przyjęcia samej dyrektywy w sprawie wód podziemnych, a zatem nie jest aktualny.

W **art. 2** dotyczącym definicji wprowadza się zmiany w celu włączenia definicji wartości progowych ustalonych na poziomie UE obok wartości ustalonych na poziomie państw członkowskich.

W **art. 3** dotyczącym kryteriów oceny stanu chemicznego wód podziemnych wprowadza się zmiany w celu uwzględnienia nowej definicji „wartości progowych ustalonych na poziomie UE”.

W **art. 4** dotyczącym procedury oceny stanu chemicznego wód podziemnych zmiany wprowadza się z tego samego powodu, co w art. 3.

Dodaje się **nowy art. 6a**, aby wprowadzić obowiązek stosowania „mechanizmu listy obserwacyjnej” jednolitych części wód podziemnych zgodnie z przepisem ustanowionym w art. 8b dyrektywy w sprawie środowiskowych norm jakości. W ramach tego mechanizmu ustanawia się trzyletni proces, w ramach którego Komisja, przy udziale ECHA i w ścisłej konsultacji z państwami członkowskimi, nadaje priorytet monitorowaniu substancji w wodach podziemnych. Uzyskane w ten sposób informacje zostaną wykorzystane w przeprowadzanym co sześć lat przeglądzie norm jakości w celu ich włączenia do załącznika I. W przepisie tym zawarto również zobowiązanie ECHA do publicznego udostępnienia sprawozdań naukowych przygotowanych w związku z listą obserwacyjną.

W **art. 8** dotyczącym dostosowań technicznych wprowadza się zmiany w celu: 1) zastąpienia procedury przyjmowania aktów wykonawczych procedurą przyjmowania aktów delegowanych do celów dostosowania części A i C załącznika II oraz załączników III i IV do postępu naukowo-technicznego; 2) przyznania Komisji przekazanych uprawnień do umieszczania w wykazie znajdującym się w załączniku I nowych zanieczyszczeń wód podziemnych oraz ustanawiania dla nich nowych ogólnounijnych norm jakości, a także do umieszczania w wykazie znajdującym się w części B załącznika II zanieczyszczeń, w odniesieniu do których państwa członkowskie są zobowiązane do rozważenia czy należy ustalić krajowe wartości progowe; 3) przyznania Komisji przekazanych uprawnień do ustalania, w razie potrzeby, nawet w odniesieniu do zanieczyszczeń lub grup zanieczyszczeń, które nie stanowią problemu ogólnounijnego, wartości progowych na poziomie UE, w celu zwiększenia poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska oraz osiągnięcia bardziej zharmonizowanego wdrażania; 4) doprecyzowania głównej roli ECHA w tych ramach oraz obowiązku ECHA w zakresie publicznego udostępniania sprawozdań naukowych dotyczących potencjalnych zmian.

Dodaje się **nowy art. 8a** w celu wprowadzenia przepisów dotyczących procedury przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z traktatem lizbońskim.

W **art. 9** dotyczącym procedury komitetowej wprowadza się zmiany, aby zastąpić poprzednią „decyzję dotyczącą procedury komitetowej” nowszym „rozporządzeniem dotyczącym procedury komitetowej”.

Uchyła się **art. 10** dotyczący przeglądu załączników I i II w drodze procedury współdecyzji, aby uwzględnić nową procedurę przyjmowania aktów delegowanych określoną w art. 8 i 8a.

W **załączniku I** dotyczącym norm jakości w odniesieniu do zanieczyszczeń wód podziemnych w całej UE wprowadza się zmiany w celu dodania nowych zanieczyszczeń wód podziemnych i związanych z nimi norm jakości w odniesieniu do określonych substancji per- i polifluoroalkilowych (PFAS), produktów farmaceutycznych i innych niż znaczące metabolitów pestycydów (nrM).

W **załączniku II** dotyczącym krajowych wartości progowych dla zanieczyszczeń wód podziemnych wprowadza się zmiany w celu: 1) umieszczenia substancji farmaceutycznej, prymidonu, w wykazie substancji syntetycznych, w odniesieniu do których państwa członkowskie muszą rozważyć ustalenie krajowych wartości progowych; 2) doprecyzowania, że jego części B i C dotyczą wyłącznie mechanizmu ustalania wartości progowych na poziomie krajowym; 3) zapewnienia, aby państwa członkowskie informowały ECHA w celu umożliwienia jej publicznego udostępniania tych informacji oraz 4) dodania nowej części D w celu włączenia zharmonizowanych wartości progowych dla grupy substancji „suma tróchloroetyleny i tetrachloroetyleny”.

W **załączniku III** dotyczącym oceny stanu chemicznego wód podziemnych **oraz załączniku IV** dotyczącym identyfikacji i odwrócenia znaczących i utrzymujących się trendów wzrostowych wprowadza się zmiany w celu uwzględnienia nowej koncepcji „wartości progowych ustalonych na poziomie UE”.

(3) Zmiany w dyrektywie 2008/105/WE w sprawie środowiskowych norm jakości

W tytule wprowadza się zmiany, aby doprecyzować, że dyrektywa dotyczy zanieczyszczenia wód powierzchniowych.

W **art. 3** dotyczącym środowiskowych norm jakości wprowadza się zmiany, aby uściślić datę rozpoczęcia stosowania nowych i zmienionych środowiskowych norm jakości. W ust. 2 uproszczono również obowiązki dotyczące monitorowania fauny i flory, a w ust. 6 uproszczono oceny trendów długoterminowych, podając wyjaśnienie ich zakresu w załączniku. Uchyla się ust. 7 artykułu, aby uwzględnić proponowane zastąpienie procedury współdecyzji procedurą dotyczącą aktów delegowanych w celu zmiany wykazu substancji priorytetowych.

W **art. 5** dotyczącym wykazów emisji wprowadza się zmiany, aby uprościć obowiązek sprawozdawczy i dostosować go, w miarę możliwości, do obowiązku wynikającego z przepisów UE w celu zwalczania emisji pochodzących z dużych instalacji przemysłowych (obecnie w trakcie przeglądu), oraz aby umożliwić ułatwienie sprawozdawczości w ramach Europejskiego Portalu Emisji Przemysłowych, przy czym szczegóły zostaną określone w przyszłym akcie wykonawczym. W związku z tym sprawozdawczość w ramach planów gospodarowania wodami w dorzeczu nadal będzie mieć zastosowanie do emisji rozproszonych.

W **art. 7a** dotyczącym koordynacji między różnymi aktami prawnymi UE dotyczącymi substancji chemicznych wprowadza się zmiany, aby włączyć odniesienie do unijnego prawa farmaceutycznego, oraz aby uwzględnić proponowane zastąpienie procedury współdecyzji procedurą dotyczącą aktów delegowanych w celu aktualizacji lub ustanowienia nowych środowiskowych norm jakości.

W **art. 8** wprowadza się zmiany, aby: 1) przyznać Komisji Europejskiej przekazane uprawnienia do dokonywania co sześć lat przeglądu załącznika I w celu rozważenia umieszczenia w nim nowych substancji priorytetowych i związanych z nimi środowiskowych norm jakości, w oparciu o udział ECHA; 2) przyznać Komisji Europejskiej przekazane uprawnienia do dokonywania regularnego przeglądu wykazu kategorii zanieczyszczeń specyficznych dla dorzecza, które są obecnie zawarte w części B nowego załącznika II (załącznik II zastępuje w tym celu pkt 1.2.6 i załącznik VIII do ramowej dyrektywy wodnej, które zostaną odpowiednio zmienione w celu wyłączenia substancji zanieczyszczających

specyficznych dla dorzeczy z definicji stanu ekologicznego i włączenia ich do systemu mającego zastosowanie do stanu chemicznego); 3) przyznać Komisji Europejskiej przekazane uprawnienia do przyjmowania, w razie potrzeby, ogólnounijnych środowiskowych norm jakości dla substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy i umieszczenia ich w wykazie znajdującym się w części C załącznika II (w ramach wniosku umieszcza się w wykazie znajdującym się w części C cztery substancje priorytetowe, które były wcześniej włączone do załącznika I, ale zostały „usunięte z wykazu”, ponieważ nie uznaje się ich już za problem ogólnounijny); 4) sprecyzować główną rolę ECHA w opracowywaniu środowiskowych norm jakości w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami oraz jej obowiązek publicznego udostępniania sprawozdań naukowych związanych ze zmianą załączników.

W **art. 8a** wprowadza się zmiany, aby: 1) uprościć sposób, w jaki państwa członkowskie mogą przedstawiać status chemiczny wszechobecnych PBT odrębnie od ogólnego statusu chemicznego; 2) umożliwić państwom członkowskim prowadzenie mniej intensywnego monitorowania niektórych substancji; 3) zobowiązać państwa członkowskie do monitorowania opartego na skutkach w celu oszacowania obecności hormonów estrogenowych w jednolitych częściach wód z myślą o możliwym ustaleniu przyszłych wartości progowych opartych na skutkach.

W **art. 8b** wprowadza się zmiany, aby: 1) usprawnić cykl monitorowania i przeglądu mechanizmu listy obserwacyjnej, ustalając cykl trzyletni zamiast obecnego dwuletniego. Dzięki temu będzie można przeznaczyć więcej czasu na przetworzenie danych przed przystąpieniem do przeglądu wykazu, wraz z proponowanym wydłużeniem cyklu monitorowania z 12 do 24 miesięcy, aby umożliwić lepsze rozważenie różnych częstotliwości w odniesieniu do zanieczyszczeń o sezonowych wzorcach emisji (np. pestycydy/biocydy); 2) umożliwić włączenie mikrodrobin plastiku i wybranych genów oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe do kolejnej listy obserwacyjnej pod warunkiem określenia odpowiednich metod monitorowania i analizy, z wykorzystaniem informacji otrzymanych od ECHA.

W **nowym art. 8d** nałożono na państwa członkowskie obowiązek ustalenia środowiskowych norm jakości dla substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy wymienionych w części A nowego załącznika II. Zastępuje to obowiązek sformułowany obecnie w pkt 1.2.6 załącznika V do ramowej dyrektywy wodnej zgodnie z propozycją zapewnienia, aby zanieczyszczenia specyficzne dla dorzecza zostały objęte oceną stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych, a nie oceną stanu ekologicznego. Celem tego przepisu jest również zapewnienie, aby w przypadku ustanowienia ogólnounijnych środowiskowych norm jakości dla określonych substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy, miały one pierwszeństwo przed środowiskowymi normami jakości ustanowionymi na poziomie krajowym. Ponadto zmiana ta zobowiązuje państwa członkowskie do informowania ECHA, aby umożliwić jej podawanie do wiadomości publicznej wszelkich zamiarów dotyczących umieszczenia zanieczyszczeń w wykazie lub ustanowienia środowiskowych norm jakości z myślą o zwiększeniu przejrzystości i synergii.

Uchyla się **art. 10**, w którym wyjaśniono, że załącznik X do ramowej dyrektywy wodnej należy zastąpić tekstem znajdującym się w załączniku II do dyrektywy 2008/105/WE, ponieważ załącznik II do dyrektywy 2008/105/WE nie istniał oraz z uwagi na fakt, że załącznik X uchyla się w związku z włączeniem w zakres dyrektywy 2008/105/WE procedury przyjmowania aktów delegowanych w celu dostosowania wykazu substancji priorytetowych i ustanowienia odpowiednich środowiskowych norm jakości.

W **tytule załącznika I** wprowadza się zmiany w celu usunięcia pojęcia „inne substancje zanieczyszczające”, które stało się nieaktualne, ponieważ odnosiło się do substancji, które były objęte innymi przepisami przed przyjęciem dyrektywy w sprawie środowiskowych norm jakości; nie istnieje już potrzeba rozróżniania między substancjami priorytetowymi a „innymi substancjami zanieczyszczającymi”. Część A, która zawiera wykaz substancji i związanych z nimi środowiskowych norm jakości, zastępuje się nowym załącznikiem zawierającym wykaz substancji priorytetowych, do którego dodano kolejne 23 substancje: produkty farmaceutyczne, substancje przemysłowe, pestycydy i metale. W załączniku wskazano również substancje niebezpieczne, wszechobecne PBT, a także substancje, które wymagają oceny długoterminowych trendów.

Dodaje się **nowy załącznik II** określający w części A wskaźnikowy wykaz substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy, w odniesieniu do których państwa członkowskie są zobowiązane do rozważenia czy należy ustalić środowiskowe normy jakości i stosować je w przypadku, gdy substancje te stanowią zagrożenie. Część B zawiera ogólne zasady i odnosi się do wytycznych w tym zakresie, natomiast część C zawiera repozytorium zharmonizowanych środowiskowych norm jakości dotyczących substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy. Te ostatnie zostaną dostosowane w drodze przyszłych aktów delegowanych, w ramach których Komisja ustanowi zharmonizowane środowiskowe normy jakości dla określonych innych substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy, w przypadku gdy okaże się to konieczne w celu zapewnienia wystarczającej i zharmonizowanej ochrony środowiska, nawet dla zanieczyszczeń, które nie stanowią lub jeszcze nie stanowią problemu ogólnounijnego.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, dyrektywę 2006/118/WE w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu oraz dyrektywę 2008/105/WE w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zanieczyszczenie chemiczne wód powierzchniowych i podziemnych stanowi dla środowiska wodnego zagrożenie, które może spowodować m.in. ostrą i chroniczną toksyczność dla organizmów wodnych, akumulację zanieczyszczeń w ekosystemie oraz utratę siedlisk i różnorodności biologicznej, jak również zagrożenia dla zdrowia ludzkiego. Ustalenie środowiskowych norm jakości przyczynia się do osiągnięcia zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń na rzecz nietoksycznego środowiska.
- (2) Zgodnie z art. 191 ust. 2 zdanie drugie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) polityka Unii w dziedzinie środowiska opiera się na zasadzie ostrożności oraz na zasadach działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w pierwszym rzędzie u źródła i na zasadzie „zanieczyszczający płaci”.
- (3) Europejski Zielony Ład³ jest strategią Unii na rzecz zapewnienia do 2050 r. neutralnej dla klimatu, czystej gospodarki o obiegu zamkniętym, optymalizacji gospodarowania

¹ Dz.U. C z, s. .

² Dz.U. C z, s. .

zasobami, przy jednoczesnym minimalizowaniu zanieczyszczeń. Strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności⁴ oraz plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń⁵ odnoszą się w szczególności do aspektów Europejskiego Zielonego Ładu związanych z zanieczyszczeniem. Inne szczególnie istotne i uzupełniające polityki obejmują strategię w dziedzinie tworzyw sztucznych z 2018 r.⁶, strategię farmaceutyczną dla Europy z 2021 r.⁷, unijną strategię na rzecz bioróżnorodności 2030⁸, strategię „Od pola do stołu”⁹, Strategię UE na rzecz ochrony gleb 2030¹⁰, europejską strategię cyfrową¹¹ i europejską strategię w zakresie danych¹².

- (4) W dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹³ ustanowiono ramy dla ochrony śródlądowych wód powierzchniowych, wód przejściowych, wód przybrzeżnych oraz wód podziemnych. Ramy te obejmują zidentyfikowanie substancji priorytetowych spośród tych, które przedstawiają na poziomie Unii znaczne ryzyko dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem. W dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE¹⁴ ustanowiono ogólnounijne środowiskowe normy jakości dla 45 substancji priorytetowych wymienionych w załączniku X do dyrektywy 2000/60/WE oraz dla ośmiu innych zanieczyszczeń, które były już regulowane na poziomie Unii przed wprowadzeniem załącznika X decyzją

³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Europejski Zielony Ład, COM(2019) 640 final.

⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności na rzecz nietoksycznego środowiska, COM(2020) 667 final.

⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Droga do zdrowej planety dla wszystkich, Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby”, COM(2021) 400 final.

⁶ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym COM(2018) 028 final.

⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Strategia farmaceutyczna dla Europy, COM(2020) 761 final.

⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia, COM(2020) 380 final.

⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Strategia „od pola do stołu” na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego, COM(2020)381 final.

¹⁰ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Strategia UE na rzecz ochrony gleb 2030 – Korzyści ze zdrowych gleb dla ludzi, żywności, przyrody i klimatu, COM(2021) 699 final.

¹¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Kształtowanie cyfrowej przyszłości Europy, COM(2020) 67 final.

¹² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Europejska strategia w zakresie danych, COM(2020) 66 final.

¹³ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

¹⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 84);

nr 2455/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁵. W dyrektywie 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁶ określono obowiązujące w całej Unii normy jakości wód podziemnych odnoszące się do azotanów i składników czynnych pestycydów, a także kryteria ustalania krajowych wartości progowych dla innych zanieczyszczeń wód podziemnych. W dyrektywie określono również minimalny wykaz 12 zanieczyszczeń oraz wskaźników zanieczyszczenia, w odniesieniu do których państwa członkowskie są zobowiązane do rozważenia czy należy ustalić krajowe wartości progowe. Normy jakości wód podziemnych zawarto w załączniku I do dyrektywy 2006/118/WE.

- (5) Rozważa się umieszczenie substancji w załączniku X do dyrektywy 2000/60/WE lub w załączniku I lub II do dyrektywy 2006/118/WE na podstawie oceny zagrożenia, jakie stwarzają one dla zdrowia ludzkiego i środowiska wodnego. Do kluczowych elementów tej oceny należą: wiedza na temat stężeń substancji w środowisku, w tym informacje zgromadzone w ramach monitorowania w odniesieniu do każdej poszczególnej substancji na liście obserwacyjnej, oraz wiedza z zakresu (eko)toksykologii substancji, a także ich trwałości, zdolności do bioakumulacji, rakotwórczości, mutagenności, toksyczności reprodukcyjnej i właściwości zaburzania funkcjonowania układu hormonalnego.
- (6) Komisja przeprowadziła przegląd wykazu substancji priorytetowych znajdującego się w załączniku X do dyrektywy 2000/60/WE zgodnie z art. 16 ust. 4 tej dyrektywy i art. 8 dyrektywy 2008/105/WE, a także przegląd wykazów substancji znajdujących się w załącznikach I i II do dyrektywy 2006/118/WE zgodnie z art. 10 tej dyrektywy i w świetle nowej wiedzy naukowej stwierdziła, że należy wprowadzić zmiany w tych wykazach poprzez dodanie nowych substancji, ustanowienie środowiskowych norm jakości lub norm jakości wód podziemnych dla nowo dodanych substancji, wprowadzić zmiany w środowiskowych normach jakości dla niektórych istniejących substancji zgodnie z postępem naukowym oraz ustanowić środowiskowe normy jakości dla fauny i flory w odniesieniu do niektórych istniejących i nowo dodanych substancji. Określiła również, które dodatkowe substancje mogą akumulować się w osadach lub faunie i florze oraz wyjaśniła, że należy monitorować tendencje takich substancji do akumulacji w osadach lub faunie i florze. Przeglądy wykazów substancji oparto na szeroko zakrojonych konsultacjach z ekspertami reprezentującymi służby Komisji, państwa członkowskie, grupy zainteresowanych stron oraz Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska oraz Pojawiających się Zagrożeń.
- (7) Aby skutecznie radzić sobie z większością zanieczyszczeń w całym ich cyklu życia, należy połączyć środki kontroli źródła zanieczyszczeń i środki „końca rury”, w tym – w stosownych przypadkach – projektowanie chemikaliów, zezwolenia lub zatwierdzenia, kontrolę emisji podczas produkcji i użytkowania lub w trakcie innych procesów oraz postępowanie z odpadami. Ustanowienie nowych lub bardziej rygorystycznych norm jakości w odniesieniu do jednolitych części wód uzupełnia zatem inne przepisy Unii, które dotyczą lub mogłyby dotyczyć problemu

¹⁵ Decyzja nr 2455/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2001 r. ustanawiająca wykaz priorytetowych substancji w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2001, s. 1).

¹⁶ Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu (Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 19).

zanieczyszczenia na co najmniej jednym z tych etapów, w tym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006¹⁷, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009¹⁸, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012¹⁹, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6²⁰, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/83/WE²¹, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE²², dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE²³ oraz dyrektywę Rady 91/271/EWG²⁴, i jest z nimi spójne.

- (8) Nowa wiedza naukowa wskazuje na znaczne zagrożenie ze strony szeregu innych substancji zanieczyszczających występujących w częściach wód, oprócz tych już uregulowanych. W ramach dobrowolnego monitorowania substancji per- i polifluoroalkilowych (PFAS) oraz produktów farmaceutycznych wykryto szczególnie problem w przypadku wód podziemnych. PFAS wykryto w ponad 70 % punktów pomiarowych wód podziemnych w Unii, a obowiązujące progi krajowe są wyraźnie przekroczone w znacznej liczbie miejsc, przy czym powszechnie stwierdza się również obecność substancji farmaceutycznych. W przypadku wód powierzchniowych kwas perfluorooktanosulfonowy i jego pochodne wymieniono już jako substancje priorytetowe, ale obecnie uznaje się, że inne PFAS również stanowią zagrożenie. W ramach monitorowania w odniesieniu do każdej poszczegółnej substancji na liście obserwacyjnej na podstawie art. 8b dyrektywy 2008/105/WE potwierdzono, że szereg substancji farmaceutycznych stwarza zagrożenie dla wód powierzchniowych, w związku z czym należy je umieścić w wykazie substancji priorytetowych.
- (9) Dyrektywa 2000/60/WE wymaga, aby państwa członkowskie identyfikowały jednolite części wód wykorzystywane do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, monitorowały je i stosowały niezbędne środki zapobiegające pogorszeniu się ich jakości w celu zredukowania poziomu uzdatniania wymaganego dla produkcji wody zdatnej do spożycia przez ludzi. W tym kontekście mikrodrobiny plastiku zidentyfikowano jako stwarzające potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, ale

¹⁷ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1).

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1).

²⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE (Dz.U. L 4 z 7.1.2019, s. 43).

²¹ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67).

²² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71).

²³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

²⁴ Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40).

należy zgromadzić więcej danych z monitorowania, aby potwierdzić konieczność ustanowienia środowiskowej normy jakości dla mikrodrobin plastiku w wodach powierzchniowych i gruntowych. Mikrodrobiny plastiku należy zatem umieścić na listach obserwacyjnych wód powierzchniowych i podziemnych i monitorować je, gdy tylko Komisja określi odpowiednie metody monitorowania. W tym kontekście należy uwzględnić metody monitorowania i oceny ryzyka związanego z mikrodrobinami plastiku w wodzie pitnej opracowane na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184²⁵.

- (10) Wyrażono obawy dotyczące ryzyka rozwoju oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe w związku z obecnością w środowisku wodnym mikroorganizmów i genów oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, ale działania monitorujące w tym względzie były ograniczone. Istotne geny oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe należy również umieścić na listach obserwacyjnych wód powierzchniowych i gruntowych i monitorować je, gdy tylko zostaną opracowane odpowiednie metody monitorowania. Jest to zgodne z Europejskim planem działania „Jedno zdrowie” na rzecz zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, przyjętym przez Komisję w czerwcu 2017 r., oraz ze strategią farmaceutyczną dla Europy, która również odnosi się do tego problemu.
- (11) Biorąc pod uwagę rosnącą świadomość na temat znaczenia mieszanin, a tym samym na temat monitorowania opartego na skutkach w celu określenia statusu chemicznego, oraz biorąc pod uwagę, że istnieją już wystarczająco rzetelne metody monitorowania oparte na skutkach w odniesieniu do substancji estrogennych, państwa członkowskie powinny stosować takie metody do celów oceny skumulowanych skutków działania substancji estrogenowych w wodach powierzchniowych przez okres co najmniej dwóch lat. Umożliwi to porównanie wyników opartych na skutkach z wynikami uzyskanymi konwencjonalnymi metodami monitorowania trzech substancji estrogennych wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2008/105/WE. Porównanie to zostanie wykorzystane do oceny, czy metody monitorowania oparte na skutkach można stosować jako wiarygodne metody przesiewowe. Zaletą korzystania z metod przesiewowych byłoby umożliwienie objęcia skutków wszystkich substancji estrogennych o podobnym działaniu, a nie tylko wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2008/105/WE. Definicję środowiskowych norm jakości określoną w dyrektywie 2000/60/WE należy zmienić w celu zapewnienia, aby w przyszłości mogła ona również objąć wartości progowe, które mogą zostać ustalone w celu oceny wyników monitorowania opartego na skutkach.
- (12) W ocenie unijnego prawodawstwa dotyczącego wody ²⁶ („ocena”) stwierdzono, że proces identyfikacji i umieszczania w wykazie zanieczyszczeń mających wpływ na wody powierzchniowe i podziemne oraz proces ustanawiania lub zmiany norm jakości dla nich w świetle nowej wiedzy naukowej mógłby zostać przyspieszony. Gdyby zadania te były prowadzone przez Komisję, a nie w ramach zwykłej procedury ustawodawczej przewidzianej obecnie w art. 16 i 17 dyrektywy 2000/60/WE oraz

²⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wersja przekształcona), (Dz.U. L 435 z 23.12.2020, s. 1).

²⁶ Dokument roboczy służb Komisji – Ocena adekwatności ramowej dyrektywy wodnej, dyrektywy w sprawie wód podziemnych, dyrektywy w sprawie środowiskowych norm jakości i dyrektywy powodziowej SWD(2019) 439 final.

art. 10 dyrektywy 2006/118/WE, można by usprawnić funkcjonowanie mechanizmów listy obserwacyjnej wód powierzchniowych i podziemnych, w szczególności w zakresie terminów i kolejności sporządzania wykazów, monitorowania i oceny wyników, wzmocnić powiązania między mechanizmem listy obserwacyjnej a przeglądami wykazów zanieczyszczeń, a także szybciej uwzględniać postęp naukowy przy wprowadzaniu zmian w wykazach zanieczyszczeń. Z tego względu oraz w związku z potrzebą jak najszybszej zmiany wykazów zanieczyszczeń i związanych z nimi środowiskowych norm jakości w świetle nowej wiedzy naukowo-technicznej należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu zmiany załącznika I do dyrektywy 2008/105/WE w odniesieniu do wykazu substancji priorytetowych i odpowiadających im środowiskowych norm jakości określonych w części A tego załącznika oraz w celu zmiany załącznika I do dyrektywy 2006/118/WE w odniesieniu do wykazu zanieczyszczeń wód podziemnych i norm jakości określonych w tym załączniku. W tym kontekście Komisja powinna wziąć pod uwagę wyniki monitorowania substancji znajdujących się na liście obserwacyjnej wód powierzchniowych i podziemnych. W związku z tym należy uchylić art. 16 i 17 dyrektywy 2000/60/WE oraz załącznik X do tej dyrektywy, a także art. 10 dyrektywy 2006/118/WE.

- (13) W ocenie stwierdzono również, że między państwami członkowskimi istnieją duże różnice pod względem norm jakości i wartości progowych ustalonych na poziomie krajowym odpowiednio dla substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy i zanieczyszczeń wód podziemnych. Do tej pory substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy, których nie zidentyfikowano jako substancji priorytetowych na podstawie dyrektywy 2000/60/WE, podlegały krajowym środowiskowym normom jakości i zaliczano je do fizykochemicznych elementów jakości uzupełniających ocenę stanu ekologicznego wód powierzchniowych. W odniesieniu do wód gruntowych państwa członkowskie mogły również ustalić własne wartości progowe, nawet w przypadku syntetycznych substancji wytworzonych przez człowieka. Elastyczność ta doprowadziła do nieoptymalnych wyników pod względem porównywalności stanu jednolitych części wód między państwami członkowskimi oraz pod względem ochrony środowiska. Należy zatem zapewnić procedurę umożliwiającą uzgodnienie na poziomie Unii środowiskowych norm jakości i wartości progowych, które mają być stosowane w odniesieniu do tych substancji, jeżeli zostaną one określone jako stwarzające problem na poziomie krajowym, oraz ustanowienie repozytoriów obowiązujących środowiskowych norm jakości i wartości progowych.
- (14) Ponadto włączenie substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy do definicji stanu chemicznego wód powierzchniowych zapewnia bardziej skoordynowane, spójne i przejrzyste podejście pod względem monitorowania i oceny stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych oraz powiązanych informacji przekazywanych społeczeństwu. Ułatwia również bardziej ukierunkowane podejście do identyfikacji i wdrażania środków mających na celu rozwiązanie wszystkich kwestii „związanych z chemikaliami” w bardziej holistyczny, skuteczny i efektywny sposób. Należy zatem zmienić definicje „stanu ekologicznego” i „stanu chemicznego” oraz rozszerzyć zakres „stanu chemicznego”, aby objąć nim również substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy, które dotychczas stanowiły część definicji „stanu ekologicznego” w załączniku V do dyrektywy 2000/60/WE. W związku z tym do zakresu dyrektyw 2008/105/WE należy włączyć koncepcję

środowiskowych norm jakości dla substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy oraz powiązane procedury.

- (15) W celu zapewnienia zharmonizowanego podejścia i równych warunków działania w Unii należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu zmiany części B załącznika II do dyrektywy 2006/118/WE poprzez dostosowanie wykazu zanieczyszczeń, w odniesieniu do których państwa członkowskie są zobowiązane do rozważenia czy należy ustalić krajowe wartości progowe.
- (16) Biorąc pod uwagę potrzebę szybkiego dostosowania do wiedzy naukowo-technicznej oraz zapewnienia zharmonizowanego podejścia i równych warunków działania w Unii w odniesieniu do substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu dostosowania załącznika II do dyrektywy 2008/105/WE w odniesieniu do wykazu kategorii zanieczyszczeń określonych w części A tego załącznika oraz dostosowania części C załącznika II w odniesieniu do zharmonizowanych środowiskowych norm jakości dotyczących substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy lub ich grup. Takie zharmonizowane środowiskowe normy jakości powinny być stosowane przez państwa członkowskie przy dokonywaniu oceny stanu ich jednolitych części wód powierzchniowych, w przypadku gdy stwierdzono ryzyko związane z tymi zanieczyszczeniami.
- (17) W wyniku przeglądu wykazu substancji priorytetowych w części A załącznika I do dyrektywy 2008/105/WE stwierdzono, że szereg substancji priorytetowych nie stanowi problemu ogólnounijnego i w związku z tym nie należy ich włączać do części A załącznika I do tej dyrektywy. Substancje te należy zatem uznać za substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy i włączyć je do części C załącznika II do dyrektywy 2008/105/WE wraz z odpowiadającymi im środowiskowymi normami jakości. Biorąc pod uwagę, że zanieczyszczeń tych nie uznaje się już za stwarzające problem ogólnounijny, środowiskowe normy jakości należy stosować jedynie w przypadku, gdy zanieczyszczenia te mogą nadal stanowić zagrożenie na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym.
- (18) Aby zapewnić równe warunki działania i umożliwić porównanie stanu jednolitych części wód pomiędzy państwami członkowskimi, należy zharmonizować krajowe wartości progowe dla niektórych zanieczyszczeń wód podziemnych. W związku z tym należy wprowadzić repozytorium zharmonizowanych wartości progowych dla zanieczyszczeń wód podziemnych o zasięgu krajowym, regionalnym lub lokalnym jako nową część D w załączniku II do dyrektywy 2006/118/WE. Zharmonizowane progi określone we wspomnianym repozytorium należy stosować wyłącznie w tych państwach członkowskich, w których zanieczyszczenia objęte tymi progami wpływają na stan wód podziemnych. W przypadku sumy dwóch syntetycznych substancji zanieczyszczających: tróchloroetylenu i tetrachloroetylenu należy zharmonizować krajowe wartości progowe, ponieważ nie wszystkie państwa członkowskie, w których te zanieczyszczenia są istotne, stosują wartość progową dla sumy tych zanieczyszczeń, a ustalone krajowe wartości progowe nie są jednakowe. Zharmonizowana wartość progowa powinna być zgodna z wartością parametrów ustaloną dla sumy wspomnianych substancji zanieczyszczających w wodzie pitnej na podstawie dyrektywy (UE) 2020/2184.

- (19) W celu zapewnienia zharmonizowanego podejścia i równych warunków działania w Unii należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu zmiany części D załącznika II do dyrektywy 2006/118/WE, aby dostosować repozytorium zharmonizowanych wartości progowych dla uwzględnionych zanieczyszczeń i zharmonizowanych wartości progowych do postępu techniczno-naukowego.
- (20) Oprócz norm jakości określonych w załączniku I do tej dyrektywy oraz krajowych wartości progowych określonych zgodnie z metodyką określoną w części A załącznika II do tej dyrektywy wszystkie przepisy dyrektywy 2006/118/WE dotyczące oceny stanu chemicznego wód podziemnych należy dostosować do wprowadzenia trzeciej kategorii zharmonizowanych wartości progowych w części D załącznika II do tej dyrektywy.
- (21) Aby zapewnić skuteczny i spójny proces decyzyjny oraz rozwój synergii z pracami prowadzonymi w ramach innych przepisów Unii dotyczących chemikaliów, należy powierzyć stałą i jasno określoną rolę Europejskiej Agencji Chemikaliów („ECHA”) w zakresie ustalania priorytetów dotyczących substancji, które mają zostać umieszczone na listach obserwacyjnych i w wykazach substancji w załącznikach I i II do dyrektywy 2008/105/WE oraz w załącznikach I i II do dyrektywy 2006/118/WE, a także w ustalaniu odpowiednich norm jakości popartych dowodami naukowymi. Komitet ds. Oceny Ryzyka i Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych powinny ułatwiać wykonywanie niektórych zadań powierzonych ECHA poprzez przedstawianie opinii. ECHA powinna również zapewnić lepszą koordynację między różnymi aktami prawnymi dotyczącymi ochrony środowiska, zwiększając przejrzystość w odniesieniu do zanieczyszczeń znajdujących się na liście obserwacyjnej lub opracowanie unijnych lub krajowych środowiskowych norm jakości bądź wartości progowych poprzez publiczne udostępnianie odpowiednich sprawozdań naukowych.
- (22) W ocenie stwierdzono, że częstsza i sprawniejsza sprawozdawczość elektroniczna jest niezbędna do celów wspierania skuteczniejszego wdrażania i egzekwowania unijnego prawodawstwa dotyczącego wody. Ze względu na swoją rolę polegającą również na bardziej regularnym monitorowaniu stanu zanieczyszczenia, jak opisano w planie działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń, Europejska Agencja Ochrony Środowiska (EEA) powinna ułatwiać państwom członkowskim częstsze i sprawniejsze składanie sprawozdań. Ważne jest, aby informacje o środowisku dotyczące stanu unijnych wód powierzchniowych i podziemnych były udostępniane społeczeństwu i Komisji w odpowiednim czasie. W związku z tym należy zobowiązać państwa członkowskie, aby udostępniały Komisji i EEA dane z monitorowania zgromadzone na podstawie dyrektywy 2000/60/WE, korzystając z mechanizmów zautomatyzowanej sprawozdawczości i dostarczania danych za pomocą interfejsu programowania aplikacji lub równoważnych mechanizmów. Oczekuje się, że obciążenie administracyjne zostanie ograniczone, ponieważ już obecnie państwa członkowskie mają obowiązek publicznego udostępniania tematów danych przestrzennych w ramach dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²⁷, jak również w ramach

²⁷ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

dyrektywy (UE) 2019/1024 Parlamentu Europejskiego i Rady²⁸. Tematy danych przestrzennych obejmują lokalizację i funkcjonowanie urządzeń do monitorowania środowiska, związane z nimi pomiary emisji i stan zasobów środowiska.

- (23) Lepsza integracja przepływów danych zgłaszanych do EEA na podstawie unijnego prawodawstwa dotyczącego wody, w szczególności wykazów emisji wymaganych na mocy dyrektywy 2008/105/WE, z przepływami danych zgłaszanymi na Europejskim Portalu Emisji Przemysłowych na podstawie dyrektywy 2010/75/UE i rozporządzenia (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady²⁹ sprawi, że sprawozdawczość w zakresie wykazów na podstawie art. 5 dyrektywy 2008/105/WE będzie prostsza i skuteczniejsza. Jednocześnie przyczyni się to do zmniejszenia obciążenia administracyjnego i obciążenia szczytowego przy przygotowywaniu planów gospodarowania wodami w dorzeczu. W połączeniu ze zniesieniem sporządzania okresowych sprawozdań z postępów w realizacji programów środków, które nie okazały się skuteczne, uproszczona sprawozdawczość umożliwi państwom członkowskim dołożenie większych starań na rzecz sprawozdawczości w zakresie emisji, które nie są objęte przepisami dotyczącymi emisji przemysłowych, lecz są objęte sprawozdawczością w zakresie emisji na podstawie art. 5 dyrektywy 2008/105/WE.
- (24) Traktat z Lizbony wprowadził rozróżnienie między uprawnieniami przekazywanymi Komisji w celu przyjmowania aktów o charakterze nieustawodawczym o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają niektóre, inne niż istotne, elementy aktu ustawodawczego (aktów delegowanych), a uprawnieniami powierzanymi Komisji w celu przyjmowania aktów zapewniających jednolite warunki wykonywania prawnie wiążących aktów Unii (aktów wykonawczych). Dyrektywy 2000/60/WE i 2006/118/WE należy dostosować do ram prawnych wprowadzonych traktatem lizbońskim.
- (25) Uprawnienia przewidziane w art. 20 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2000/60/WE oraz w pkt 1.4.1 ppkt (ix) załącznika V do tej dyrektywy, które przewidują zastosowanie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, spełniają kryteria określone w art. 290 ust. 1 TFUE, ponieważ dotyczą dostosowania załączników do tej dyrektywy i przyjęcia przepisów ją uzupełniających. Należy je zatem przekształcić w uprawnienia dla Komisji do przyjmowania aktów delegowanych.
- (26) Uprawnienie określone w art. 8 dyrektywy 2006/118/WE, które przewiduje zastosowanie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, spełnia kryteria określone w art. 290 ust. 1 TFUE, ponieważ dotyczy dostosowania załączników do tej dyrektywy. Należy je zatem przekształcić w uprawnienie dla Komisji do przyjmowania aktów delegowanych.
- (27) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych nad aktami delegowanymi Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie

²⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz.U. L 172 z 26.6.2019, s. 56).

²⁹ Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniające dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1).

ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (28) Upoważnienie zawarte w art. 8 ust. 3 dyrektywy 2000/60/WE, które przewiduje zastosowanie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, spełnia kryteria określone w art. 290 ust. 2 TFUE, ponieważ dotyczy przyjęcia specyfikacji technicznych i znormalizowanych metod analizy i monitorowania stanu wód, a zatem ma na celu zapewnienie jednolitych warunków zharmonizowanego wdrażania tej dyrektywy. Należy je zatem przekształcić w uprawnienie dla Komisji do przyjmowania aktów wykonawczych. W celu zapewnienia porównywalności danych należy również rozszerzyć uprawnienia do ustanowienia formularzy sprawozdań dotyczących danych z monitorowania i stanu na podstawie art. 8 ust. 4. Uprawnienia wykonawcze powierzone Komisji powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011³⁰.
- (29) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania dyrektywy 2000/60/WE należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania formularzy technicznych sprawozdań dotyczących wyników monitorowania i stanu wód na podstawie art. 8 ust. 3 dyrektywy 2000/60/WE. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.
- (30) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania dyrektywy 2008/105/WE należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania znormalizowanych formatów sprawozdań dla EEA dotyczących punktowych źródeł emisji nieobjętych rozporządzeniem (UE) .../... Parlamentu Europejskiego i Rady⁺. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.
- (31) Należy uwzględnić postęp naukowo-techniczny w dziedzinie monitorowania stanu jednolitych części wód zgodnie z wymogami dotyczącymi monitorowania określonymi w załączniku V do dyrektywy 2000/60/WE. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość korzystania z danych i usług pochodzących z technologii teledetekcji, obserwacji Ziemi (usługi programu Copernicus), czujników i urządzeń *in-situ* lub danych uzyskanych dzięki badaniom metodą obywatelską, korzystając z możliwości oferowanych przez sztuczną inteligencję oraz zaawansowaną analizę i przetwarzanie danych.
- (32) Biorąc pod uwagę wzrost liczby nieprzewidywalnych zdarzeń pogodowych, w szczególności ekstremalnych powodzi i długotrwałych susz, a także istotnych

³⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁺ Urząd Publikacji: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawarty w dokumencie COM (2022) 157 oraz wstawić w przypisie numer, datę, tytuł tej dyrektywy i odniesienie do Dz.U.

przypadkowych zanieczyszczeń powodujących lub nasilających przypadkowe zanieczyszczenia transgraniczne, należy zobowiązać państwa członkowskie do zapewnienia natychmiastowego przekazywania informacji o takich zdarzeniach innym potencjalnie dotkniętym państwom członkowskim oraz do skutecznej współpracy z potencjalnie dotkniętymi państwami członkowskimi w celu złagodzenia skutków zdarzenia lub incydentu. Należy również zacieśnić współpracę między państwami członkowskimi i usprawnić procedury współpracy transgranicznej w przypadku bardziej strukturalnych, tj. nieprzypadkowych i długoterminowych problemów transgranicznych, których nie można rozwiązać na poziomie państwa członkowskiego, zgodnie z art. 12 dyrektywy 2000/60/WE. W przypadku gdy pomoc europejska jest konieczna, właściwe organy krajowe mogą przekazać wnioski o udzielenie pomocy do Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego Komisji, które będzie koordynować ewentualne oferty pomocy i ich rozmieszczenie za pośrednictwem Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności na podstawie art. 15 decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013³¹.

- (33) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2000/60/UE, 2006/118/WE i 2008/105/WE.
- (34) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i poprawy środowiskowej jakości europejskich słodkich wód, nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na transgraniczny charakter zanieczyszczenia wód możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2000/60/WE

W dyrektywie 2000/60/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 tiret czwarte otrzymuje brzmienie:

„— osiągnięcia celów odpowiednich umów międzynarodowych, w tym mających za zadanie ochronę i zapobieganie zanieczyszczaniu środowiska morskiego, poprzez działanie Unii, celem zaprzestania lub stopniowego wyeliminowania zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych, z ostatecznym celem osiągnięcia w środowisku morskim stężeń bliskich wartościom tła dla substancji występujących naturalnie i bliskich zeru dla syntetycznych substancji wytworzonych przez człowieka.”;

³¹ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 924).

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 24 otrzymuje brzmienie:

„(24) »Dobry stan chemiczny wód powierzchniowych« oznacza stan chemiczny wymagany do spełnienia celów środowiskowych dla wód powierzchniowych określonych w art. 4 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy, to jest stan chemiczny osiągnięty przez jednolitą część wód powierzchniowych, w którym stężenia zanieczyszczeń nie przekraczają środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych wymienionych w części A załącznika I do dyrektywy 2008/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady* oraz środowiskowych norm jakości dla substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy ustalonych zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. c) i art. 8d ust. 1 tej dyrektywy.”.

b) pkt 30 otrzymuje brzmienie:

„(30) »Substancje priorytetowe« oznaczają substancje wymienione w części A załącznika I do dyrektywy 2008/105/WE, to jest substancje, które stwarzają znaczne ryzyko dla lub za pośrednictwem środowiska wodnego w dużej liczbie państw członkowskich.”.

c) dodaje się pkt 30a i 30b w brzmieniu:

„(30a) »Priorytetowe substancje niebezpieczne« oznaczają substancje priorytetowe, które są oznaczone jako »niebezpieczne« na tej podstawie, że w sprawozdaniach naukowych, w odpowiednich przepisach Unii lub w odpowiednich umowach międzynarodowych uznano je za toksyczne, trwałe i podatne na bioakumulację, lub których poziom osiąga stan niepokojący, w przypadku gdy obawy te dotyczą środowiska wodnego.

(30b) »Substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy« oznaczają zanieczyszczenia, które nie są lub już nie są określone jako substancje priorytetowe, ale które państwa członkowskie zidentyfikowały, na podstawie oceny presji i wpływu na części wód powierzchniowych, przeprowadzonej zgodnie z załącznikiem II do niniejszej dyrektywy, jako stanowiące znaczne zagrożenie dla lub za pośrednictwem środowiska wodnego na ich terytorium.”;

d) pkt 35 otrzymuje brzmienie:

„(35) »Środowiskowe normy jakości« oznaczają stężenie określonego zanieczyszczenia lub grupy zanieczyszczeń w wodzie, osadach lub w faunie i florze, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska, lub wartość progową niekorzystnego wpływu takiego zanieczyszczenia lub grupy zanieczyszczeń na zdrowie ludzkie lub środowisko, mierzoną przy użyciu odpowiedniej metody opartej na skutkach.”;

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG,

84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 84).”;

- 3) w art. 3 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W wyjątkowych okolicznościach pochodzenia naturalnego lub sił wyższych, w szczególności spowodowanych ekstremalnymi powodziami i długimi suszami lub znaczącymi przypadkowymi zanieczyszczeniami, które mogłyby mieć wpływ na jednolite części wód podziemnych w dolnym biegu rzeki znajdujące się w innych państwach członkowskich, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy ds. jednolitych części wód podziemnych w dolnym biegu rzeki w takich państwach członkowskich, jak również Komisja, były niezwłocznie informowane oraz aby nawiązana została niezbędna współpraca w celu zbadania przyczyn i usunięcia skutków wyjątkowych okoliczności lub przypadków.”;

- 4) w art. 4 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) lit. a) ppkt (iv) otrzymuje brzmienie:

„(iv) państwa członkowskie wdrażają konieczne środki w celu stopniowego redukcji zanieczyszczenia substancjami priorytetowymi i substancjami zanieczyszczającymi specyficznymi dla dorzeczy oraz zaprzestania lub stopniowego eliminowania emisji, zrzutów i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych.”;

- b) lit. b) ppkt (iii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Środki dla osiągnięcia odwrócenia tendencji są wdrażane zgodnie z art. 5 dyrektywy 2006/118/WE i załącznikiem IV do tej dyrektywy, z zastrzeżeniem stosowania ust. 6 i 7 tego artykułu i bez uszczerbku dla ust. 8 tego artykułu.”;

- 5) art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dla każdej części wód wyznaczonej na mocy ust. 1, poza osiągnięciem celów art. 4 zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy dla części wód powierzchniowych, w tym norm jakości ustalonych na poziomie Unii, państwa członkowskie zapewniają, aby w ramach stosowanego systemu uzdatniania wody oraz zgodnie z przepisami Unii uzdatnione wody spełniały wymogi dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184*.

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 435 z 23.12.2020, s. 1).”;

- 6) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu określenia specyfikacji technicznych i znormalizowanych metod analizy i monitorowania stanu wód zgodnie z załącznikiem V oraz w celu ustanowienia formatów przekazywania danych dotyczących monitorowania i stanu zgodnie z ust. 4. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.”;

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostępne dane z poszczególnych punktów obserwacyjnych zgromadzone zgodnie z załącznikiem V pkt 1.3.4 oraz wynikający z nich status zgodnie z załącznikiem V były podawane do wiadomości publicznej i przekazywane Europejskiej Agencji Środowiska (EEA) przynajmniej raz do roku drogą elektroniczną w formacie nadającym się do odczytu maszynowego zgodnie z dyrektywą 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady*, dyrektywą 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady** oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024***. W tym celu państwa członkowskie stosują jednolity format ustanowiony zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.

5. EEA zapewnia regularne przetwarzanie i analizowanie informacji podanych do wiadomości publicznej zgodnie z ust. 4 w celu ich udostępnienia – za pośrednictwem odpowiednich portali unijnych – do ponownego wykorzystania przez Komisję i odpowiednie agencje unijne oraz w celu dostarczenia Komisji, państwom członkowskim i społeczeństwu aktualnych, obiektywnych, wiarygodnych i porównywalnych informacji, w szczególności na temat statusu, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009****.

* Dyrektywa 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG, (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26).

** Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

*** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz.U. L 172 z 26.6.2019, s. 56).

**** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska (Dz.U. L 126 z 21.5.2009, s. 13).”;

7) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Aby zapewnić zgodność z celami, normami jakości i progami ustanowionymi zgodnie z niniejszą dyrektywą, państwa członkowskie gwarantują ustanowienie i wdrożenie następujących elementów:

a) kontroli emisji opartych na najlepszych dostępnych technikach;

b) odpowiednich dopuszczalnych wartości emisji;

c) w przypadku wpływów rozproszonych kontrole obejmujące, gdzie stosowne, najlepsze praktyki środowiskowe wymienione w:

- dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE*;
- dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE**;
- dyrektywie Rady 91/271/EWG***;
- dyrektywie Rady 91/676/EWG****;
- wszelkich innych przepisach Unii mających znaczenie dla rozwiązania problemu zanieczyszczeń ze źródeł punktowych lub rozproszonych.

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71).

** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych, (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

*** Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40).

**** Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1).”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy cel, norma jakości lub próg, określone na mocy niniejszej dyrektywy, na mocy dyrektyw 2006/118/WE lub 2008/105/WE, czy też zgodnie z jakimikolwiek innymi przepisami Unii, wymaga bardziej restrykcyjnych warunków od wynikających z wykonania ust. 2, są ustalone odpowiednio bardziej restrykcyjne kontrole emisji.”;

8) art. 11 ust. 3 lit. k) otrzymuje brzmienie:

„k) środki dla wyeliminowania zanieczyszczeń wód powierzchniowych przez priorytetowe substancje niebezpieczne, oraz dla stopniowego ograniczenia

zanieczyszczenia przez inne substancje, które w innym przypadku mogłyby uniemożliwiać osiągnięcie przez państwa członkowskie celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych, określonych w art. 4;”;

- 9) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Problemy, które nie mogą być rozwiązane na poziomie państwa członkowskiego

1. Jeżeli państwo członkowskie określi problem, który wywiera wpływ na gospodarowanie jego wodami, ale który nie może zostać rozwiązany przez to państwo członkowskie, powiadamia ono Komisję i inne zainteresowane państwa członkowskie o tym problemie i formułuje zalecenia dla jego rozwiązania.

2. Zainteresowane państwa członkowskie współpracują w celu określenia źródeł problemów, o których mowa w ust. 1, oraz środków niezbędnych do ich rozwiązania.

Państwa członkowskie odpowiadają sobie nawzajem na swoje pytania w sposób terminowy, nie później niż 3 miesiące po powiadomieniu przez inne państwo członkowskie zgodnie z ust. 1.

- 10) 3. Komisja jest informowana o wszelkiej współpracy, o której mowa w ust. 2, oraz zapraszana do jej wspierania. W stosownych przypadkach, uwzględniając sprawozdania sporządzone zgodnie z art. 13, Komisja rozważa, czy należy podjąć dalsze działania na poziomie Unii w celu zmniejszenia transgranicznego oddziaływania na jednolite części wód.”;

- 11) w art. 15 uchyla się ust. 3;

- 12) uchyla się art. 16 i 17;

- 13) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) podsumowanie wszelkich propozycji, działań kontrolnych i strategii służących kontroli zanieczyszczenia chemicznego lub stopniowemu wyeliminowaniu substancji niebezpiecznych;”;

- b) uchyla się ust. 4;

- 14) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 20

Dostosowania techniczne i wdrażanie niniejszej dyrektywy

„1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 20a, mających na celu zmiany załączników I i III oraz załącznika V pkt 1.3.6 w celu dostosowania odpowiednio wymogów informacyjnych dotyczących

właściwych organów, treści analizy ekonomicznej oraz wybranych norm monitorowania do postępu naukowego i technicznego.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 20a w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy w drodze określenia wartości ustalonych dla klasyfikacji systemów monitorowania państw członkowskich zgodnie z procedurą interkalibracji określoną w załączniku V pkt 1.4.1.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu określenia formatów technicznych służących do przekazywania danych, o których mowa w art. 8 ust. 4. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2. W razie potrzeby EEA wspiera Komisję przy ustalaniu tych formatów.”;

15) dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Artykuł 20a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 20 ust. 1, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [UP: proszę wprowadzić datę wejścia w życie niniejszej dyrektywy].

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 20 ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 20 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

16) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspomagana przez komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011*.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

17) art. 22 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Cele środowiskowe wymienione w art. 4 i środowiskowe normy jakości określone w części A załącznika I do dyrektywy 2008/105/WE oraz progi dotyczące substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy ustanowione zgodnie z art. 8 i 8d tej dyrektywy uznaje się za środowiskowe normy jakości do celów dyrektywy 2010/75/UE.”;

18) W załączniku V wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy;

19) załącznik VII część A pkt 7.7 otrzymuje brzmienie:

„7.7. podsumowanie środków zastosowanych w celu redukcji emisji substancji priorytetowych i stopniowego wyeliminowania emisji priorytetowych substancji niebezpiecznych;”;

20) W załączniku VIII wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej dyrektywy;

21) uchyla się załącznik X.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie 2006/118/WE

W dyrektywie 2006/118/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie zapobiegania zanieczyszczeniu wód podziemnych i jego kontroli”;

2) art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszą dyrektywą ustanawia się szczególne środki służące zapobieganiu zanieczyszczeniu wód podziemnych i jego kontroli w celu osiągnięcia celów środowiskowych określonych w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2000/60/WE. Przedmiotowe środki obejmują:

a) kryteria oceny dobrego stanu chemicznego wód podziemnych;

b) kryteria służące identyfikacji i odwróceniu znaczących i utrzymujących się trendów wzrostowych oraz kryteria służące definiowaniu początkowych punktów odwrócenia takich trendów.”;

3) art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) »wartość progowa« oznacza normę jakości wód podziemnych ustaloną przez państwa członkowskie zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) lub na poziomie Unii zgodnie z art. 8 ust. 3;”;

4) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 akapit pierwszy dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) wartości progowe ustalone na poziomie Unii zgodnie z art. 8 ust. 3 i wymienione w części D załącznika II do niniejszej dyrektywy;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wartości progowe, o których mowa w ust. 1 lit. b), mogą być ustalane na poziomie kraju, obszaru dorzecza lub części międzynarodowego obszaru dorzecza znajdującej się na terytorium danego państwa członkowskiego, lub na poziomie jednolitej części wód podziemnych lub grupy takich części.

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wszelkie ustalone wartości progowe, o których mowa w ust. 1, ogłasza się w planach gospodarowania wodami w dorzeczu, opracowywanych zgodnie z art. 13 dyrektywy 2000/60/WE, włączając w to podsumowanie informacji określonych w części C załącznika II do niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie do [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po 18 miesiącach od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] informują Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA) o krajowych wartościach progowych, o których mowa w ust. 1 lit. b). ECHA podaje te informacje do wiadomości publicznej.”;

d) ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie dokonują zmian w wykazie wartości progowych stosowanych na ich terytoriach, jeżeli nowe informacje o substancjach zanieczyszczających, grupach substancji zanieczyszczających lub wskaźnikach dotyczących substancji zanieczyszczających wskazują na potrzebę ustalenia

wartości progowej dla nowej substancji, zmianę istniejącej wartości progowej lub ponownego uwzględnienia wartości progowej uprzednio usuniętej z wykazu. W przypadku ustanowienia lub zmiany odpowiednich wartości progowych na szczeblu unijnym państwa członkowskie dostosowują do nich wykazy wartości progowych stosowanych na ich terytoriach.”;

5) art. 4 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

b) wartości określające normy jakości wód podziemnych wymienione w załączniku I i wartości progowe, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) i c) nie są przekroczone w żadnym punkcie obserwacyjnym w danej jednolitej części wód podziemnych lub grupie takich części; lub”;

6) dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Lista obserwacyjna

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu sporządzenia, z uwzględnieniem sprawozdań naukowych przygotowanych przez ECHA, listy obserwacyjnej substancji, w odniesieniu do których państwa członkowskie mają gromadzić dane z monitorowania obejmujące całą Unię, oraz w celu określenia formatów, które państwa członkowskie mają wykorzystywać do zgłaszania Komisji wyników tego monitorowania i powiązanych informacji. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 9 ust. 2.”;

Lista obserwacyjna obejmuje maksymalnie pięć substancji lub grup substancji, przy czym wskazuje się w niej matryce do monitorowania oraz możliwe metody analizy dla poszczególnych substancji. Przedmiotowe matryce do monitorowania i metody monitorowania nie mogą pociągać za sobą nadmiernych kosztów dla właściwych organów. Substancje, które mają zostać umieszczone na liście obserwacyjnej, są wybierane spośród tych substancji, w przypadku których dostępne informacje wskazują, że mogą one przedstawiać na poziomie Unii znaczne ryzyko dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem, i w przypadku których dane z monitorowania są niewystarczające. Lista obserwacyjna obejmuje nowo pojawiające się zanieczyszczenia.

Gdy tylko zostaną określone odpowiednie metody monitorowania mikrodrobin plastiku i wybranych genów oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, substancje te zostaną włączone do listy obserwacyjnej.

ECHA przygotowuje sprawozdania naukowe, aby pomóc Komisji w wyborze substancji do listy obserwacyjnej, uwzględniając następujące informacje:

- a) załącznik I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE* oraz wyniki najnowszego przeglądu tego załącznika;
- b) listy obserwacyjne sporządzone zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE i dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184**;

- c) wymogi służące rozwiązaniu problemu zanieczyszczenia gleby, w tym powiązane dane z monitorowania;
- d) charakterystykę obszarów dorzeczy sporządzoną przez państwa członkowskie zgodnie z art. 5 dyrektywy 2000/60/WE oraz wyniki programów monitorowania ustanowionych zgodnie z art. 8 tej dyrektywy;
- e) informacje na temat wielkości produkcji, sposobów użytkowania, swoistych właściwości (w tym mobilności w glebie i, w stosownych przypadkach, wielkości cząsteczek), stężenia w środowisku oraz szkodliwego wpływu na zdrowie człowieka i środowisko wodne danej substancji lub grupy substancji, w tym informacje zebrane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady^{***}, rozporządzeniem (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1107/2009^{****}, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012^{*****}, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6^{*****}, dyrektywą 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady^{*****} oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE^{*****}.
- f) projekty badawcze i publikacje naukowe, w tym informacje o trendach i przewidywaniach opartych na modelowaniu lub innych ocenach prognostycznych oraz danych i informacjach pochodzących z technologii teledetekcji, obserwacji Ziemi (usługi programu Copernicus), czujników i urządzeń in-situ lub danych uzyskanych dzięki badaniom metodą obywatelską, korzystając z możliwości oferowanych przez sztuczną inteligencję oraz zaawansowaną analizę i przetwarzanie danych;
- g) zalecenia zainteresowanych stron.

Co trzy lata ECHA przygotowuje sprawozdanie podsumowujące wyniki sprawozdań naukowych sporządzonych na podstawie akapitu czwartego i podaje je do publicznej wiadomości. Pierwsze sprawozdanie należy udostępnić od X [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień 21. miesiąca od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy].

2. Pierwszą listę obserwacyjną sporządza się do ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po 24 miesiącach od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy]. Listę obserwacyjną aktualizuje się następnie co 36 miesięcy.

Podczas aktualizacji listy obserwacyjnej Komisja usuwa wszelkie substancje lub grupy substancji z istniejącej listy obserwacyjnej, w przypadku których uznaje, że możliwe jest przeprowadzenie oceny powodowanego przez nie ryzyka dla środowiska wodnego bez dodatkowych danych z monitorowania. Podczas aktualizacji listy możliwe jest utrzymanie pojedynczej substancji lub grupy substancji na liście obserwacyjnej przez kolejny okres trzech lat, jeżeli do przeprowadzenia oceny ryzyka dla środowiska wodnego potrzebne są dodatkowe dane z monitorowania. Zaktualizowana lista obserwacyjna zawiera również co najmniej jedną dodatkową substancję, w przypadku której Komisja, uwzględniając

sprawozdania naukowe ECHA, uważa, że może ona stwarzać ryzyko dla środowiska wodnego.

3. Państwa członkowskie prowadzą monitorowanie każdej substancji lub grupy substancji znajdującej się na liście obserwacyjnej w wybranych reprezentatywnych stacjach monitorowania przez okres 24 miesięcy. Okres monitorowania rozpoczyna się w ciągu sześciu miesięcy od sporządzenia listy obserwacyjnej.

Każde państwo członkowskie wybiera co najmniej jedną stację monitorowania oraz dodatkowo liczbę stacji równą jego całkowitej powierzchni części wód podziemnych wyrażonej w km² podzielonej przez 60 000 (po zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej).

Wybierając reprezentatywne stacje monitorowania, częstotliwość i sezonowy harmonogram monitorowania dla poszczególnych substancji lub grupy substancji, państwa członkowskie biorą pod uwagę sposoby wykorzystania i możliwe występowanie substancji lub grupy substancji. Monitorowanie prowadzone jest z częstotliwością nie mniejszą niż raz w roku.

W przypadku gdy państwo członkowskie jest w stanie pozyskać wystarczające, porównywalne, reprezentatywne i aktualne dane dotyczące monitorowania danej substancji lub grupy substancji w ramach istniejących programów monitorowania lub badań, może podjąć decyzję, że nie będzie prowadzić dodatkowego monitorowania w ramach mechanizmu listy obserwacyjnej dla tej substancji lub grupy substancji pod warunkiem że ta substancja lub grupa substancji były monitorowane przy użyciu metod zgodnych z matrycami monitorowania i metodami analizy, o których mowa w akcie wykonawczym ustanawiającym listę obserwacyjną.

4. Państwa członkowskie udostępniają wyniki monitorowania, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, zgodnie z art. 8 ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE oraz z aktem wykonawczym ustanawiającym listę obserwacyjną przyjętym zgodnie z ust. 1. Udostępniają również informacje na temat reprezentatywności stacji monitorowania oraz strategii monitorowania.

5. ECHA dokonuje przeglądu wyników monitorowania na koniec 24-miesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 3, i ocenia, które substancje lub grupy substancji należy monitorować przez kolejne 24 miesiące i w związku z tym utrzymać na liście obserwacyjnej, a które substancje lub grupy substancji można usunąć z listy obserwacyjnej.

W przypadku gdy Komisja stwierdzi, biorąc pod uwagę ocenę ECHA, o której mowa w akapicie pierwszym, że do celów dalszej oceny ryzyka dla środowiska wodnego nie jest wymagane dalsze monitorowanie, ocena ta jest uwzględniana w przeglądzie załącznika I lub II, o którym mowa w art. 8.

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG,

84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 84).

** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, (Dz.U. L 435 z 23.12.2020, s. 1).

*** Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

**** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1).

***** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1).

***** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych, (Dz.U. L 4 z 7.1.2019, s. 43).

***** Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67).

***** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71).

7) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Przegląd załączników I–IV

1. Komisja dokonuje po raz pierwszy do ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = sześć lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy], a następnie co sześć lat, przeglądu wykazu zanieczyszczeń określonego w załączniku I oraz norm jakości dla tych zanieczyszczeń określonych w tym załączniku, jak również wykazu zanieczyszczeń i wskaźników określonych w załączniku II część B.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 8a w celu zmiany załącznika I, aby dostosować go do postępu naukowo-technicznego poprzez dodanie lub usunięcie zanieczyszczeń wód podziemnych i norm jakości dla tych zanieczyszczeń określonych w tym załączniku oraz w celu zmiany części B, aby dostosować ją do postępu naukowo-technicznego poprzez dodanie zanieczyszczeń lub

wskaźników, w przypadku których państwa członkowskie muszą rozważyć ustanowienie progów krajowych.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 8a w celu zmiany załącznika II część D, aby dostosować go do postępu naukowo-technicznego poprzez dodanie lub zmianę zharmonizowanych wartości progowych dla co najmniej jednego z zanieczyszczeń wymienionych w części B tego załącznika.

4. Przyjmując akty delegowane, o których mowa w ust. 2 i 3, Komisja uwzględnia sprawozdania naukowe przygotowane przez ECHA zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 8a, mających na celu zmianę załącznika II część A i C oraz załączników III i IV, aby dostosować je do postępu naukowego i technicznego.

6. Aby wesprzeć Komisję w przeglądzie załączników I i II, ECHA przygotowuje sprawozdania naukowe. Przedmiotowe sprawozdania uwzględniają, co następuje:

- a) opinię Komitetu ds. Oceny Ryzyka i Komitetu ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych ECHA;
- b) wyniki programów monitorowania ustanowionych zgodnie z art. 8 dyrektywy 2000/60/WE;
- c) dane z monitorowania zgromadzone zgodnie z art. 6a ust. 4 niniejszej dyrektywy;
- d) wyniki przeglądów załączników do dyrektywy 2008/105/WE i dyrektywy (UE) 2020/2184;
- e) informacje i wymogi służące rozwiązaniu problemu zanieczyszczenia gleby;
- f) unijne projekty badawcze i publikacje naukowe, w tym informacje pochodzące z technologii teledetekcji, obserwacji Ziemi (usługi programu Copernicus), czujników i urządzeń in-situ lub danych uzyskanych dzięki badaniom metodą obywatelską, korzystając z możliwości oferowanych przez sztuczną inteligencję oraz zaawansowaną analizę i przetwarzanie danych;
- g) uwagi i informacje od istotnych zainteresowanych stron.

6. Co sześć lat ECHA przygotowuje i podaje do publicznej wiadomości sprawozdanie podsumowujące wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2 i 3. Pierwsze sprawozdanie z monitorowania jest przedkładane Komisji do ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pięć lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy].”;

8) dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 8 ust. 1 i 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę wejścia w życie niniejszej dyrektywy].
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 8 ust. 1 i 2, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8 ust. 1 lub 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

9) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspomagana przez komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011*.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”;

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

- 10) uchyla się art. 10;
- 11) załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku III do niniejszej dyrektywy;
- 12) w załączniku II wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem IV do niniejszej dyrektywy;
- 13) załącznik III pkt 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) wszelkie inne istotne informacje, w tym porównanie rocznej średniej arytmetycznej stężenia danych zanieczyszczeń w punkcie monitoringu z normami jakości wód podziemnych ustalonymi w załączniku I oraz wartościami progowymi, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) i c).”;
- 14) zdanie wprowadzające w załączniku IV część B pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„punktem początkowym inicjowania działań mających odwrócić znaczące i utrzymujące się trendy wzrostowe jest stan, kiedy stężenie zanieczyszczenia osiąga 75 % wartości parametrów norm jakości wód podziemnych określonych w załączniku I i wartości progowych, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) i c), chyba że:”.

Artykuł 3

Zmiany w dyrektywie 2008/105/WE

W dyrektywie 2008/105/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie zapobiegania zanieczyszczeniu wód powierzchniowych i jego kontroli, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady”;
- 2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1a akapit pierwszy dodaje się ppkt (iii) w brzmieniu:

„(iii) substancji o numerach 5, 9, 13, 15, 17, 21, 23, 24, 28, 30, 34, 37, 41, 44 wymienionych w załączniku I część A, w przypadku których określono zmienione środowiskowe normy jakości, oraz nowo zidentyfikowanych substancji o numerach 46–70 wymienionych w załączniku I część A, ze skutkiem od ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po upływie 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy], w celu zapobiegania pogorszeniu stanu chemicznego jednolitej części wód powierzchniowych oraz osiągnięcia dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych w odniesieniu do tych substancji.”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W odniesieniu do substancji, w przypadku których środowiskowe normy jakości dla fauny i flory lub osadów zostały określone w załączniku I część A, państwa członkowskie stosują takie normy jakości w odniesieniu do fauny i flory lub osadów.

W odniesieniu do substancji innych niż te, o których mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie stosują środowiskowe normy jakości dla wód określone w załączniku I część A.”;

c) ust. 6 akapit pierwszy zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie przeprowadzają analizę długoterminowych trendów stężeń tych substancji priorytetowych zidentyfikowanych w załączniku I część A jako substancje, które wykazują tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze na podstawie monitorowania w osadach lub faunie i florze prowadzonego w ramach monitorowania stanu wód powierzchniowych zgodnie z art. 8 dyrektywy 2000/60/WE.”;

d) uchyla się ust. 7;

e) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 9a w celu zmiany załącznika I część B pkt 3, aby dostosować go do postępu naukowego lub technicznego.”;

3) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na podstawie informacji zebranych zgodnie z art. 5 i 8 dyrektywy 2000/60/WE oraz innych dostępnych danych państwa członkowskie opracowują wykaz, obejmujący mapy, jeżeli są dostępne, emisji, zrzutów i strat wszystkich substancji priorytetowych wymienionych w załączniku I część A do niniejszej dyrektywy oraz wszystkich substancji zanieczyszczających wymienionych w załączniku II część A do niniejszej dyrektywy dla każdego obszaru dorzecza lub części obszaru dorzecza znajdujących się na ich terytorium, w tym, w stosownych przypadkach, ich stężenie w osadach oraz florze i faunie.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do emisji, zrzutów i strat zgłaszanych Komisji drogą elektroniczną zgodnie z rozporządzeniem (UE) .../... Parlamentu Europejskiego i Rady⁺.”;

b) uchyla się ust. 2 i 3;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

⁺ Urząd Publikacji: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawarty w dokumencie COM (2022) 157

⁺⁺ Urząd Publikacji: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawarty w dokumencie COM (2022) 157

⁺⁺⁺ Urząd Publikacji: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawarty w dokumencie COM (2022) 157

„4. Państwa członkowskie uaktualniają swoje wykazy w ramach przeglądów analiz określonych w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE i zapewniają, aby emisje niezgłoszone na Europejskim Portalu Emisji Przemysłowych ustanowionym na mocy rozporządzenia (UE) .../...++ zostały opublikowane w ich planach gospodarowania wodami w dorzeczu uaktualnionych zgodnie z art. 13 ust. 7 tej dyrektywy.

Okresem referencyjnym dla ustalenia wartości w uaktualnionych wykazach jest rok poprzedzający przewidziany rok zakończenia analiz, o których mowa w akapicie pierwszym.

Dla substancji priorytetowych lub substancji zanieczyszczających objętych rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 wartości w wykazie mogą być wyliczone jako średnia z trzech lat poprzedzających datę zakończenia analizy, o której mowa w akapicie pierwszym.

W przypadku emisji ze źródeł punktowych, które nie są objęte sprawozdawczością zgodnie z rozporządzeniem (UE) .../... +++, ponieważ nie wchodzą w zakres tego rozporządzenia lub są poniżej rocznych progów sprawozdawczości określonych w tym rozporządzeniu, obowiązek sprawozdawczy określony w akapicie pierwszym niniejszego artykułu wypełnia się w drodze składania sprawozdań drogą elektroniczną na Europejskim Portalu Emisji Przemysłowych ustanowionym na podstawie tego rozporządzenia.

Komisja – przy wsparciu Europejskiej Agencji Środowiska – przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający format, poziom szczegółowości i częstotliwość składania sprawozdań, o których mowa w akapicie czwartym. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 9 ust. 2.”;

d) uchyla się ust. 5;

4) Art. 7a ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku substancji priorytetowych, które wchodzą w zakres rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, rozporządzenia (UE) nr 528/2012, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6* lub w zakres dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady**, dyrektywy 2009/128/WE Parlamentu Europejskiego i Rady*** lub dyrektywy 2010/75/UE, Komisja, w ramach sprawozdania, o którym mowa w art. 18 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE, ocenia, czy środki stosowane na poziomie Unii i państw członkowskich są wystarczające do celów osiągnięcia środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych oraz osiągnięcia celu dotyczącego zaprzestania lub stopniowego eliminowania zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2000/60/WE.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE (Dz.U. L 4 z 7.1.2019, s. 43).

** Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67).

*** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71).”;

5) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Przegląd załączników I i II

„1. Komisja dokonuje po raz pierwszy do ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = sześć lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy], a następnie co sześć lat przeglądu wykazu substancji priorytetowych i odpowiadających im środowiskowych norm jakości określonych w załączniku I część A oraz wykazu zanieczyszczeń określonego w załączniku II część A.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych z uwzględnieniem sprawozdań naukowych przygotowanych przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA) na podstawie ust. 6 niniejszego artykułu zgodnie z art. 9a w celu zmiany załącznika I, aby dostosować go do postępu naukowo-technicznego, w drodze:

a) dodania substancji do wykazu substancji priorytetowych lub ich usunięcia z niego;

b) oznaczania w tym wykazie wybranych substancji jako priorytetowych substancji niebezpiecznych jako wszechobecnych trwałych, wykazujących zdolność do bioakumulacji i toksycznych substancji (PBT) lub jako substancji wykazujących tendencję do akumulowania się w osadach lub faunie i florze, lub usuwania takiego oznaczenia;

c) ustalania odpowiednich środowiskowych norm jakości odpowiednio dla wód powierzchniowych, osadów lub fauny i flory.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych z uwzględnieniem sprawozdań naukowych przygotowanych przez ECHA na podstawie ust. 6 niniejszego artykułu zgodnie z art. 9a w celu zmiany załącznika II, aby dostosować go do postępu naukowo-technicznego, w drodze:

a) dodania lub usunięcia substancji zanieczyszczających z wykazu kategorii substancji zanieczyszczających określonego w załączniku II część A;

b) aktualizacji metodyki określonej w załączniku II część B;

c) wymienienia w części C załącznika II do niniejszej dyrektywy substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy, w odniesieniu do których ustaliła, że w stosownych przypadkach należy stosować środowiskowe normy jakości ustalone na poziomie Unii w celu zapewnienia zharmonizowanej i opartej na wiedzy naukowej realizacji celów określonych w art. 4 dyrektywy

2000/60/WE, oraz wymienienia odpowiadających im środowiskowych norm jakości w części C załącznika II do niniejszej dyrektywy.

4. Identyfikując substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy, dla których może być konieczne ustanowienie środowiskowych norm jakości poziomie Unii, Komisja uwzględnia następujące kryteria:

a) ryzyko, które niosą ze sobą substancje zanieczyszczające, w tym wynikające z nich zagrożenie, stężenie w środowisku oraz stężenie, powyżej którego można spodziewać się skutków;

b) rozbieżności między krajowymi środowiskowymi normami jakości ustalonymi dla substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy przez różne państwa członkowskie oraz stopień, w jakim te rozbieżności są uzasadnione;

c) liczba państw członkowskich już wdrażających środowiskowe normy jakości dla danych substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy.

5. Substancje priorytetowe, które w wyniku przeglądu, o którym mowa w ust. 1, usunięto z wykazu substancji priorytetowych, ponieważ nie stwarzają już ogólnounijnego ryzyka, włącza się do załącznika II część C, w której wymienia się substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy i powiązane zharmonizowane środowiskowe normy jakości, które należy wdrożyć, gdy zanieczyszczenia te mają znaczenie na poziomie krajowym lub regionalnym, zgodnie z art. 8d.

6. Aby wesprzeć Komisję w przeglądzie załączników I i II, ECHA przygotowuje sprawozdania naukowe. Przedmiotowe sprawozdania naukowe uwzględniają, co następuje:

a) opinie Komitetu ds. Oceny Ryzyka i Komitetu ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych ECHA;

b) wyniki programów monitorowania ustanowionych zgodnie z art. 8 dyrektywy 2000/60/WE;

c) dane z monitorowania zgromadzone zgodnie z art. 8a ust. 4 niniejszej dyrektywy;

d) wyniki przeglądów załączników do dyrektywy 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady* oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184**;

e) wymogi służące rozwiązaniu problemu zanieczyszczenia gleby, w tym powiązane dane z monitorowania;

f) unijne projekty badawcze i publikacje naukowe, w tym informacje wynikające z zastosowania technologii teledetekcji, obserwacji Ziemi (usługi programu Copernicus), czujników i urządzeń in-situ lub danych uzyskanych dzięki badaniom metodą obywatelską, korzystając z możliwości oferowanych przez sztuczną inteligencję oraz zaawansowaną analizę i przetwarzanie danych;

e) uwagi i informacje od istotnych zainteresowanych stron.

7. Co sześć lat ECHA przygotowuje i podaje do publicznej wiadomości sprawozdanie podsumowujące wyniki sprawozdań naukowych sporządzonych na podstawie ust. 6. Pierwsze sprawozdanie z monitorowania jest przedkładane Komisji do ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pięć lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy].”;

* Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, (Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 19).

** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 435 z 23.12.2020, s. 1).”;

6) art. 8a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8a

Przepisy szczegółowe dotyczące niektórych substancji

1. W planach gospodarowania wodami w dorzeczu opracowanych zgodnie z art. 13 dyrektywy 2000/60/WE, bez uszczerbku dla wymogów sekcji 1.4.3 załącznika V do tej dyrektywy w zakresie przedstawiania ogólnego stanu chemicznego oraz celów i obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy, państwa członkowskie mogą dostarczyć dodatkowe mapy przedstawiające informacje o stanie chemicznym w odniesieniu do jednej lub większej liczby substancji wymienionych poniżej oddzielnie od informacji dotyczących pozostałych substancji określonych w części A załącznika I do niniejszej dyrektywy:

- a) substancji zidentyfikowanych załączniku I część A jako substancje zachowujące się jak wszechobecne PBT;
- b) substancji nowo zidentyfikowanych podczas ostatniego przeglądu zgodnie z art. 8;
- c) substancji, w przypadku których w ramach ostatniego przeglądu ustalono bardziej rygorystyczne środowiskowe normy jakości zgodnie z art. 8.

Państwa członkowskie mogą przedstawić zakres wszelkich odchyleń od wartości środowiskowych norm jakości w odniesieniu do substancji, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), b) i c), w planach gospodarowania wodami w dorzeczu opracowanych zgodnie z art. 13 dyrektywy 2000/60/WE. Państwa członkowskie dostarczające dodatkowe mapy, o których mowa w akapicie pierwszym, dążą do zapewnienia ich wzajemnej porównywalności na poziomie dorzecza i Unii oraz

udostępniają dane zgodnie z dyrektywą 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektywą 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady* oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024**.

2. Państwa członkowskie mogą monitorować substancje zidentyfikowane w załączniku I część A jako substancje zachowujące się jak wszechobecne PBT z mniejszą intensywnością, niż jest to wymagane w odniesieniu do substancji priorytetowych zgodnie z art. 3 ust. 4 niniejszej dyrektywy i załącznikiem V do dyrektywy 2000/60/WE, pod warunkiem że monitorowanie jest reprezentatywne i dostępne są wiarygodne dane statystyczne dokumentujące występowanie tych substancji w środowisku wodnym. Zasadniczo zgodnie z art. 3 ust. 6 akapit drugi niniejszej dyrektywy monitorowanie należy przeprowadzać co trzy lata, o ile wiedza techniczna i fachowe opinie nie uzasadniają innego odstępu czasowego.

3. Państwa członkowskie od ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po 18 miesiącach od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] przez okres dwóch lat monitorują obecność substancji estrogennych w jednolitych częściach wód, stosując metody monitorowania oparte na skutkach. Państwa członkowskie w każdym roku z tych dwóch lat co najmniej czterokrotnie prowadzą monitorowanie w miejscach, w których monitorowane są trzy hormony estrogenne – 7- β -estradiol (E2), estron (E1) i alfa-etynyloestradiol (EE2) wymienione w części A załącznika I do niniejszej dyrektywy, przy użyciu konwencjonalnych metod analitycznych zgodnie z art. 8 dyrektywy 2000/60/WE i załącznikiem V do tej dyrektywy. Państwa członkowskie mogą korzystać z sieci miejsc monitorowania, zidentyfikowanych do celów monitorowania diagnostycznego, reprezentatywnych jednolitych części wód powierzchniowych zgodnie z pkt 1.3.1 załącznika V do dyrektywy 2000/60/WE.

* Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz.U. L 172 z 26.6.2019, s. 56).”;

7) art. 8b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8b

Lista obserwacyjna

„1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu sporządzenia, z uwzględnieniem sprawozdań naukowych przygotowanych przez ECHA, listy obserwacyjnej substancji, w odniesieniu do których konieczne jest obejmujące całą Unię gromadzenie danych z monitorowania pochodzących do państw członkowskich, oraz w celu określenia formatów, które mają być stosowane przez państwa członkowskie do zgłaszania Komisji wyników tego monitorowania

i powiązanych informacji. Przedmiotowe akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 9 ust. 2.”;

Lista obserwacyjna obejmuje jednocześnie maksymalnie 10 substancji lub grup substancji i wskazuje się w niej matryce do monitorowania oraz możliwe metody analizy dla poszczególnych substancji. Przedmiotowe matryce do monitorowania i metody monitorowania nie mogą pociągać za sobą nadmiernych kosztów w odniesieniu do właściwych organów. Substancje, które mają zostać umieszczone na liście obserwacyjnej, są wybierane spośród substancji, w przypadku których dostępne informacje wskazują, że mogą one stanowić na poziomie Unii znaczne ryzyko dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem, i w przypadku których dane z monitorowania są niewystarczające. Lista obserwacyjna obejmuje nowo pojawiające się zanieczyszczenia.

Gdy tylko zostaną określone odpowiednie metody monitorowania mikrodrobin plastiku i wybranych genów oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, substancje te zostaną włączone do listy obserwacyjnej.

ECHA przygotowuje sprawozdania naukowe, aby pomóc Komisji w wyborze substancji do listy obserwacyjnej, uwzględniając następujące informacje:

- a) wyniki najnowszego przeglądu załącznika I do niniejszej dyrektywy;
- b) zalecenia zainteresowanych stron, o których mowa w art. 8 dyrektywy 2008/105/WE;
- c) charakterystykę obszarów dorzeczy sporządzoną przez państwa członkowskie zgodnie z art. 5 dyrektywy 2000/60/WE oraz wyniki programów monitorowania ustanowionych zgodnie z art. 8 tej dyrektywy;
- d) informacje na temat wielkości produkcji, sposobów użytkowania, swoistych właściwości (w tym, w stosownych przypadkach, wielkości cząsteczek), stężenia w środowisku oraz szkodliwego wpływu na zdrowie człowieka i środowisko wodne danej substancji, w tym informacje zebrane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006, rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009, rozporządzeniem (UE) nr 528/2012, rozporządzeniem (UE) 2019/6, dyrektywą 2001/83/WE oraz dyrektywą 2009/128/WE.
- e) projekty badawcze i publikacje naukowe, w tym informacje o trendach i przewidywaniach opartych na modelowaniu lub innych ocenach prognostycznych oraz danych i informacjach pochodzących z technologii teledetekcji, obserwacji Ziemi (usługi programu Copernicus), czujników i urządzeń in-situ lub danych uzyskanych dzięki badaniom metodą obywatelską, korzystając z możliwości oferowanych przez sztuczną inteligencję oraz zaawansowaną analizę i przetwarzanie danych.

Co trzy lata ECHA przygotowuje sprawozdanie podsumowujące wyniki sprawozdań naukowych sporządzonych na podstawie akapitu czwartego i podaje je do publicznej wiadomości. ECHA publikuje pierwsze sprawozdanie do ... [Urząd Publikacji:

proszę wstawić datę = pierwszy dzień 21. miesiąca od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy].

2. Listę obserwacyjną aktualizuje się do X [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = ostatni dzień 23. miesiąca od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy], a następnie co 36 miesięcy. Aktualizując listę obserwacyjną, Komisja usuwa wszelkie substancje z istniejącej listy obserwacyjnej, w przypadku których uznaje, że możliwe jest przeprowadzenie oceny niesionego przez nie ryzyka dla środowiska wodnego bez dodatkowych danych z monitorowania. Podczas aktualizacji listy możliwe jest utrzymanie pojedynczej substancji lub grupy substancji na liście obserwacyjnej przez kolejny okres maksymalnie trzech lat, jeżeli do przeprowadzenia oceny ryzyka dla środowiska wodnego potrzebne są dodatkowe dane z monitorowania. Każda zaktualizowana lista obserwacyjna zawiera również co najmniej jedną nową substancję, którą Komisja – na podstawie sprawozdań naukowych ECHA – uważa za stanowiącą zagrożenie dla środowiska wodnego.

3. Państwa członkowskie prowadzą monitorowanie każdej substancji lub grupy substancji znajdującej się na liście obserwacyjnej w wybranych reprezentatywnych stacjach monitorowania przez okres 24 miesięcy. Okres monitorowania rozpoczyna się w ciągu sześciu miesięcy od umieszczenia substancji na liście.

Każde państwo członkowskie wybiera co najmniej jedną stację monitorowania oraz dodatkowo jedną stację, jeżeli liczba jego mieszkańców przekracza milion oraz dodatkowo liczbę stacji równą jego obszarowi geograficznemu wyrażonemu w km² podzielonemu przez 60 000 (po zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej) oraz liczbę stacji równą liczbie jego ludności podzielonej przez pięć milionów (po zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej).

Wybierając reprezentatywne stacje monitorowania, częstotliwość i sezonowy harmonogram monitorowania dla poszczególnych substancji lub grupy substancji, państwa członkowskie biorą pod uwagę sposoby wykorzystania i możliwe występowanie substancji lub grupy substancji. Monitorowanie odbywa się z częstotliwością nie mniejszą niż dwa razy w roku z wyjątkiem substancji wrażliwych na zmiany klimatyczne lub sezonowe, w przypadku których monitorowanie prowadzi się częściej, jak określono w akcie wykonawczym ustanawiającym listę obserwacyjną, przyjętym zgodnie z ust. 1.

W przypadku gdy państwo członkowskie jest w stanie pozyskać i przedstawić Komisji wystarczające, porównywalne, reprezentatywne i aktualne dane dotyczące monitorowania danej substancji lub grupy substancji pochodzące z istniejących programów monitorowania lub badań, może podjąć decyzję, że nie będzie prowadzić dodatkowego monitorowania w ramach mechanizmu listy obserwacyjnej dla tej substancji lub grupy substancji pod warunkiem że ta substancja lub grupa substancji były monitorowane przy użyciu metod zgodnych z matrycami monitorowania i metodami analizy, o których mowa w akcie wykonawczym ustanawiającym listę obserwacyjną, jak również z dyrektywą 2009/90/WE*.

4. Państwa członkowskie udostępniają wyniki monitorowania, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, zgodnie z art. 8 ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE oraz z aktem wykonawczym ustanawiającym listę obserwacyjną przyjętym zgodnie

z ust. 1. Udostępniają również informacje na temat reprezentatywności stacji monitorowania oraz strategii monitorowania.

5. ECHA dokonuje przeglądu wyników monitorowania na koniec 24-miesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 3, i ocenia, które substancje lub grupy substancji należy monitorować przez kolejne 24 miesiące i w związku z tym utrzymać na liście obserwacyjnej, a które substancje lub grupy substancji można usunąć z listy obserwacyjnej.

W przypadku gdy Komisja stwierdzi, uwzględniając ocenę ECHA, o której mowa w akapicie pierwszym, że do celów dalszej oceny ryzyka dla środowiska wodnego nie jest wymagane dalsze monitorowanie, ocena ta zostanie wzięta pod uwagę podczas przeglądu załącznika I lub II, o którym mowa w art. 8.”;

* Dyrektywa Komisji 2009/90/WE z dnia 31 lipca 2009 r. ustanawiająca, na mocy dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, specyfikacje techniczne w zakresie analizy i monitorowania stanu chemicznego wód (Dz.U. L 201 z 1.8.2009, s. 36).”;

8) dodaje się art. 8d w brzmieniu:

„Artykuł 8d

Substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy

„1. Państwa członkowskie określają i stosują środowiskowe normy jakości dla substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy, wchodzących w zakres kategorii wymienionych w części A załącznika II do niniejszej dyrektywy, jeżeli substancje te stanowią zagrożenie dla jednolitych części wód co najmniej na jednym obszarze dorzecza, na podstawie analiz i przeglądów, o których mowa w art. 5 dyrektywy 2000/60/UE, zgodnie z procedurą określoną w części B załącznika II do niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie do [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po 18 miesiącach od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] informują ECHA o środowiskowych normach jakości, o których mowa w akapicie pierwszym. ECHA podaje te informacje do wiadomości publicznej.

2. W przypadku gdy środowiskowe normy jakości dla substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy zostały ustalone na poziomie Unii i wymienione w załączniku II część C, zgodnie z art. 8, te środowiskowe normy jakości mają pierwszeństwo przed środowiskowymi normami jakości dla substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy ustalonymi na poziomie krajowym zgodnie z ust. 1. Te środowiskowe normy jakości ustalone na poziomie Unii są również stosowane przez państwa członkowskie w celu ustalenia, czy substancje zanieczyszczające specyficzne dla dorzeczy wymienione w załączniku II część C stanowią zagrożenie.

3. Wymaga się przestrzegania w stosownych przypadkach obowiązujących krajowych środowiskowych norm jakości lub środowiskowych norm jakości

określonych na poziomie Unii, aby jednolita część wód była w dobrym stanie chemicznym, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 24 dyrektywy 2000/60/WE.”;

- 9) uchyla się art. 10;
- 10) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem V do niniejszej dyrektywy;
- 11) dodaje się załącznik II w brzmieniu określonym w załączniku VI do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po upływie 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy].

2. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI dotycząca PAKIETU „ZERO ZANIECZYSZCZEN”

STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

Tytuł wniosku/inicjatywy

Pakiet „zero zanieczyszczeń”:

Niniejsza ocena skutków finansowych regulacji obejmuje następujące wnioski:

- **Zintegrowana gospodarka wodna:** wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, dyrektywę 2006/118/WE w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu oraz dyrektywę 2008/105/WE w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej;
- **Przegląd dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych:** Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (wersja przekształcona dyrektywy 91271/EWG).
- **Zmiana unijnych przepisów dotyczących jakości powietrza:** Wniosek dotyczący dyrektywy 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu oraz dyrektywy 2008/50/WE w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy;

Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

09 – Środowisko i zmiana klimatu

Wniosek/inicjatywa dotyczy:

- ☒ **nowego działania**
- ☐ **nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego¹**
- ☒ **przedłużenia bieżącego działania**
- ☐ **połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania**

¹ O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

Cel(e)

Cele ogólne

- 1) Zwiększenie ochrony obywateli UE i ekosystemów naturalnych zgodnie z unijną strategią na rzecz bioróżnorodności 2030 i strategią „zero zanieczyszczeń” zawartą w Europejskim Zielonym Ładzie;
- 2) Zwiększenie skuteczności i zmniejszenie obciążeń administracyjnych wynikających z prawodawstwa, a tym samym ułatwienie szybszego reagowania na pojawiające się zagrożenia;
- 3) Ochrona środowiska i zdrowia publicznego przed szkodliwymi skutkami niebezpiecznych chemikaliów i zanieczyszczeń powietrza.

Cele szczegółowe

Zintegrowana gospodarka wodna:

- 1) Aktualizacja wykazów zanieczyszczeń wpływających na wody powierzchniowe i podziemne poprzez dodawanie i usuwanie substancji oraz zmianę norm jakości dla niektórych substancji wymienionych w wykazie.
- 2) Zwiększenie przejrzystości, dostępu do danych i ich ponownego wykorzystania, a tym samym ułatwienie wdrażania w państwach członkowskich, jak również zmniejszenie obciążeń administracyjnych oraz poprawa efektywności i spójności szerszych ram prawnych dotyczących chemikaliów.
- 3) Zapewnienie ram prawnych, które można szybciej i łatwiej dostosować do wyników badań naukowych i które szybciej reagują na nowo pojawiające się zanieczyszczenia.
- 4) Poprawa monitorowania mieszanin chemicznych w celu lepszej oceny łącznych efektów oraz monitorowania sezonowych zmian stężeń substancji zanieczyszczających.
- 5) Ujednolicenie sposobu rozwiązywania problemu substancji zanieczyszczających wody powierzchniowe i podziemne w UE, w przypadku których do tej pory nie ustalono na poziomie UE żadnych norm jakości ani wartości progowych.
- 6) Stworzenie warunków do zwiększenia ponownego wykorzystania wody oraz lepszego gospodarowania osadami i odpadami, w ścisłej synergii z nowym rozporządzeniem w sprawie ponownego wykorzystania wody, dyrektywą w sprawie osadów ściekowych oraz dorobkiem prawnym UE w zakresie odpadów.

Dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych:

- 1) Przyczynienie się do określenia, a następnie przeciwdziałania przedostawaniu się zanieczyszczeń do oczyszczalni ścieków.

- 2) Dalsza redukcja substancji biogennych (N i P), mikrozanieczyszczeń i mikrodrobin plastiku, a także „pozostałych źródeł” zanieczyszczeń (przelewy wód burzowych, spływy miejskie, mniejsze aglomeracje i pojedyncze lub inne właściwe systemy).
- 3) Dążenie do neutralności energetycznej sektora ściekowego.
- 4) Stworzenie warunków do zwiększenia ponownego wykorzystania wody oraz lepszego gospodarowania osadami i odpadami w ścisłej synergii z nowym rozporządzeniem w sprawie ponownego wykorzystania wody, dyrektywą w sprawie osadów ściekowych oraz dorobkiem prawnym UE w zakresie odpadów.
- 5) Poprawa dostępu do kanalizacji, w szczególności dla wrażliwych i zmarginalizowanych osób.
- 6) Wzmocnienie, modernizacja, uproszczenie i dostosowanie obowiązków monitorowania i sprawozdawczości.

Przepisy dotyczące jakości powietrza:

- 1) Zmiana unijnych norm jakości powietrza w celu lepszego dostosowania ich do zaleceń WHO, w miarę możliwości uwzględnienie najnowszych opinii naukowych, wykonalności, kosztów i korzyści, a także zapewnienie odpowiedniego i skutecznego reagowania prawodawstwa na przyszłe zmiany w dowodach będących ich podstawą.
- 2) Zapewnienie, aby plany ochrony powietrza były skutecznym środkiem identyfikowania, planowania i łagodzenia skutków przekroczenia norm, a także wprowadzenie do prawa UE bardziej przejrzystych przepisów dotyczących udziału zainteresowanych stron, dostępu do wymiaru sprawiedliwości, kar i odszkodowań powiązanych z czystością powietrza.
- 3) Dalsze wzmocnienie przepisów dotyczących monitorowania i modelowania jakości powietrza oraz planów jego ochrony, aby pomóc władzom lokalnym w osiągnięciu lepszego stanu powietrza.
- 4) Informowanie obywateli o wpływie zanieczyszczenia powietrza na zdrowie.
- 5) Uproszczenie obowiązujących przepisów tam, gdzie jest to możliwe, w celu zwiększenia skuteczności i efektywności zarządzania jakością powietrza.

Oczekiwane wyniki i wpływ

Zintegrowana gospodarka wodna:

Proponowana dyrektywa doprowadzi w szczególności do aktualizacji wykazów substancji zanieczyszczających wody podziemne i powierzchniowe. Pozwoli także rozwiązać problem szeregu niedociągnięć dotyczących chemikaliów w wodzie, na

które zwrócono uwagę podczas przeprowadzonej w 2019 r. oceny adekwatności prawodawstwa dotyczącego wody.

Doprowadzi do obniżenia poziomu zanieczyszczenia europejskich wód słodkich, przybrzeżnych, przejściowych i podziemnych.

Umożliwi uzyskanie bardziej aktualnych i istotnych informacji dotyczących stanu wód, bardziej wiarygodnych informacji na temat pojawiających się w wodach podziemnych substancji zanieczyszczających, zapewni możliwość regularnego aktualizowania wykazów substancji na podstawie informacji pochodzących z usprawnionego monitoringu i zintegrowanej wiedzy naukowej oraz zapewni monitorowanie zanieczyszczeń pochodzących z mikrodrobin plastiku i genów oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

Stworzy również warunki do zwiększenia ponownego wykorzystania wody oraz lepszego gospodarowania osadami i odpadami w ścisłej synergii z nowym rozporządzeniem w sprawie ponownego wykorzystania wody, dyrektywą w sprawie osadów ściekowych oraz dorobkiem prawnym UE w zakresie odpadów;

Dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych:

Przewiduje się zachowanie i poprawę jakości unijnych rzek, jezior i mórz. Dalej będą maleć emisje substancji zanieczyszczających z pozostałych źródeł miejskich (w tym małych aglomeracji, zanieczyszczonych wód opadowych, mniejszych obiektów zdecentralizowanych), a także emisje azotu i fosforu, przy czym w przypadku eutrofizacji będą obowiązywać bardziej rygorystyczne wartości dopuszczalne.

Zostaną również zrealizowane nowe inwestycje mające na celu obniżenie poziomu mikrozanieczyszczeń. Przewiduje się, że inwestycje te zostaną objęte nowym systemem rozszerzonej odpowiedzialności producenta, dzięki któremu podmioty wprowadzające na rynek produkty emitujące mikrozanieczyszczenia będą ponosić finansową odpowiedzialność za dodatkowe oczyszczanie, niezbędne do zachowania jakości unijnych wód, do których odprowadzane są ścieki.

Sektor ma stać się neutralny energetycznie (co oznacza, że zużyta energia pochodząca z paliw kopalnych zostanie zrekompensowana przez energię odnawialną wytwarzaną przez ten sektor).

Zmiana ta będzie stanowiła kluczowy czynnik sprzyjający rozwojowi konkurencyjnego na skalę światową sektora gospodarki wodnej UE. Dalsze modernizowanie norm UE, na przykład w wyniku wprowadzenia nowych wymogów dotyczących mikrozanieczyszczeń lub zużycia energii, przyczyniłoby się do dalszego pobudzania innowacji, a ostatecznie do osiągnięcia korzyści skali.

Przepisy dotyczące jakości powietrza:

Proponowana zmieniona dyrektywa przyczynia się do realizacji strategii „zero zanieczyszczeń” zawartej w Europejskim Zielonym Ładzie, do lepszego

dostosowania unijnych norm jakości powietrza do zaleceń Światowej Organizacji Zdrowia oraz do trwałej poprawy jakości powietrza w Unii Europejskiej.

Proponowana zmieniona dyrektywa przyczyni się również do wzmocnienia przepisów dotyczących monitorowania i modelowania jakości powietrza oraz planów jego ochrony, aby pomóc samorządom terytorialnym osiągnąć lepszy stan powietrza. Wyeliminowanie tych niedociągnięć spowoduje obniżenie poziomu zanieczyszczenia powietrza i narażenia na nie, poprawę zarządzania planem ochrony powietrza i egzekwowania jego realizacji, lepsze monitorowanie i modelowanie dzięki poprawie jego wiarygodności i porównywalności oraz dzięki rozszerzeniu zakresu monitorowanych substancji zanieczyszczających, poprawie dostępu do danych i informacji dotyczących jakości powietrza, ze szczególnym uwzględnieniem większego wykorzystania narzędzi cyfrowych oraz możliwości regularnego przeglądu unijnych norm jakości powietrza.

Obywatele UE dostrzegą korzyści zdrowotne wynikające z poprawy jakości powietrza. Przedsiębiorstwa, podmioty gospodarcze, w tym w sektorze rolnictwa, a w szerszym ujęciu pracodawcy odczują korzyści z ograniczenia niekorzystnego wpływu złej jakości powietrza na zdrowie i (choć w mniejszym stopniu) jego szkodliwego wpływu niezwiązanego ze zdrowiem.

Jednocześnie zmienione unijne normy jakości powietrza i wzmocnione przepisy dotyczące monitorowania jakości powietrza będą miały wpływ na organy publiczne w dużej mierze uzależnione od ich aktualnej sytuacji w zakresie jakości powietrza: zmienione zasady mogą oznaczać zwiększenie obciążenia administracyjnego właściwych organów w odniesieniu do poprawy monitorowania jakości powietrza.

Wskaźniki dotyczące realizacji celów

Zintegrowana gospodarka wodna:

Dzięki zwiększeniu liczby substancji monitorowanych na podstawie dyrektywy, wynikającemu z wprowadzenia obowiązkowej listy obserwacyjnej dla celów monitorowania substancji zanieczyszczających wody podziemne, a także zwiększeniu częstotliwości zgłaszania danych dotyczących monitorowania i statusu, możliwe będzie bardziej szczegółowe śledzenie postępów i osiągnięć.

Podstawowymi wskaźnikami powodzenia będą: liczba państw członkowskich, w przypadku których dostępne są pełne szeregi czasowe monitorowania odpowiednich substancji (w szczególności substancji występujących w wodach podziemnych), liczba substancji lub substancji zanieczyszczających, w odniesieniu do których osiągnięto stan dobry, a także stopień ujednolicenia wartości progowych ustalonych przez państwa członkowskie w odniesieniu do substancji zanieczyszczających specyficznych dla dorzeczy.

Włączenie mikrodrobin plastiku i genów oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe do list obserwacyjnych, pod warunkiem określenia odpowiednich wytycznych dotyczących metodyk monitorowania i oceny, umożliwi monitorowanie postępów w zakresie zwalczania tych pojawiających się rodzajów

zanieczyszczeń, a następnie, w stosownych przypadkach, określenie norm jakości. Ponadto uproszczono procedury w celu zapewnienia szybszego reagowania na pojawianie się nowych problemów związanych z zanieczyszczaniem wody.

Dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych:

- Wskaźnik zgodności i stopień zaawansowania w realizacji celów w odniesieniu do poszczególnych państw członkowskich i poziomów oczyszczania dadzą doskonały przegląd wdrażania dyrektywy.
- Liczba obiektów wyposażonych w dodatkowy proces oczyszczania pod kątem N/P i mikrozanieczyszczeń oraz związane z tym ograniczenie uwolnień N/P i ładunku substancji toksycznych na poziomach państw członkowskich i UE.
- Zużycie energii w poszczególnych państwach członkowskich i związane z tym emisje gazów cieplarnianych.
- Liczba aglomeracji objętych zintegrowanymi planami zarządzania w zakresie przelewów wód burzowych i miejskich spływów powierzchniowych oraz ich zgodność z celem UE.
- Środki zastosowane przez państwa członkowskie w celu poprawy dostępu do kanalizacji i lepszej kontroli pojedynczych lub innych właściwych systemów oraz podsumowanie głównych wskaźników zdrowotnych badanych w państwach członkowskich.
- Inne dane, zwłaszcza dotyczące jakości wód odbiorników wodnych (rzek, jezior i mórz), wynikające z dyrektyw ramowych dotyczących gospodarki wodnej i morskiej, zostaną wykorzystane do konkretnych pomiarów wpływu dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych. Więcej szczegółów dotyczących parametrów, które mają być zgłaszane do celów oceny zgodności i pomiaru sukcesu wdrażania dyrektywy, zamieszczono w załączniku 10 do oceny skutków.
- Uwzględnienie nadzoru nad ściekami w drodze monitorowania umożliwiające określenie nowych wskaźników na podstawie odpowiednich danych naukowych, analitycznych i epidemiologicznych.

Przepisy dotyczące jakości powietrza:

Państwa członkowskie UE ustanowiły sieć monitorowania jakości powietrza obejmującą około 16 000 punktów pobierania próbek pod kątem określonych substancji zanieczyszczających (często pogrupowanych w ponad 4 000 lokalizacjach monitorowania) na podstawie wspólnych kryteriów zdefiniowanych w obowiązujących dyrektywach w sprawie jakości powietrza. Dzięki proponowanej zmianie w systemach oceny, monitorowania i modelowania jakości powietrza zapewnione zostaną dodatkowe, porównywalne i obiektywne informacje, które umożliwią regularne monitorowanie i ocenę zmiany jakości powietrza w UE, w tym przy niższych poziomach zanieczyszczeń, które coraz częściej są również

postrzegane jako oddziałujące na zdrowie. W wyniku tej zmiany państwa członkowskie będą musiały również rozszerzyć monitorowanie o nowe substancje zanieczyszczające, a także prowadzić obserwacje szeregu zanieczyszczeń powietrza, w przypadku których do tej pory nie wprowadzono jednolitego monitorowania jakości powietrza w UE.

Dane dotyczące jakości powietrza przekazywane przez państwa członkowskie są publikowane przez Europejską Agencję Środowiska jako usługa cyfrowa, w tym za pośrednictwem Europejskiego wskaźnika jakości powietrza opartego na danych w czasie zbliżonym do rzeczywistego. Dostępność tych danych oraz bardziej precyzyjne wymagania dotyczące informacji, które mają być zawarte w planach ochrony powietrza, umożliwią również stałą kontrolę skuteczności szczególnych (często lokalnych) środków na rzecz poprawy jakości powietrza. Bardziej przejrzyste szczególne wymagania dotyczące informacji udostępnianych opinii publicznej ułatwią i przyspieszą obywatelom odstęp do wyników monitorowania i oceny danych dotyczących jakości powietrza oraz związanych z tym środków z zakresu polityki.

Umożliwi to bardziej szczegółowe śledzenie postępów i osiągnięć, dzięki czemu podstawowym wskaźnikiem sukcesu jest osiągnięcie przez wszystkie państwa członkowskie ustalonych unijnych norm jakości powietrza, w tym postęp w osiągnięciu tych norm.

Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

Zintegrowana gospodarka wodna:

EEA będzie „pojedynczym punktem kontaktowym” do celów przetwarzania i udostępniania w bardziej regularny sposób (niż ma to miejsce obecnie) wszystkich danych dotyczących monitorowania i stanu wód przekazywanych przez państwa członkowskie, a informacje te będą wykorzystywane w ramach zadań ECHA, która będzie „pojedynczym punktem kontaktowym” do celów zapewnienia naukowego wsparcia niezbędnego do dalszego opracowywania norm w zakresie ochrony środowiska wodnego. Niektóre nowe zadania wynikają z potrzeby lepszego i bardziej systematycznego zajęcia się problemem zanieczyszczenia wód podziemnych oraz zapewnienia bardziej zharmonizowanej i lepszej ochrony w odniesieniu do substancji zanieczyszczających, które nie stanowią problemu ogólnounijnego.

W bardziej szczegółowym ujęciu będzie to wymagało:

– realizacji jednorazowych zadań powiązanych z utworzeniem przez EEA systemu bezpośredniego dostępu do danych pozyskiwanych na podstawie tego wniosku przez państwa członkowskie oraz z ustaleniem lub opracowaniem przez ECHA pewnych wytycznych i metodyk w odniesieniu do monitorowania i analizy mikrodrobin plastiku oraz genów oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe; a także włączenia

krajowych środowiskowych norm jakości dla substancji zanieczyszczających na poziomie obszaru dorzecza do repozytorium bezpiecznych dla zdrowia wartości dopuszczalnych, zarządzanego przez ECHA;

– powtarzających się zadań powiązanych ze zwiększoną częstotliwością i cyfryzacją / mechanizmem zautomatyzowanego dostarczania danych dotyczących monitorowania i stanu do EEA, prowadzeniem przez ECHA repozytorium norm dotyczących substancji zanieczyszczających na poziomie obszarów dorzecza oraz ciągłym wsparciem naukowym ze strony ECHA w ramach opracowywania/dostosowywania, co trzy lata, list obserwacyjnych wód powierzchniowych i podziemnych (w celu monitorowania i oceny odpowiednich substancji zanieczyszczających); oraz opracowywania/dostosowywania, co sześć lat, wykazów substancji / substancji zanieczyszczających i odpowiadających im środowiskowych norm jakości dla UE, zarówno w odniesieniu do wód powierzchniowych, jak i podziemnych, a także identyfikowania, co sześć lat, unijnych norm dotyczących substancji zanieczyszczających (wody powierzchniowe i podziemne), które są obecnie regulowane na poziomie obszaru dorzecza, jeśli wymagają tego cele ochrony środowiska i zharmonizowane wdrażanie.

Ramy czasowe

I kwartał 2023 r. – IV kwartał 2023 r.: międzyinstytucjonalne negocjacje dotyczące wniosku

I/II kwartał 2024 r.: wejście w życie;

II kwartał 2024 r. – IV kwartał 2025 r.: opracowanie systemu bezpośredniego dostępu do danych pozyskanych na podstawie niniejszego wniosku przez państwa członkowskie, pod kierunkiem EEA, który to system ma zostać określony w akcie wykonawczym;

II kwartał 2024 r. – IV kwartał 2025 r.: opracowanie specyfikacji technicznej (format, szczegółowość, częstotliwość) dla celów zgłaszania emisji (emisje ze źródeł punktowych nieobjęte rozporządzeniem w sprawie Portalu Emisji Przemysłowych, a także emisje rozproszone) do EEA (Portal Emisji Przemysłowych), pod kierunkiem EEA, które to specyfikacje mają zostać przyjęte w drodze aktu wykonawczego;

I kwartał 2024 r. – IV kwartał 2025 r.: identyfikacja i/lub opracowanie wytycznych i metodologii dotyczących pomiaru i analizy stężenia mikrodrobin plastiku i genów oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe w jednolitych częściach wód powierzchniowych i podziemnych (które zostaną wskazane/wymienione w akcie wykonawczym w sprawie przyjęcia list obserwacyjnych), pod przewodnictwem ECHA;

II kwartał 2024 r. – III kwartał 2027 r.: opracowanie 6. listy obserwacyjnej wód słodkich i 1. listy obserwacyjnej wód podziemnych oraz opracowanie analizy i sprawozdania na temat 5. listy obserwacyjnej wód słodkich, pod kierunkiem ECHA oraz przyjęcie w drodze aktu wykonawczego;

Począwszy od I kw. 2026 r.: coroczne pobieranie danych o zanieczyszczeniach chemicznych przez EEA i wsparcie naukowe ze strony ECHA na rzecz mechanizmu listy obserwacyjnej i przygotowania aktów delegowanych w celu przyjęcia nowych

środowiskowych norm jakości dla dodatkowych substancji w UE (zarówno w przypadku wód gruntowych, jak i powierzchniowych);

Począwszy od I kw. 2024 r.: wsparcie naukowe ze strony ECHA w zakresie prowadzenia co sześć lat przeglądu i aktualizacji wykazów substancji priorytetowych i odpowiadających im środowiskowych norm jakości w załączniku I do dyrektywy 2008/105/WE; wykazów zanieczyszczeń i odpowiadających im unijnych norm jakości w załączniku I do dyrektywy 2006/118/WE; wykazów zanieczyszczeń z części A załącznika II do dyrektywy 2008/105/WE i ewentualnego opracowania unijnych norm dla (niektórych) zanieczyszczeń ujętych w tym wykazie, a także wykazu zanieczyszczeń wymienionych w załączniku II do dyrektywy 2006/118/WE; wszystkie wykazy i środowiskowe normy jakości zostaną określone w akcie delegowanym.

Dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych:

Plan realizacji głównych działań zawartych w preferowanym wariantcie podsumowano w poniższej tabeli.

	2025	2030	2035	2040
Przelewy wód burzowych i spływ wody z terenów miejskich (wody opadowe)	Wdrożone monitorowanie	Zintegrowane plany w przypadku aglomeracji >100 tys. RLM + zidentyfikowane obszary zagrożone	Wdrożone zintegrowane plany dla aglomeracji zagrożonych między 10 a 100 tys. RLM	Orientacyjny cel UE obowiązujący dla wszystkich aglomeracji >10 000 RLM
Pojedyncze właściwe systemy	Regularne kontrole we wszystkich państwach członkowskich + sprawozdawczość dotycząca państw członkowskich o wysokim poziomie pojedynczych właściwych systemów	Normy unijne w zakresie pojedynczych właściwych systemów		
Aglomeracje o niewielkiej skali	Nowe progi na poziomie 1000 RLM	Wszystkie aglomeracje >1000 RLM zgodne z normami		
Azot i fosfor	Identyfikacja obszarów zagrożonych (aglomeracje od 10 do 100 tys. RLM)	Cel pośredni dotyczący usuwania N/P w oczyszczalniach >100 000 RLM + nowe normy	Usuwanie N/P we wszystkich oczyszczalniach powyżej 100 tys. RLM + cel pośredni dotyczący obszarów zagrożonych	Wdrożone usuwanie N/P na wszystkich obszarach zagrożonych (od 10 do 100 tys. RLM)
Mikrozanieczyszczenia	Ustanawianie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta	Obszary zagrożone zidentyfikowane (od 10 do 100 tys. RLM) + cel pośredni w przypadku oczyszczalni powyżej 100 tys. RLM	Wszystkie oczyszczalnie >100 tys. RLM wyposażone + cele pośrednie w przypadku obszarów „zagrożonych”	We wszystkich zagrożonych oczyszczalniach stosuje się intensywniejsze procesy oczyszczania
Energetyka	Audyty energetyczne w przypadku oczyszczalni o RLM powyżej 100 tys.	Audyty w przypadku wszystkich oczyszczalni o RLM powyżej 10 tys. Cel pośredni	Cel pośredni w zakresie neutralności energetycznej	Osiągnięcie celu w zakresie neutralności energetycznej i związanego z nim celu w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych

Do 2025 r. zostaną wprowadzone dodatkowe działania monitorujące: dotyczy to uwolnień zanieczyszczeń innych niż z gospodarstw domowych, parametrów związanych ze zdrowiem, kluczowych wskaźników skuteczności operatora, wraz z działaniami mającymi na celu poprawę przejrzystości.

Wprowadzone zostaną krajowe i unijne bazy danych uwzględniające wszystkie elementy niezbędne do celów sprawdzenia zgodności oraz zostaną określone

„szczególnie wrażliwe i zmarginalizowane osoby” wraz z działaniami mającymi na celu poprawę dostępu do kanalizacji.

Niniejsza ocena skutków finansowych służy zapewnieniu EEA środków finansowych na realizację szeregu nowych działań przewidzianych we wniosku w sprawie dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych.

Są to działania o różnym charakterze:

- **tworzenie i dostosowywanie baz danych, o których mowa w art. 20, dotyczących monitorowania wniosku ustawodawczego;**
- **przydzielanie eksperta ds. dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, który będzie śledził dokumentację i w razie potrzeby sporządził sprawozdania**
- działania jednorazowe związane z przygotowaniem i negocjowaniem aktów wykonawczych;
- zadania związane z przetwarzaniem i analizą danych.

Ramy czasowe:

IV kwartał 2022 r. – IV kwartał 2023 r.: negocjacje w sprawie wniosku. Ze względu na bardzo ambitny charakter wniosku i wprowadzenie systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta, negocjacje mogą wymagać więcej zasobów i czasu niż przeciętnie

II kwartał 2024 r.: rozpoczęcie prac i proces opracowywania.

Przepisy dotyczące jakości powietrza:

Zadania związane ze sprawozdawczością i wymianą informacji dotyczących jakości powietrza. Należy podjąć dodatkowe działania w celu rozbudowy infrastruktury na potrzeby ciągłej sprawozdawczości i jej wspierania, aby uwzględniać również nowe substancje zanieczyszczające powietrze oraz zobowiązania do ograniczenia średniego narażenia obejmujące substancje zanieczyszczające PM_{2.5} i NO₂, w celu dalszej rozbudowy infrastruktury sprawozdawczości o aktualne informacje pochodzące z dodatkowych punktów pobierania próbek i danych z modelowania, a także o plany ochrony powietrza. (wsparcie EEA).

Zadania związane z oceną jakości powietrza: Wraz ze rozwojem naukowej wiedzy na temat problemów związanych z jakością powietrza, w tym niekorzystnym wpływem na zdrowie przy niskich stężeniach oraz wpływie dodatkowych nowych substancjach zanieczyszczających powietrze, potrzebne jest dodatkowe wsparcie środków z zakresu polityki w formie rzetelnej oceny zgłaszanych danych dotyczących jakości powietrza (w tym dodatkowych danych, które zostaną zapewnione dzięki wzmocnionemu monitoringowi i modelowaniu jakości powietrza). Ponadto konieczne będzie wzmocnienie oceny powiązań między zanieczyszczeniami powietrza, zmianami klimatu, zdrowiem ludzi i ekosystemów. (wsparcie EEA).

Zadania związane z naukowym i technicznym wsparciem monitorowania i modelowania jakości powietrza: W miarę wdrażania wzmocnionego monitorowania i modelowania jakości powietrza potrzebne będzie stałe wsparcie. Wsparcie to, w pełni uzupełniające prace nad sprawozdawczością w zakresie jakości powietrza i ocenami jakości powietrza, skupia się na technicznych aspektach monitorowania i modelowania przez właściwe organy i obejmuje zarządzanie i kierowanie dwiema kluczowymi sieciami ekspertów: siecią krajowych laboratoriów referencyjnych (AQUILA) oraz forum modelowania jakości powietrza w Europie (FAIRMODE). W ciągu ostatnich dziesięciu lat JRC wspierało te aspekty wdrażania prawodawstwa związanego z czystym powietrzem w Europie – między innymi za pośrednictwem szeregu uzgodnień administracyjnych. Należy pamiętać, że zaangażowanie JRC jest również niezbędne na potrzeby opracowania wytycznych, które stanowią wsparcie dla wdrożenia zmienionych dyrektyw oraz dla ustanowienia norm związanych z monitorowaniem i modelowaniem jakości powietrza we współpracy z Europejskim Komitetem Normalizacyjnym (CEN).

Ramy czasowe:

I kwartał 2023 r. – II kwartał 2024 r. (szacunkowo): międzyinstytucjonalne negocjacje dotyczące wniosku

II kwartał 2024 r. (szacunkowo): wejście w życie

I kwartał 2023 r. – IV kwartał 2025 r.: opracowanie dodatkowych wytycznych w zakresie monitorowania, modelowania i planów ochrony powietrza (**DG ENV z JRC**)

I kwartał 2023 r. – IV kwartał 2025 r.: opracowanie norm w ścisłej współpracy z Europejskim Komitetem Normalizacyjnym w zakresie celów monitorowania, pomiarów wskaźnikowych i jakości modelowania (**JRC z DG ENV**)

Począwszy od III kw. 2024 r.: dokonywanie przez **EEA** regularnych ocen postępów w realizacji zobowiązań dotyczących ograniczenia średniego narażenia na działanie substancji zanieczyszczających PM_{2.5} i NO₂.

Począwszy od III kw. 2024 r.: dokonywanie przez **EEA** regularnych ocen nowych substancji zanieczyszczających powietrze oraz powiązań między zanieczyszczeniem powietrza, zmianami klimatu i zdrowiem

III kwartał 2024 r. – IV kwartał 2025 r.: zmiana przepisów wykonawczych Komisji w zakresie wzajemnej wymiany informacji i sprawozdawczości w odniesieniu do jakości powietrza (**DG ENV**)

I kwartał 2026 r. (szacunkowo): wprowadzenie zmienionych obowiązków sprawozdawczych dla państw członkowskich (dla **EEA**) (tj. zależy od terminów transpozycji – ważne, aby przygotować infrastrukturę)

III kwartał 2024 r. – IV kwartał 2026 r.: dostosowanie repozytorium danych dotyczących jakości powietrza prowadzonego przez **EEA** w celu uwzględnienia dodatkowych danych przekazywanych w ramach sprawozdawczości krajowej

IV kwartał 2028 r. (szacunkowo): pierwsza runda składania sprawozdań na temat zmienionych planów ochrony powietrza w celu przeciwdziałania ryzyku przekroczenia zmienionych norm jakości powietrza w 2030 roku (raport dla EEA).

Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

Zintegrowana gospodarka wodna:

Części wód podziemnych i powierzchniowych w UE są zanieczyszczone przez wiele różnych substancji zanieczyszczających. Z uwagi na przemieszczanie się zanieczyszczeń w kierunku ujścia rzeki i fakt, że 60 % europejskich obszarów dorzecza stanowią obszary międzynarodowe, współpraca między państwami członkowskimi ma zasadnicze znaczenie, przy czym podjęcie działań na szczeblu UE jest konieczne, aby przeciwdziałać zanieczyszczeniom i innym transgranicznym skutkom poprzez ustanowienie norm zharmonizowanych oraz zharmonizowanych systemów zbierania i udostępniania danych między państwami członkowskimi. Ważne jest również zwiększenie przejrzystości danych dotyczących chemikaliów i umożliwienie ich wykorzystania przez Komisję i jej agencje, w szczególności EEA i ECHA, w celu pogłębienia wiedzy naukowej umożliwiającej dalsze ukierunkowanie działania i egzekwowanie przepisów.

Bez działań na szczeblu UE eliminowanie zanieczyszczeń może okazać się niezwykle kosztowne, zwłaszcza dla państw członkowskich położonych w dolnym biegu rzeki.

Normy zharmonizowane zapewnią lepszą ochronę środowiska i zdrowia ludzkiego, opłacalne i proporcjonalne działania państw członkowskich oraz równe warunki działania w zakresie zapobiegania potencjalnym oddziaływaniom na jednolite części wód w UE.

Bardziej regularna wymiana danych dotyczących monitorowania i stanu przy użyciu zautomatyzowanych mechanizmów wymiany danych umożliwi częstsze i bardziej ukierunkowane kontrole oraz lepsze przygotowanie na rozwiązywanie potencjalnych nowych problemów. Dostęp do udoskonalonych baz danych przyczyni się do poprawy spójności ocen i wdrażania przepisów w całym prawodawstwie.

EEA będzie centralizować dane, przetwarzać je i udostępniać do ponownego wykorzystania w celu kształtowania i realizowania polityki. ECHA zapewni wsparcie naukowe w oparciu o coraz solidniejszą bazę danych naukowych dzięki scentralizowaniu przekrojowych informacji naukowych w dziedzinie chemikaliów oraz usprawnieniu monitorowania i udostępnianiu przez EEA danych dotyczących stanu. Obie agencje będą pełnić kluczową rolę w dalszym wdrażaniu prawodawstwa dotyczącego wody, przy czym synergia i aktualne dane naukowe umożliwią szybsze dostosowanie się do nowych problematycznych obszarów, a także lepszą identyfikację i hierarchizację najbardziej opłacalnych środków przeciwdziałania zanieczyszczeniom.

Z drugiej strony, dzięki wnioskowi nastąpi ogólne zmniejszenie obciążenia administracyjnego w wyniku zniesienia tych obowiązków sprawozdawczych, które okazały się nieskuteczne, tzn. nie przyniosły oczekiwanego usprawnienia procesu wdrażania. Pozostałe obowiązki sprawozdawcze zostały uproszczone i zapewniono ich większą spójność ze sprawozdawczością w ramach innych instrumentów.

Wniosek ma ponadto na celu wprowadzenie bardziej efektywnych procedur dostosowywania wykazów substancji i związanych z nimi środowiskowych norm jakości do postępu naukowego, przy jednoczesnym zapewnieniu, że procedury te będą oparte na solidnych danych naukowych, na usprawnionej sprawozdawczości i ścisłej współpracy z agencjami.

Dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych:

Działania UE mają nadal zasadnicze znaczenie dla zapewnienia, aby wszyscy obywatele Unii mogli czerpać korzyści z poprawy jakości wody w rzekach, jeziorach, wodach gruntowych i morzach. Z uwagi na to, że 60 % jednolitych części wód w UE ma charakter transgraniczny, konieczne jest zapewnianie jednakowego poziomu ochrony wszędzie i w tym samym tempie, aby uniknąć ryzyka zniweczenia działań podejmowanych przez niektóre państwa członkowskie z powodu braku postępów w innych państwach. Ocena sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) wykazała, że w większości państw członkowskich dyrektywa była jedynym czynnikiem stymulującym inwestycje w niezbędną infrastrukturę.

Dyrektywa będzie w pełni zgodna z wszystkimi innymi kluczowymi celami Europejskiego Zielonego Ładu, w tym z nadrzędnym celem neutralności dla klimatu, a jednocześnie będzie w pełni spójna z szeregiem bieżących/planowanych wniosków ustawodawczych, takich jak przegląd dyrektywy w sprawie środowiskowych norm jakości, dyrektywy dotyczącej jakości wody w kąpieliskach, dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej oraz ocena dyrektywy w sprawie osadów ściekowych. Przyczyni się też bezpośrednio do lepszej realizacji celu zrównoważonego rozwoju nr 6 dotyczącego dostępu do odpowiednich i godziwych warunków sanitarnych.

Przepisy dotyczące jakości powietrza:

Cele inicjatywy nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte wyłącznie na poziomie państw członkowskich. Wynika to przede wszystkim z transgranicznego charakteru zanieczyszczeń powietrza, ponieważ emisje z jednego państwa członkowskiego mogą mieć wpływ na jakość powietrza w innych państwach członkowskich. Konieczne jest podjęcie działań na skalę unijną, aby wszystkie państwa członkowskie podjęły środki w celu zmniejszenia ryzyka dla ludności w każdym państwie członkowskim.

Po drugie, Traktat wymaga dążenia do wysokiego poziomu ochrony, biorąc pod uwagę różnorodność sytuacji w UE. W obowiązujących dyrektywach i w proponowanej dyrektywie ustanowiono wspólne normy jakości powietrza, ale pozostawiono wybór środków państwom członkowskim, tak aby można było te środki dostosować do warunków lokalnych, regionalnych i krajowych.

Po trzecie, należy zapewnić równe traktowanie w odniesieniu do ekonomicznych skutków zanieczyszczenia powietrza we wszystkich państwach członkowskich oraz jakości powietrza, którym oddychają obywatele w Unii.

Zmienione normy jakości powietrza i jaśniejsze zasady jej monitorowania zapewnią wyższy poziom ochrony obywateli UE i lepszą jakość powietrza dla środowiska.

Umożliwi to lepsze informowanie o problemach związanych z jakością powietrza, poprawę stanu zdrowia (a tym samym zmniejszenie wydatków na opiekę zdrowotną), zmniejszenie strat w plonach spowodowanych ozonem, zmniejszenie absencji w pracy z powodu zachorowań (w tym dzieci pozostających na utrzymaniu). Oczekuje się, że poprawa jakości powietrza przyniesie korzyści pod względem zwiększenia produktywności i korzyści gospodarcze.

Poprawa monitorowania i modelowania, sposobu przygotowywania i wdrażania planów ochrony powietrza oraz wymiany informacji zebranych przez państwa członkowskie przyczynią się do większej spójności ocen i lepszego wdrażania przepisów.

Zmiany dotyczące dostępu do wymiaru sprawiedliwości i kar przyczynią się do lepszego egzekwowania prawa przez społeczeństwo, a co za tym idzie, do osiągnięcia wyników w Unii Europejskiej.

Ponadto, wniosek ma na celu wprowadzenie bardziej efektywnych procedur zmiany norm jakości powietrza zgodnie z postępem naukowym, przy jednoczesnym zapewnieniu, że procedury te będą oparte na solidnych danych naukowych, na usprawnionej sprawozdawczości i ścisłej współpracy z Europejską Agencją Środowiska, również w celu udostępnienia informacji dotyczących jakości powietrza (w tym aktualnych danych) decydentom i szerszym kręgom społeczeństwa.

Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Zintegrowana gospodarka wodna:

W ocenie adekwatności unijnego prawodawstwa dotyczącego wody z 2019 r. potwierdzono, że ramowa dyrektywa wodna i jej dwie dyrektywy szczegółowe spowodowały uruchomienie lub wzmocnienie działań na szczeblu europejskim, mających na celu rozwiązanie problemu transgranicznych presji na zasoby wodne na poziomie dorzecza, zarówno w skali krajowej, jak i międzynarodowej. Ustalenie unijnych norm dotyczących substancji zanieczyszczających można więc uznać za skuteczne.

W ocenie stwierdzono jednak, że należy rozszerzyć zakres działania, aby uwzględnić nowe substancje zanieczyszczające i skuteczniej chronić zdrowie ludzi i ekosystemy, w tym rozwiązać szereg problemów administracyjnych i wdrożeniowych.

Dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych:

W ocenie skuteczności dyrektywy w ramach REFIT wykazano, że udało się zredukować obciążenia substancjami zanieczyszczającymi pochodzącymi

z miejskich źródeł punktowych (ścieki domowe/komunalne i podobne zanieczyszczenia przemysłowe). W dalszym ciągu występują niedociągnięcia w eliminowaniu pozostałego obciążenia nieoczyszczonymi ściekami komunalnymi. Konieczne jest również dostosowanie dyrektywy do nowych priorytetów politycznych i pojawiających się problemów społecznych.

Co więcej, wymogi dotyczące monitorowania określone w art. 15 dyrektywy okazały się skutecznym czynnikiem wpływającym na osiąganie zgodności. Postęp technologiczny umożliwia jednak skuteczniejsze i dokładniejsze monitorowanie zarówno istniejących, jak i nowych substancji zanieczyszczających. Z informacji zebranych od państw członkowskich w kontekście oceny skutków wynika, że w państwach członkowskich istnieją duże rozbieżności pod względem monitorowania. Większość państw członkowskich już teraz częściej gromadzi obszerniejsze informacje o większej liczbie substancji zanieczyszczających niż wymaga tego dyrektywa. Jednak w wielu przypadkach wiedza dotycząca jakości i ilości ścieków jest niewystarczająca. Dzięki lepszemu zrozumieniu rzeczywistego poziomu obciążenia w zakresie oczyszczania można było uniknąć kilku przypadków zawyżonego wymiarowania urządzeń, a także pojemności zbiorników, co prowadziło do powstania nadmiernych kosztów oraz nieefektywnego odbioru i oczyszczania ścieków.

Można poprawić i unowocześnić wymogi dotyczące sprawozdawczości określone w dyrektywie, aby zapewnić jej lepsze egzekwowanie.

Przepisy dotyczące jakości powietrza:

Wnioski wyciągnięte z oceny adekwatności prawodawstwa dotyczącego jakości powietrza opublikowane w listopadzie 2019 r. – SWD(2019)427 *final*.

Z przedmiotowej oceny adekwatności wynika, że dyrektywy w sprawie jakości powietrza były częściowo skuteczne w poprawianiu jakości powietrza i osiąganiu norm jakości powietrza, ale nie wszystkie ich cele zostały dotychczas osiągnięte: dzięki dyrektywom wprowadzono reprezentatywne, wysokiej jakości monitorowanie jakości powietrza, określono jasne normy jakości powietrza i ułatwiono wymianę wiarygodnych, obiektywnych i porównywalnych informacji na temat jakości powietrza, w tym dla szerszej publiczności. Okazały się one jednak mniej skuteczne pod względem zapewnienia wystarczających działań w celu spełnienia norm jakości powietrza i utrzymania jak najkrótszych okresów przekroczeń, choć z drugiej strony nastąpił trend spadkowy w zakresie zanieczyszczeń powietrza oraz ograniczenie liczby i wielkości przekroczeń.

Uwzględniono również wnioski z oceny adekwatności dotyczącej monitorowania i sprawozdawczości w polityce ochrony środowiska (SWD(2017) 230 *final*) w odniesieniu do przepisów dotyczących jakości powietrza. W szczególności z oceny adekwatności wynika, że w przypadku jakości powietrza w sprawozdawczości wykorzystuje się najnowocześniejsze metody elektronicznego zgłaszania, dzięki którym informacje dotyczące jakości powietrza są udostępniane w formie znormalizowanej, czytelnej dla maszyn i zgodnej z INSPIRE. Podejście to jest wyraźnie ukierunkowane na optymalizację ilości informacji udostępnianych

przez państwa członkowskie, tak aby zmaksymalizować ich użyteczność i zmniejszyć obciążenia administracyjne – ale także pozostawia miejsce na dalsze usprawnienia na poziomie unijnym i krajowym (zwłaszcza w zakresie nowych wymogów dotyczących sprawozdawczości).

Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

Niniejsze działanie jest spójne z polityką UE w innych dziedzinach oraz z bieżącymi inicjatywami wynikającymi z Europejskiego Zielonego Ładu.

Inicjatywa wchodzi w zakres działu 3 (Zasoby naturalne i środowisko), tytułu 9 (Działania na rzecz środowiska i klimatu) wieloletnich ram finansowych. Jak wyszczególniono poniżej, wprowadzenie tego aktu prawnego będzie wymagało dodatkowych zasobów ludzkich, a także pewnych wydatków na wsparcie w EEA i ECHA. Odpowiedni wzrost dotacji dla agencji zostanie zrekompensowany z unijnego Programu działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE) 2021–2027.

Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

Zintegrowana gospodarka wodna:

Wsparcie naukowe ze strony ECHA, wcześniej zapewniane przez JRC, Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska oraz Pojawiających się Zagrożeń, wykonawców

Wsparcie naukowe jest obecnie zapewniane w sposób niesystematyczny, ale opiera się raczej na szeregu uzgodnień administracyjnych z JRC, które podlegają częstym przeglądom i przedłużeniom, odnawialnych kontraktach z niezależnymi specjalistami w dziedzinie wód podziemnych, wykonawcami uczestniczącymi w ocenie skutków, zasobach własnych (zarówno JRC, jak i DG ENV); wiele zależy od wkładu państw członkowskich, zwłaszcza w dziedzinie, której dotyczy dyrektywa w sprawie wód gruntowych. Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska oraz Pojawiających się Zagrożeń pod kierownictwem Dyrekcji Generalnej ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności wydał wiele opinii naukowych (np. w ramach dyrektywy w sprawie środowiskowych norm jakości Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska oraz Pojawiających się Zagrożeń w okresie 2011–2022 wydał ponad 50 opinii). Nie pozwala to na wystarczająco skoordynowane, systematyczne, spójne i terminowe składanie wniosków. Jeśli chodzi o ECHA, to obecnie agencja nie ma prawnego mandatu do wykonywania jakichkolwiek zadań związanych z ramową dyrektywą wodną.

Wniosek ma na celu racjonalizację i usprawnienie procesu naukowego dzięki zastąpieniu tych niesystematycznych form wsparcia pojedynczym punktem kontaktowym na potrzeby całości wsparcia naukowego, czyli ECHA. W ramach strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności oraz strategii „jedna substancja jedna ocena” ECHA będzie również odpowiedzialna za wszystkie naukowe aspekty wszystkich pozostałych przepisów dotyczących chemikaliów.

Zagwarantuje to solidność naukową i umożliwi synergii między źródłami informacji w prawodawstwie.

Wkład wniesiony przez ECHA zostanie w pełni zrekompensowany ograniczeniem budżetu Programu działań na rzecz środowiska i klimatu. Środki te są obecnie przeznaczane na bardziej niejednolite ramy zapewniania wsparcia naukowego (wykonawcy, uzgodnienia administracyjne JRC oraz opinie Komitetu Naukowego ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska oraz Pojawiających się Zagrożeń).

Wsparcie w zakresie centralizacji i przetwarzania danych dotyczących monitorowania i stanu wód – dodatkowe środki dla EEA w celu zapewnienia regularniejszego informowania o stanie wód – lepsze wdrażanie – identyfikacja nowych potrzeb

EEA (3,5 EPC) prowadzi obecnie i zarządza obszerną bazą danych informacji dotyczących wody, przekazywanych przez państwa członkowskie drogą elektroniczną co sześć lat; ta baza danych zawiera formalne plany gospodarowania wodami w dorzeczu, które należy zgłaszać zgodnie z art. 13 i 15 dyrektywy 2000/60/WE, a także dodatkowe informacje zgłaszane dobrowolnie drogą elektroniczną zgodnie z wytycznymi opracowanymi przez KE we współpracy z państwami członkowskimi.

Wspomniana baza danych nie zawiera jednak ani nie łączy się z rzeczywistymi danymi dotyczącymi monitorowania, i w związku z tym status jest wyrażony jedynie w postaci „akceptacji/braku akceptacji” dobrego statusu, co nie daje wystarczającej wiedzy na temat skali przekroczeń, a więc utrudnia skupienie reakcji polityki na miejscach o dużym stężeniu zanieczyszczenia. Ponadto z uwagi na fakt, że informacje są przekazywane tylko co sześć lat, szybko ulegają dezaktualizacji i są nieprzydatne do celów ustalania priorytetów działań lub rozwiązywania problemów związanych z wdrażaniem (np. nie można skutecznie weryfikować zarzutów zawartych w pytaniach pisemnych, petycjach i skargach na podstawie nieaktualnych informacji).

Wniosek ma zatem na celu wprowadzenie obowiązku corocznego zgłaszania do EEA danych dotyczących monitorowania i stanu. Dzięki temu, wykorzystując dane dotyczące monitorowania i oceny jakości wody, można będzie uzyskać cenne informacje, które pozwolą zbadać związek między lepszą jakością wody a poprawą zdrowia ludzi. Spodziewane początkowe dodatkowe prace wymagane w celu usprawnienia sprawozdawczości zostaną w dłuższej perspektywie zrekompensowane zmniejszeniem obciążeń administracyjnych wynikających z większej cyfryzacji i obowiązkowej sprawozdawczości międzysystemowej (mechanizmu zautomatyzowanego dostarczania danych).

Dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych:

Wdrożenie dyrektywy będzie wymagało szeroko zakrojonego przetwarzania danych i ich dogłębnej analizy. Korzystanie z wiedzy specjalistycznej EEA ma wiele zalet: systemy dostosowane do innych form sprawozdawczości kierowanej do EEA (RDW, europejski PRTR); efektywność procesów; ograniczone ryzyko wystąpienia błędów wskutek stosowania różnych systemów; rozwój wiedzy specjalistycznej i ocen

w oparciu o szczegółowe zrozumienie danych, ponieważ znany jest sposób ich pozyskiwania.

Ze względu na brak personelu i wydatków operacyjnych takie zmiany będą musiały być finansowane w ramach konsultacji przez DG ENV.

Przepisy dotyczące jakości powietrza:

Zadania związane ze sprawozdawczością i wymianą danych dotyczących jakości powietrza. Rozbudowa infrastruktury i wsparcie ciągłej sprawozdawczości w celu uwzględnienia dodatkowych informacji dotyczących jakości powietrza mogą opierać się na istniejącym portalu i repozytorium danych dotyczących jakości otaczającego powietrza zarządzanym przez EEA, aby zapewnić wzrost efektywności w wyniku spójności z innymi kanałami sprawozdawczości dotyczącej środowiska. Stworzenie i utrzymywanie całkowicie nowej infrastruktury sprawozdawczości w przypadku dodatkowych wymagań ustanowionych w zmienionej dyrektywie (np. w JRC lub będącej w dyspozycji zewnętrznych konsultantów) wymagałoby kosztownych nowych rozwiązań i wiązałoby się z ryzykiem niespójności z istniejącą infrastrukturą sprawozdawczości. Najbardziej skutecznym podejściem byłoby więc wzmocnienie zasobów EEA w celu rozbudowy i dalszego utrzymania istniejącego portalu i repozytorium danych dotyczących jakości powietrza bądź przez zatrudnienie dodatkowych pracowników, bądź w wyniku wewnętrznych przesunięć pracowników. Zapewni to najkorzystniejszą relację pomiędzy wykorzystanymi zasobami a realizacją celów i powiązanych zadań.

Zadania związane z oceną jakości powietrza. EEA dokonuje obecnie corocznej oceny jakości powietrza, korzystając z danych dotyczących jakości powietrza przekazywanych za pośrednictwem portalu jakości powietrza i repozytorium danych, a także z dodatkowej wiedzy naukowej na temat wpływu zanieczyszczenia powietrza na zdrowie i środowisko. Dzięki bardziej rygorystycznym przepisom dotyczącym monitorowania i modelowania jakości powietrza, dostępne będą dodatkowe informacje, w tym dotyczące nowych substancji zanieczyszczających oraz powiązań między zanieczyszczeniem powietrza, zmianami klimatu, zdrowiem ludzi i ekosystemów. Ocena takich danych i informacji powinna być oparta na regularnych i solidnych podstawach naukowych oraz zgodna z istniejącymi ocenami jakości powietrza, które są już dostarczane przez EEA. Lepiej więc byłoby, również w celu zapewnienia spójności analizy, przekazać te zadania do EEA, niż zlecać je różnym konsultantom zewnętrznym. Będzie to wymagało dodatkowych, szczególnych kompetencji i prawdopodobnie dodatkowego personelu. Zapewni to najkorzystniejszą relację pomiędzy wykorzystanymi zasobami a realizacją celów i powiązanych zadań.

Zadania związane z naukowym i technicznym wsparciem monitorowania i modelowania jakości powietrza. W ciągu ostatniego dziesięciolecia JRC wspierało wszystkie zadania związane z naukowym i technicznym wsparciem monitorowania i modelowania jakości powietrza, które wymagają ekonomicznej niezależności od dostawców sprzętu do monitorowania i modelowania jakości. Wymagane konkretne zadania obejmują:

Wsparcie i wskazówki dotyczące opracowania ulepszonych metod monitorowania zanieczyszczeń powietrza oraz wykorzystania modelowania jakości powietrza.

Wsparcie usprawnień metodologicznych związanych z przestrzenną reprezentatywnością monitorowania jakości powietrza, zharmonizowanymi ocenami jakości powietrza i alokacją źródeł.

Wsparcie przy opracowywaniu praktycznych wskazówek dotyczących wdrażania dyrektywy w sprawie jakości powietrza w zakresie monitorowania i modelowania jakości powietrza.

Organizacja i prowadzenie kluczowych sieci wsparcia dla wdrażania polityki dotyczącej powietrza na poziomie krajowym, regionalnym i miejskim (np. AQUILA i FAIRMODE).

Wsparcie przy opracowywaniu norm dotyczących monitorowania i modelowania jakości powietrza we współpracy z Europejskim Komitetem Normalizacyjnym (CEN).

Wsparcie JRC zostałoby najlepiej zagwarantowane poprzez włączenie go do programu prac JRC i zapewnienie dodatkowego wsparcia finansowego w wysokości 100 000 EUR rocznie. Dalsze wsparcie ze strony JRC zapewni najkorzystniejszą relację pomiędzy zaangażowanymi zasobami a realizacją celów i powiązanych zadań.

Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

☐ Ograniczony czas trwania

- ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

☒ Nieograniczony czas trwania

Wdrożenie z okresem rozruchu od 2024 r. (oczyszczanie ścieków komunalnych), od 2024 do 2025 r. (zintegrowana gospodarka wodna), od 2024 do 2027 r. (przepisy dotyczące jakości powietrza),

po którym następuje faza operacyjna.

Planowane tryby zarządzania²

☒ Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- ☒ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- ☐ przez agencje wykonawcze;

☐ Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

☒ Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszu Inwestycyjnemu;
- ☒ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;
- ☐ organom prawa publicznego;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;

² Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

ŚRODKI ZARZĄDZANIA

Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Inicjatywa ta obejmuje zamówienia publiczne, porozumienie administracyjne ze JRC, zwiększenie wkładu na rzecz ECHA i EEA oraz zmiany w zasobach ludzkich Komisji. Zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków.

System zarządzania i kontroli

Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

Nie dotyczy – por. powyżej

Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

Nie dotyczy – por. powyżej

Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

Nie dotyczy – por. powyżej

Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Nie dotyczy – por. powyżej

SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wnioszek/inicjatywa ma wpływ

Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj wydatków	Wkład			
	Numer	Zróżn. /Niezróżn. ¹	państw EFTA ²	krajów kandydujących ³	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
3	09 02 02 – Gospodarka o obiegu zamkniętym i jakość życia	Zróżn.	TAK	NIE	/NIE	NIE
3	09 10 01 – Europejska Agencja Chemikaliów – dyrektywy oraz konwencje międzynarodowe dotyczące środowiska	Zróżn.	TAK	NIE	NIE	NIE
3	09 10 02 – Europejska Agencja Środowiska	Zróżn.	TAK	TAK	NIE	NIE
7	20 01 02 01 – Wynagrodzenia i dodatki	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

Proponowane nowe linie budżetowe

Nie dotyczy

¹ Zróżn. = Środki zróżnicowane / Niezróżn. = Środki niezróżnicowane

² EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

³ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	3	Zasoby naturalne i środowisko
---	----------	-------------------------------

Dyrekcja Generalna: ENV			2023	2024	2025	2026	2027 (i kolejne lata)	OGÓŁEM
○ Środki operacyjne								
09 02 02 – Gospodarka o obiegu zamkniętym i jakość życia	Środki na zobowiązania	(1)	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,500
	Środki płatności	(2)	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,500
OGÓŁEM środki Dla DG ENV	Środki na zobowiązania	= (1)	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,500
	Środki płatności	= (2)	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,500

Podana wyżej kwota w linii budżetowej 09.02.02 będzie potrzebna do sfinansowania uzgodnień administracyjnych z JRC oraz dodatkowego wsparcia finansowego w wysokości 100 000 EUR rocznie na realizację poniższych zadań:

Wsparcie i wskazówki dotyczące opracowania ulepszonych metod monitorowania zanieczyszczeń powietrza oraz wykorzystania modelowania jakości powietrza.

Wsparcie usprawnień metodologicznych związanych z przestrzenną reprezentatywnością monitorowania jakości powietrza, zharmonizowanymi ocenami jakości powietrza i alokacją źródeł.

Wsparcie przy opracowywaniu praktycznych wskazówek dotyczących wdrażania dyrektywy w sprawie jakości powietrza w zakresie monitorowania i modelowania jakości powietrza.

Organizacja i prowadzenie kluczowych sieci wsparcia dla wdrażania polityki dotyczącej powietrza na poziomie krajowym, regionalnym i miejskim (np. AQUILA i FAIRMODE).

Wsparcie przy opracowywaniu norm dotyczących monitorowania i modelowania jakości powietrza we współpracy z Europejskim Komitetem Normalizacyjnym (CEN).

Agencja: ECHA – Dyrektywy dotyczące środowiska			2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
Tytuł 1: Wydatki na personel	Środki na zobowiązania	(1a)	0,734	1,498	1,528	1,559	5,319
	Środki na płatności	(2a)	0,734	1,498	1,528	1,559	5,319
Tytuł 2: Infrastruktura	Środki na zobowiązania	(1b)	0,189	0,193	0,201	0,201	0,779
	Środki na płatności	(2b)	0,189	0,193	0,201	0,201	0,779
Tytuł 3: Wydatki operacyjne	Środki na zobowiązania	(1c)	0,673	0,686	0,702	0,718	2,779
	Środki na płatności	(2c)	0,673	0,686	0,702	0,718	2,779
OGÓŁEM środki w przypadku agencji ECHA	Środki na zobowiązania	=1a+1b+1c	1,596	2,377	2,427	2,477	8,878
	Środki na płatności	=2a+2b+2c	1,596	2,377	2,427	2,477	8,878

Koszty ECHA obejmują koszty dodatkowych 11 EPC, rozdzielonych między 7 TA i 4 CA, w celu:

- wsparcia naukowego realizowanego obecnie przez wykonawców z JRC i DG ENV oraz SANTE SCHEER (obecnie 6,35 EPC rocznie; zgodnie z wnioskiem ECHA wynosiłoby to około 5,15 EPC; oznacza to skuteczne przesunięcie zasobów)
- wsparcia naukowego wynikającego z nowych zobowiązań określonych we wniosku:

- do celów ustanowienia unijnych środowiskowych norm jakości dla substancji zanieczyszczających o zasięgu krajowym/regionalnym (1 EPC rocznie dla GW, 1 EPC dla SW)
- do celów aktualizacji załącznika I GW (1 EPC rocznie)
- do celów wsparcia w sprawie listy obserwacyjnej wód podziemnych (0,6 EPC rocznie)
- do celów określenia/opracowania metodologii monitorowania i analizowania mikrodrobin plastiku, genów oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe (około 0,5 EPC plus około 1 EPC na wsparcie informatyczne plus 1,5 EPC na zarządzanie)

Agencja: EEA			2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
Tytuł 1: Wydatki na personel	Środki na zobowiązania	(1a)	0,697	1,423	1,451	1,480	5,052
	Środki na płatności	(2a)	0,697	1,423	1,451	1,480	5,052
Tytuł 2: Infrastruktura	Środki na zobowiązania	(1b)					
	Środki na płatności	(2b)					
Tytuł 3: Wydatki operacyjne	Środki na zobowiązania	(1c)	0,490	0,620	0,420	0,420	1,950
	Środki na płatności	(2c)	0,490	0,620	0,420	0,420	1,950
OGÓŁEM środki dla agencji EEA	Środki na zobowiązania	=1a+1b +1c	1,187	2,043	1,871	1,900	7,002
	Środki na płatności	=2a+2b +2c	1,187	2,043	1,871	1,900	7,002

Koszty EEA obejmują koszty 8 dodatkowych EPC (5 TA i 3 CA) oraz wydatki operacyjne do celów:

realizacji dodatkowego obowiązku corocznego zgłaszania EEA danych dotyczących monitorowania i stanu systemu za pośrednictwem sprawozdawczości międzysystemowej (mechanizm zautomatyzowanego dostarczania danych): 4 EPC (z czego 3 będą dodatkowymi/nowymi TA, a 1 TA zostanie pozyskany w wyniku przesunięcia pracowników EEA) plus 130 tys. wsparcia doradczego w 1. roku, a następnie 80 tys. w 2. roku i w kolejnych latach. Opracowanie standardowej bazy danych dotyczących ponownego wykorzystania wody (w ramach wdrażania rozporządzenia (UE) 2020/741 w sprawie ponownego wykorzystania wody) oraz zarządzanie przepływem powiązanych danych i przygotowywanie ogólnounijnych przeglądów. EEA będzie musiała zapewnić jakość kontroli, aby zagwarantować regularną sprawozdawczość państw członkowskich prowadzoną w sposób zharmonizowany i porównywalny (2 dodatkowych CA). Podsumowując, **dodatkowe zasoby, które zostaną przydzielone EEA na potrzeby zintegrowanej sprawozdawczości dotyczącej wód oraz prac związanych z ponownym wykorzystaniem wody, wynoszą 5 dodatkowych EPC, w podziale na 3 TA i 2 CA.**

Ekspert ds. dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (**1 dodatkowy CA**) i wsparcie informatyczne w celu utworzenia i dostosowania baz danych w związku z art. 20 proponowanej wersji przekształconej dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych. Będzie to również wsparcie prac nad nowymi wskaźnikami zgodności, np. dotyczącymi energii, mikrozanieczyszczeń, które są obecnie wskazane w nowym wniosku ustawodawczym w dyrektywie. Będzie również służyło do zmiany i uaktualnienia profili krajowych w dyrektywie dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, które obecnie zajmują miejsce raportów krajowych <https://water.europa.eu/freshwater/countries/uwwtlt> oraz do zmiany dotychczasowych przepływów danych, tak aby mogły one uwzględniać nowe wymogi dotyczące sprawozdawczości. Podjęte zostaną działania w celu dalszego usprawnienia za pomocą powiązanych przepływów danych (np. europejski PRTR i WISE). Zapotrzebowanie na wsparcie informatyczne wynosi łącznie 760 tys., z czego 240 tys. przypada na 1. rok, 260 tys. na 2. rok, a następnie 130 tys. na kolejne lata.

Zadania związane ze sprawozdawczością i wymianą danych dotyczących jakości powietrza będą wymagały środków na rozbudowę i dalsze utrzymanie istniejącego portalu i repozytorium danych dotyczących jakości powietrza. Zadania związane z oceną jakości powietrza będą wymagały środków na rozszerzenie obecnie wykonywanych rocznych ocen jakości powietrza, zwłaszcza w odniesieniu do nowych substancji zanieczyszczających oraz powiązań między zanieczyszczeniem powietrza, zmianami klimatu, zdrowiem ludzi i ekosystemów. Będzie to wymagało dodatkowych, szczególnych kompetencji, a zatem **dodatkowego, długoterminowego personelu specjalistycznego (2 EPC, w obu przypadkach TA).**

			2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
○ OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)						
	Środki na płatności	(5)						
○ OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)						
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 3 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	0,100	2,774	4,297	4,170	4,245	15,587
	Środki na płatności	=5+6	0,100	2,774	4,297	4,170	4,245	15,587

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

Niniejszą część uzupełnia się przy użyciu „danych budżetowych o charakterze administracyjnym”, które należy najpierw wprowadzić do [załącznika do oceny skutków finansowych regulacji](#) (załącznika V do zasad wewnętrznych), przesyłanego do DECIDE w celu konsultacji między służbami.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2024	2025	2026	2027 (i kolejne lata)	OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna: ENV						
☐ Zasoby ludzkie		0,314	0,314	0,314	0,314	1,256
☐ Pozostałe wydatki administracyjne						
OGÓŁEM DG ENV	Środki	0,314	0,314	0,314	0,314	1,256

Dodatkowy personel DG ENV (1 AD ds. zintegrowanej gospodarki wodnej i 1 AD ds. jakości powietrza):

przygotowanie i doprowadzenie do przyjęcia nowych aktów wykonawczych Komisji ustanawiających listy obserwacyjne nowych substancji zanieczyszczających wody powierzchniowe i podziemne, które będą monitorowane w celu oceny potrzeby ustanowienia norm unijnych;

przygotowanie i doprowadzenie do przyjęcia nowych aktów delegowanych Komisji co sześć lat w celu dokonania przeglądu i aktualizacji wykazu zanieczyszczeń i odpowiadających im norm unijnych, które należy uwzględnić w celu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska;

podtrzymanie dialogu na temat gospodarki wodnej z państwami członkowskimi, EEA i ECHA, w tym w ramach odpowiednich grup ekspertów i komitetów;

przygotowanie i doprowadzenie do przyjęcia nowych aktów wykonawczych Komisji i aktów delegowanych łączących się z wdrożeniem nowej dyrektywy w sprawie jakości powietrza.

Wsparcie zespołu we wdrażaniu zmienionej dyrektywy w sprawie jakości powietrza, zwłaszcza w zakresie nowych przepisów wymagających zwiększonego zaangażowania właściwych organów.

Przygotowanie i prowadzenie prac nad technicznymi wytycznymi wynikającymi ze zmian w zakresie monitorowania, modelowania i planów ochrony powietrza.

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,314	0,314	0,314	0,314	1,256
---	--	-------	-------	-------	-------	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2023	2024	2025	2026	2027 (i kolejne lata)	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,100	3,197	4,834	4,712	4,791	17,653
	Środki na płatności	0,100	3,197	4,834	4,712	4,791	17,653

Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						OGÓŁEM	
	PRODUKT																	
	Rodzaj ¹	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ² ...																		
- Produkt																		
- Produkt																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 1 – suma częściowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma częściowa																		
OGÓŁEM																		

¹ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

² Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(e) ...”.

Szacunkowy wpływ na środki administracyjne ECHA, EEA i COM

Szacunkowy wpływ na zasoby ludzkie ECHA

☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
--	------	------	------	------	--------

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy funkcyjne AD) ds. dyrektyw środowiskowych	0,535	1,091	1,112	1,135	3,872
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszerzegowania AST)					
Personel kontraktowy	0,200	0,407	0,416	0,424	1,447
Oddelegowani eksperci krajowi					

OGÓŁEM	0,734	1,498	1,528	1,559	5,319
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Wymagania dotyczące pracowników (EPC):

	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
--	------	------	------	------	--------

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy funkcyjne AD) ds. dyrektyw środowiskowych	7	7	7	7	
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszerzegowania AST)					

Personel kontraktowy ds. REACH/CLP	4	4	4	4	
Oddelegowani eksperci krajowi					

OGÓŁEM	11	11	11	11	
---------------	-----------	-----------	-----------	-----------	--

Szacunkowy wpływ na zasoby ludzkie EEA

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
--	-------------	-------------	-------------	-------------	---------------

Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszerogowania AD)	0,526	1,074	1,095	1,117	3,813
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszerogowania AST)					
Personel kontraktowy	0,171	0,349	0,356	0,363	1,239
Oddelegowani eksperci krajowi					

OGÓŁEM	0,697	1,423	1,451	1,480	5,052
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Wymagania dotyczące pracowników (EPC):

	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
--	-------------	-------------	-------------	-------------	---------------

Pracownicy zatrudnieni na czas określony	5	5	5	5	
--	---	---	---	---	--

(grupy zaszeregowania AD)					
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AST)					
Personel kontraktowy	3	3	3	3	
Oddelegowani eksperci krajowi					

OGÓŁEM	8	8	8	8	
---------------	----------	----------	----------	----------	--

Szacunkowe zapotrzebowanie na środki administracyjne w Komisji

Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2023	2024	2025	2026	2027 (i kolejne lata)	OGÓŁEM
--	------	------	------	------	-----------------------	--------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych						
Zasoby ludzkie		0,314	0,314	0,314	0,314	1,256
Pozostałe wydatki administracyjne						
Suma cząstkowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych		0,314	0,314	0,314	0,314	1,256

Poza DZIAŁEM 7¹ wieloletnich ram finansowych	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy
Zasoby ludzkie						
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym						
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy

OGÓŁEM		0,314	0,314	0,314	0,314	1,256
---------------	--	-------	-------	-------	-------	--------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyirekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	2023	2024	2025	2026	2027 (i kolejne lata)
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	2	2	2	2	2
20 01 02 03 (w delegaturach)					
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)					
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)					
Inna linia budżetowa (określić)					
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)					
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)					
XX 01 xx yy zz²	- w centrali				
	- w delegaturach				
01 01 01 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)					
01 01 01 12 (CA, SNE, INT – bezpośrednie badania naukowe)					

¹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

² W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

Inna linia budżetowa (określić)					
OGÓŁEM	2	2	2	2	2

XX oznacza odpowiedni obszar polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyirekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	przygotowanie i doprowadzenie do przyjecia nowych aktów wykonawczych Komisji ustanawiających listy obserwacyjne nowych substancji zanieczyszczających wody powierzchniowe i podziemne, które będą monitorowane w celu oceny potrzeby ustanowienia norm unijnych; przygotowanie i doprowadzenie do przyjecia nowych aktów delegowanych Komisji co sześć lat w celu dokonania przeglądu i aktualizacji wykazu zanieczyszczeń i odpowiadających im norm unijnych, które należy uwzględnić w celu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska; podtrzymanie dialogu na temat gospodarki wodnej z państwami członkowskimi, EEA i ECHA, w tym w ramach odpowiednich grup ekspertów i komitetów; przygotowanie i doprowadzenie do przyjecia nowych aktów wykonawczych Komisji i aktów delegowanych łączących się z wdrożeniem nowej dyrektywy w sprawie jakości powietrza. Wsparcie zespołu we wdrażaniu zmienionej dyrektywy w sprawie jakości powietrza, zwłaszcza w zakresie nowych przepisów wymagających zwiększonego zaangażowania właściwych organów. Przygotowanie i prowadzenie prac nad technicznymi wytycznymi wynikającymi ze zmian w zakresie monitorowania, modelowania i planów ochrony powietrza.
Personel zewnętrzny	

Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

☒ może zostać w pełni sfinansowany(a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).

Na potrzeby skompensowania wzrostu dotacji ECHA i EEA wykorzystane zostaną środki przydzielone na program LIFE (linia budżetowa 09.02.02).

☐ wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.

☐ wymaga rewizji WRF.

Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

☒ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ¹	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

¹ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się realizację wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np. 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

Szacunkowy wpływ na dochody

☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody

☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

☐ wpływ na zasoby własne

☐ wpływ na dochody inne

Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków ☐

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ²						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł ...								

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmuje.

[...]

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

[...]

² W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.